

Lonchura 1995

VOORWOORD.

Het is twintig jaar geleden, 1974, wanneer de toenmalige technische commissie tropische vogels overgaat tot het uitgeven van een vernieuwde standaard Japanse meeuwen. In de jaren voor het verschijnen van deze standaard zijn twee zaken aan de orde, te weten:

A. De kweek van hybriden van Lonchura soorten met Japanse meeuw met het doel verbetering van de Japanse meeuw kleurslagen.

B. Vergaand onderzoek van de vederstructuur van de diverse Lonchura soorten door dhr. W.Beckmann.

De betreffende Japanse meeuwen standaard uit 1974 bevat dan ook een omschrijving van de bronzemannen, nonnen, muskaatvinken en rietvinken. In deze zelfde jaren werd een zeer beknopte standaard zilver- en loodbekjes uitgegeven, in 1982 gevolgd door de standaard rijstvogels.

Door de jaren heen raakt de standaard van het genus Lonchura versnipperd, de rietvinken werden opgenomen in de standaard Australische prachtvinken. De bronzemannen blijven deel uitmaken van de standaard Japanse meeuwen.

Begin negentiger jaren ontstaat de behoefte aan een aanpassing van de oude en inmiddels niet meer verkrijgbare standaard zilver- en loodbekjes. Het ontstaan van diverse mutaties brengt de kweek van deze soorten in een versnelling. Afwijkingen in formaat, kleur en tekening vragen om een handleiding inzake het keuren en de kweek.

Dezelfde ontwikkeling, welke wordt waargenomen bij de zilver- en loodbekjes, doet zich ook voor bij de rijstvogels.

Voorjaar 1993 wordt dan besloten een compleet vernieuwde standaard Lonchura's uit te geven. In deze standaard zullen alle Lonchura soorten alsmede de nauw aan de Lonchura's verwante soorten worden opgenomen.

Drie keurmeesters Tropische vogels van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers vormen de werkgroep "Lonchura's". Deze werkgroep heeft na veel onderzoek, bezoeken aan kwekers en het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden de standaard voor de Lonchura's opgesteld.

Voor de soorten als zilverbekje, loodbekje en rijstvogel is het verregaande domesticatie proces reden geweest tot het beschrijven van vederstructuur en vererving.

Voor andere soorten als de Hunsteinnon en Berg-bruinborstrietvink blijft de standaard steken in een zo compleet mogelijke omschrijving.

Het losbladige systeem van deze standaard heeft geleid tot een hoofdstukmatige opzet. Het gevolg van deze opzet is dat ontwikkelingen welke in de komende jaren op gang komen niet hoeven te leiden tot een volledig nieuwe standaard maar per hoofdstuk aangevuld kunnen worden.

De hoofdstukken zijn achtereenvolgens:

- Ekstertjes
- Bronzemannen
- Muskaatvinken
- Nonnen en rietvinken
- Zilver- en loodbekjes incl. parelhalsamadine
- Rijstvogels incl. Timor rijstvogel

Op deze plaats is het goed kwekers en deskundigen in zowel binnen- als buitenland, alsmede de "Werkgroep Lonchura's" te danken voor hun spontane hulp. Het beschikbaar stellen van kweekgegevens, kennis en materiaal voor veeronderzoek heeft in grote mate bijgedragen tot het ontstaan van deze volledig vernieuwde Standaard Lonchura. Van grote waarde was ook de mogelijkheid welke werd geboden door het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie in Leiden. Het onderzoek van Lonchura balgen leverde veel nieuwe gegevens.

Deze nieuwe standaard Lonchura vervangt alle standaardpublicaties van bovengenoemde soorten van eerdere datum.

Bergen op Zoom,
januari 1995

De Technische Commissie
Tropische Vogels en Parkieten.

Index.

blz.

Voorwoord.
Index.
Opmerkingen bij de standaard Lonchura.
Bij het hoofdstuk Spermestes, de ekstertjes.
Vederstructuur Lonchura's.
Tekeningsspatroon Lonchura's.
Erfelijkheid bij de bastaardkweek.
Standaard Spermestes, de ekstertjes.
Spermestes nana, Dwergkestertje.
Spermestes fringilloides, Reuzenkestertje.
Spermestes c. cucullata, Ekstertje.
Spermestes b. bicolor, Glansekstertje.
Spermestes b. poensis, Zwartrugekstertje.
Spermestes b. nigiriceps, Bruinrugekstertje.
Bij het hoofdstuk Bronzemannen.
Standaard Bronzemannen.
Lonchura s. swinhoei, Spitsstaartbronzemannetje.
Lonchura s. striata, Witstuitbronzemannetje.
Lonchura leucogastroides, Javabronzemannetje.
Lonchura m. molucca, Molukkenbronzemannetje.
Molukken bronzemannetje, roodbruin.
Lonchura l.castanonota, Witbuikbronzemannetje.
Lonchura k.kelaarti, Bergbronzemannetje.
Lonchura fuscans, Borneobronzemannetje.
Lonchura t.tristissima, Treurbronzemannetje.
Lonchura t.leucosticta, Parelbronzemannetje.
Bij het hoofdstuk Muskaatvinken.
Standaard Muskaatvinken.
Lonchura p. punctulata, Indische muskaatvink.
Lonchura p. nisoria, Javaanse muskaatvink.
Lonchura p. topela, Chinese muskaatvink.
Bij het hoofdstuk Rietvinken en Nonnen.
Standaard Rietvinken en Nonnen.
Lonchura m. malacca, Driekleurnon.
Lonchura m. atricapilla, Zwartkopnon.
Lonchura m. siensis, Chinese Zwartkopnon.
Lonchura m. brunneiceps, Bruinkopnon.
Lonchura m. ferruginosa, Schildnon.
Lonchura maja, Witkopnon.
Lonchura p. pallida, Bleekkopnon.
Lonchura vana, Arfaknon.
Lonchura nevermanni, Witschedelnon.
Lonchura caniceps, Grijskopnon.
Lonchura flaviprymna, Gele rietvink.
Lonchura g.grandis, Diksnavelnon.
Lonchura stygia, Hadesnon.
Lonchura hunsteini, Hunsteinnon.
Lonchura teerinki, Zwartborstrietvink.
Lonchura melaena, Dikkoprietvink.
Lonchura quinticolor, Vijfkleurnon.
Lonchura spectabilis, Prachtnon.
Lonchura forbessi, Forbesnon.
Lonchura montana, Junges-Bergrietvink.
Lonchura monticola, Bergrietvink.
Lonchura c. castaneothorax, Oost-Australische Bruinborstrietvink.
Lonchura c. assimilis, Noord-Australische Bruinborstrietvink.
Bruinborstrietvink roodbruin.
Lonchura c. sharpei, Dwergrietvink.
Lonchura c. ramsayi, Zwartkop Dwergrietvink.
Lonchura c. boschmai, Bergbruinborstrietvink.

Lonchura pectoralis, Witborstrietvink.
 Bij het hoofdstuk Zilver- en Loodbekjes.
 De vederstructuur van de Zilver- en Loodbekjes.
 De mutaties van de Zilver- en Loodbekjes.
 De kleurvererving van de Zilver- en Loodbekjes.
 De standaard van de Zilver- en Loodbekjes.
 Zilverbekje, wildkleur.
 Zilverbekje, donkerbuik.
 Zilverbekje, bruin.
 Zilverbekje, donkerbuik bruin.
 Zilverbekje, pastel.
 Zilverbekje, creme-ino.
 Loodbekje, wildkleur.
 Loodbekje, donkerbuik.
 Loodbekje, bruin.
 Loodbekje, donkerbuik bruin.
 Loodbekje, pastel.
 Loodbekje, creme-ino.
 Bij het hoofdstuk Parelhalsamadine, Odontospiza
 De vederstructuur van de Parelhalsamadine.
 De mutaties van de Parelhalsamadine.
 De kleurvererving van de Parelhalsamadine.
 De standaard van de Parelhalsamadine.
 Parelhalsamadine, wildkleur.
 Parelhalsamadine, roodbruin.
 Parelhalsamadine, grijs.
 Parelhalsamadine, roodgrijs.
 Bij het hoofdstuk Rijstvogels, Padda.
 Padda fuscata, Timor Rijstvogel.
 De vederstructuur van de Rijstvogels.
 De mutaties van de Rijstvogels.
 De kleurvererving van de Rijstvogels.
 De kopstudie van de Rijstvogel.
 De standaard van de Rijstvogel.
 Rijstvogels, wildkleur.
 Rijstvogels, isabel.
 Rijstvogels, pastel.
 Rijstvogels, pastel isabel.
 Rijstvogels, wit.

OPMERKINGEN BIJ DE STANDAARD LONCHURA'S.

Als basis voor dit hoofdstuk geldt de standaard "Algemene erfelijkheidsleer", (verkrijgbaar bij het bondsbureau) en enkele hoofdstukken uit de standaard Japanse meeuwen (uitgave 1974).

Met het over kweken van mutaties krijgt men als groot probleem met de ras onzuiverheid te maken. Bij de deze ras onzuiverheid spelen de volgende zaken een rol.

- a) **Vederstructuur.**
- b) **Het tekeningspatroon.**
- c) **Vruchtbaarheid bij de bastaardkweek.**

De hierna volgende uiteenzetting is niet (geheel) van toepassing op de rijstvogels en zilver- en loodbekjes, de enige lonchura's met carotenoïde in de bevedering. Daarnaast bezit de rijstvogel ook nog de blauwstructuur.

a) **Vederstructuur van de Lonchura's.**

Het microscopisch onderzoek van de bevederingsstructuur van de lonchura's is beperkt gebleven tot de in Nederland geïmporteerde soorten. Ondanks deze beperking kan men wel concluderen dat qua vederstructuur de lonchura's een grote homogeniteit tonen.

In de gehele familie ontbreken de carotenoïde kleurstoffen en de structuur kleuren, de kleur van de bevedering wordt gevormd door de diverse combinaties van :

1: Het zwarte eumelanine, inclusief een verzwakte oxydatiegraad, waardoor de zwarte kleur verandert in zgn zandkleurig bruin (het zgn cinnamonbruin)

2: Het roodbruin phaeomelanine, met de mogelijkheid van een verschillende kwantiteit waardoor de kleur in intensiteit kan verschillen van diep kastanje bruin tot licht crème-wit.

Door het ontbreken van carotenoïde kleurstoffen varieert de snavelkleur van zwart-blauwgrijs tot lichtgrijs, evenals de pootkleur. De bij sommige soorten voorkomende blauwgrijze snavelkleur wordt vrijwel zeker veroorzaakt door het tyndalleffect in de buitenste hoorlaag van de snavel. In dit geval kunnen we dus spreken van structurele kleurvorming.

In de gehele lonchuragroep zien we een groot scala aan bruinnuances, variërend van zwartbruin tot nagenoeg geel. De naamgeving van al deze verschillende nuances in de standaard leverde aanzienlijke moeilijkheden op. In bijna alle gevallen is getracht aansluiting te vinden bij eenduidige kleuren eventueel aangevuld met termen als warm, koud, vaal, bleek en dergelijke. Ideaal zijn de benamingen niet altijd, maar een betere oplossing, zonder het ontwikkelen van een staalkaart, lag niet binnen bereik. Al deze nuances bruin ontstaan door een samenspel van het eumelanine in verschillende oxydatie stadia en het roodbruine phaeomelanine of het ontbreken van één van deze componenten of door een zwakkere of sterkere concentratie.

Bovendien speelt bij enkele soorten de opbouw van de veren een rol in de totaalkleur. Zoals algemeen bekend geacht mag worden, bestaat een veer uit een spoel, schacht, baarden en haakjes. Wordt over het algemeen de totaalkleur bepaald door de baarden en de zich daaraan bevindende haakjes, bij sommige lonchurasoorten moet daarbij ook de kleur van de schacht betrokken worden, daar het streep effect bij veel bronzemannetjes bepaald wordt door de kleur van schacht.

fig. 1. baardvorm. fig. 2a. pronkveer fig. 2b. dwarsdoorsnede type pronkveer.

In fig 1 ziet u de vorm van de baard, een baard van deze vorm noemen we een baard van het algemene type. Bij de stuitveertjes van vele lonchura soorten zien we een ander type baard nl het pronktype. Aan de toppen van deze baarden bevinden zich geen haakjes. Deze toppen liggen aaneen en vormen als het ware een glad oppervlak wat aan dit deel van de bevedering een sterke glans geeft.

in fig 2a ziet U een pronkveer getekend en in fig 2b een dwarsdoorsnede van het type pronkveer . Deze baarden zijn niet over hun gehele lengte van het pronktype. Aan de basis en in het midden bevinden zich wel haakjes aan de baard.

De melaninevorming komt afhankelijk van de soort (dus soort eigen erfelijke factoren) in verschillende concentratie voor. Zo zien we zich bij de zwartbruine Japanse meeuw ongeveer twee (lieftst minder) lagen roodbruin phaeomelanine om de kern van de baard gevormd worden. Bij zwartkop driekleur en witkopnon zien we echter dat zich om de kern van de baard een concentratie van zes lagen en meer phaeomelanine heeft gevormd, bovendien zien we dat zich in het buitengedeelte van de baard (extalzijde) eveneens roodbruine phaeomelaninekorrels bevinden.

De haakjes van de zwartbruine Japanse meeuw zijn nagenoeg over hun gehele lengte zwart (eumelanine), terwijl de haakjes van de vleugelbevedering van de genoemde nonnen over hun gehele lengte roodbruin zijn, (phaeomelanine). De combinatie twee of minder lagen roodbruin phaeomelanine met zwarte haakjes geeft donkerbruin bij de Japanse meeuw. de sterke concentratie roodbruin phaeomelanine in de haakjes bij de nonnen geeft het mooie diep kastanjebruin. Vervalt bij de japanse meeuw het zwart eumelanine in de haakjes en worden deze kleurloos dan wordt de totaalkleur van de bevedering bleek roodbruin. De kleurstof die wij roodbruin phaeomelanine noemen is echter gelijk van kleur bij de nonnen en de japanse meeuwen. De concentratie van deze melanine korrels bepalen de diepte van de roodbruine kleur. Iets dergelijks zien we met de haakjes, de kleurloze haakjes verdunnen als het ware de roodbruine kleur van de baarden. Zwarte haakjes maakt het geheel zwartbruin. Haakjes die voor een deel kleurloos zijn en voor een deel zwart maakt de kleur donker mat bruin. Iets dergelijks zien we bij de kleur van het vleugeldek van de bruinborstrietvink. De totaalkleur is niet donkerbruin noch zuiver roodbruin, maar er tussen in De lengte van de zwarte haakjes wat zwart eumelanine bevat kan

aanzienlijk variëren. Deze variatie plus de variatie in oxydatie van het eumelanine en de variatie in concentratie phaeomelanine in de baard veroorzaakt de vele nuances bruin die we in de lonchura familie tegenkomen. De kop van de bruinborstrietvink vertoont een andere nuance bruin dan het rugdek, iets grijzigbruin . De baarden bevatten een zwakke concentratie roodbruin phaeomelanine om de kern variërend van een tot twee lagen, terwijl concentratie om de kernen van de baarden van het rugdek sterker is. De haakjes van de kopbevedering zijn ongeveer voor de helft zwart, deze combinatie crème baarden (zwakke concentratie phaeomelanine) met half zwarte haakjes geeft als totaal kleur het grijze bruin . Op de borst van de bruinborstrietvink zien we kastanje bruin, die echter niet zo diep als bijvoorbeeld het vleugeldek van de zwartkopnon. Dit wordt veroorzaakt door een zwakkere concentratie phaeomelanine om de kern van die baarden bij de bruinborstrietvink dan om de kern van de baarden van het rugdek van de zwartkopnon. de haakjes zijn over hun gehele lengte roodbruin.

Bij andere lonchura soorten met name de rietvinken en de stuitkleur van sommige soorten nonnen en bronzemannen zien we een gele kleur bij sommige rassen wordt zelfs van olijfgroen tot geelgroen gesproken. Deze gele kleur wordt niet veroorzaakt door een carotenoïde kleurstof maar door een zwakke concentratie van het roodbruin phaeomelanine gecombineerd in vele gevallen met het pronktype baard. Om de relatief kleinere kern bevindt zich een laag roodbruin phaeomelanine , dit gecombineerd met de haakjesloze baardtoppen geeft de min of meer gele totaalkleur . Deze gele totaalkleur kan iets verdonkerd worden door de aanwezigheid van zwarte haakjes aan de baardbases.

De zwarte veervelden zoals we die bijvoorbeeld zien bij de zwartkop en driekleur non worden gevormd door zwarte baarden en zwarte haakjes. Met onze relatief eenvoudige licht microscopisch kon echter niet worden vastgesteld of zich tevens roodbruin phaeomelanine in de baarden en haakjes bevonden, wat door de zeer sterke concentratie zwart eumelanine eventueel gemaskeerd kan worden. Hoewel we deze mogelijkheid niet kunnen uitsluiten, lijkt dit echter zeer onwaarschijnlijk.

De nuancevorming van de bruin kleur geldt ook voor de eumelanisatie van de haakjes. Dit kan variëren van over hun gehele lengte gemelaniseerd zijn tot alleen de uiterste puntjes. Daartussen bestaan vele gradaties, die ieder weer gecombineerd met zekere concentraties roodbruin phaeomelanine, een eigen bruinnuance geven.

Dit verschilt niet alleen per soort maar ook individuele verschillen van exemplaren van een soort of ras komen veelvuldig voor.

b) Het tekeningspatroon van de Lonchura's.

Tekening ontstaat door de scheiding van twee verschillend gekleurde velden, deze scheidingslijnen liggen per soort erfelijk vast. Deze scheidingslijnen kunnen gecamoufleerd worden indien door een kleur mutatie de kleuren van de velden welke aan weerszijde van de scheidingslijn liggen , zodanig veranderen dat beide velden de zelfde kleur krijgen. In zo'n geval is scheidingslijn niet meer zichtbaar, maar de erfelijke factoren die voor de kleur mutatie de grens van de verschillend gekleurde velden bepalen zijn nog wel degelijk aanwezig. Zouden we een zodanige paring opzetten dat de oorspronkelijke kleur van deze veervelden weer hersteld wordt , dan zou dat ook de oorspronkelijke plaats van de scheiding van de twee velden weer op de zelfde plaats liggen. Erfelijk is bepaald, tot hoever de vorming van zwart eumelanine plaats heeft en tot hoever de vorming roodbruin phaeomelanine plaats heeft. Op de plaats waar deze twee anders gekleurde velden elkaar raken ligt de scheidingslijn. Bij lonchura's zien we een opmerkelijke scheidingslijn , n.l. de lijn over de borst die het masker scheidt van de bovenborst. Bij de bronzemannetjes zien we aan weerszijde van deze lijn een donker bruin en een crème tot wit veerveld. Bij de witkop non zien we een wit tot crème wit masker grenzend aan een kastanjebruin veerveld van de bovenborst. Bij de bruinborstrietvink zien we op de plaats van deze scheidingslijn een donker bruine borststreep. Bij het éénkleurig gekleurde Borneo bronzemannetje is deze scheidingslijn niet te zien. Door het evaluatie proces is de witte borst en buik gemelaniseerd. De erfelijke factoren die de plaats van deze scheidingslijn bepalen zijn oerfactoren, die al aanwezig waren in de oervorm van het geslacht Lonchura. Paart men een Borneo bronzemannetje met b.v. een Japanse meeuw dan ziet men dat waar de scheidingslijn zich bevindt een zware schubtekening bij de F1's is waar te nemen. Bovenstaande maakt duidelijk dat sommige oerfactoren die de stamvorm van het geslacht Lonchura bezit, nu nog steeds een grote rol spelen. Ook al zijn uiterlijk deze oerfactoren in veel gevallen niet meer zichtbaar door een veranderd kleurpatroon.

De schubtekening op de borst en buik van vele Lonchura soorten is een intermediair patroon tussen het ontbreken van melanisatie en volledige melanisatie . Bij de bastaardering tussen soorten waarbij het melanine ontbreekt en waarbij de melanine volledig is krijgt men bijna altijd bastaarden met een intermediair geschubde verschijningsvorm. Naast deze oervormen ziet men bij sommige soorten een tekeningspatroon per veer. Zoals bij bronzemansoorten de afwijkende kleur van de schacht, wat de

streping veroorzaakt. Of een reductie van de melaninevorming in de toppen van de baarden wat een soort een golfpatroon geeft, of stipvorming in de veertjes die het vleugeldeken vormen. Dit alles zijn enkele patronen die zich per soort gedurende het evolutie proces hebben gevormd.

c) Erfelijkheid bij de bastaardkweek.

Bij het samenkomen van de vrouwelijke en mannelijke gameet van individuen van dezelfde soort zullen de jongen geheel identiek zijn aan de ouders. Omdat zowel de mannelijke gameet als de vrouwelijke gameet dezelfde erfelijke factoren inbrengen. Bij de bastaard kweek zullen een deel van de ingebrachte factoren van de man als van de pop verschillen. Maar het zijn niet alleen deze erfelijke factoren, welke men chromosomale factoren noemt, die een rol spelen bij de bastaardering. Het zijn ook de extra chromosomale factoren die dit doen. Deze extra chromosomale factoren bevinden zich buiten de kern die de chromosomen en de zich daarin bevindende factoren bevatten. Deze erfelijke factoren oefenen niet rechtstreeks hun werking uit op de ontwikkeling van de groeiende vrucht. Wel zijn het de extra chromosomale factoren welke als het ware de boodschappers zijn van de bevelen die de factoren uitzenden. Bij de paring van twee vogels van de zelfde soort zal de ontwikkeling van de vrucht normaal verlopen daar alle structuren van het extra chromosomale materiaal de instructies die de erfelijke factoren zenden, normaal vertalen en omzetten in de juiste eiwitstructuren nodig voor de ontwikkeling van de vrucht. Wijkt het extra chromosomale materiaal af, wat gebeurt bij de paring tussen twee vogelsoorten waarvan de verwantschap tamelijk vaag is, dan zullen de instructies van de erfelijke factoren die de vrucht van de vader hebben gekregen, niet begrepen worden door de structuren die zich in het extra-chromosomale materiaal, dat van de pop afkomstig is. De omzetting in de noodzakelijke eiwitstructuren vindt niet plaats, ergo de vrucht sterft af.

Van de vader ontvangt de vrucht:

- a. Een enkelvoudige chromosomengarnituur. Dus van ieder chromosomenpaar een chromosoom.
- b. Het centrosoom.
- c. Een deel van het extra chromosomale materiaal.

Van de moeder ontvangt de vrucht:

- a. Een enkelvoudige chromosomengarnituur. Dus van ieder chromosomenpaar een chromosoom. Met als keuze mogelijkheid een x of een y chromosoom.
- b. Het grootste deel van het extra chromosomale materiaal.

Een bastaardering kan succesvol zijn, als aan de volgende voorwaarden wordt voldaan.

- a. Een min of meer analoog chromosoom bezit.
- b. Extra chromosomaal materiaal dat zodanig van structuur is dat de factoren instructies omgezet kunnen worden in de vereiste eiwitstructuren.
- c. Een zodanig gedragspatroon, dat de geslachten zich aan elkaar herkenbaar kunnen maken.
- d. Min of meer overeenkomstig broedgedrag.
- e. Overeenkomstig voedingspatroon.

De stadia waarbij een bastaardering kan stagneren.

- a. Broedcontact mogelijk nestbouw voltooid, bevruchting heeft plaats gevonden, maar alle eieren zijn onbevrucht.
- b. Wel bevruchte eieren maar de vrucht sterft af.
- c. Vrucht komt volledig tot ontwikkeling, doch sterft enkele dagen na het uitkomen.
- d. De jonge bastaarden komen volledig tot ontwikkeling, maar blijken alle onvruchtbaar te zijn.
- e. Alle jonge mannen blijken vruchtbaar te zijn.
- f. Beide geslachten zijn vruchtbaar.

Indien bastaarden van lonchura soorten gekweekt worden komt de vrucht in bijna alle gevallen tot ontwikkeling en ontstaan exemplaren met duidelijke intermediaire verschijningsvormen. Wanneer de soorten zeer nauw verwant zijn blijken vaak zowel de F1 man als de F1 pop al vruchtbaar te zijn. Een voorbeeld zijn de bronzemannen onderling gepaard maar ook de bastaard Molukken bronzeman x Japanse meeuw. Van deze vruchtbaarheid kan gebruik gemaakt worden om mutaties welke zijn ontstaan in een soort over te kweken naar een andere soort. Naast deze reden om tot bastaard kweek over te gaan is het ook mogelijk om middels bastaardering een soort voor liefhebberij te behouden. Van beide redenen zal een voorbeeld in het kort uitgewerkt worden. Het is niet de bedoeling om U aan te

sporen zo maar eens een bastaard te kweken. Een bastaard met een intermediair verschijningsvorm op zich kan niet het doel zijn van bastaarderding. Ook is het goed eerst te bezinnen wanneer men toch besluit om tot bastaard kweek in meerdere generaties over te gaan. Het is vaak een weg van 10 of meer generaties alvorens een duidelijk resultaat behaald wordt.

Voorbeeld 1: de Grijs Molukkenbronzeman.

Het eerste jaar (paring 1) Zwartgrijs Japanse meeuw x Molukkenbronzeman. Deze eerste paring zal in de praktijk iets minder snel slagen als de paring Molukkenbronzeman x Zwartgrijs Japanse meeuw. De fysieke eigenschappen van de F1 bastaarden zullen echter in veel gevallen dichter bij de Molukkenbronzeman komen.

In het tweede jaar blijken vrijwel alle F1 mannen vruchtbaar en ook veel van de F1 poppen zijn vruchtbaar. De F1 bastaarden beschikken over de enkelvoudige chromosomengarnituur van de zwartgrijs Japanse meeuw. Dit wil zeggen dat de F1 bastaarden split zijn voor de grijsmutatie. De grijsmutatie bij de Japanse meeuw is immers autosomaal en recessief vererft.

In het tweede jaar (paring 2) F1 /split voor grijs x Molukkenbronzeman. De F1 generatie wordt voor de kweek geselecteerd op Molukkenbronzeman eigenschappen waar het de tekening betreft. Met name in de buiktekening is veel verschil te herkennen. De F2 generatie is voor de helft split voor de grijs mutaties. Immers de F1 heeft in de vrucht een enkelvoudige chromosomengarnituur meegegeven. In theorie 50 % met de gemuteerde grijsfactor en 50% zonder de gemuteerde grijsfactor.

In het derde jaar (paring 3) F2 x zwartgrijs Japanse meeuw of zwartgrijs Japanse meeuw x F2. Deze paring is noodzakelijk om te bepalen of een F2 exemplaar daadwerkelijk split is voor de grijs mutatie. De F3 generatie welke nu ontstaat gebruiken verder niet meer deze is er alleen ter controle en voldoet niet aan de Molukkenbronzeman kenmerken. Is een F2 exemplaar split voor de grijsmutatie dan zal in ongeveer 50 % van de gekweekte F3 controle generatie grijs exemplaren in het nest liggen.

In het derde jaar (paring 4) Een zekere split voor grijs x Molukkenbronzeman of omgekeerd. Omtrent de vererving van deze F3 generatie ontstaat de zelfde vraag: Is deze F3 generatie split voor grijs?

In het vierde jaar (paring 5) controle op de vererving van de grijs mutatie van de F3 generatie uit paring 4. Deze controle geschiedt op de zelfde wijze als in paring 3.

In het vierde jaar (paring 6) overeenkomstig paring 4 in het derde jaar .

Van belang is dat steeds Molukkenbronzemannen in worden gezet van zo min mogelijke familie band, hiermee worden degeneratie verschijnselen welke als gevolg van familie kweek kunnen ontstaan zoveel mogelijk voorkomen.

Het derde en vierde jaar wordt in een vijfde en zesde jaar herhaald met F5 en F6 generatie , waarbij steeds het selecteren op Molukkenbronzeman kenmerken voorop staat.

Met zekere split F3, F4 en verder generaties kunnen onderling paringen binnen de zelfde uitgevoerd worden om zo de zwartgrijs Molukkenbronzeman in een steeds meer ras zuivere vorm te kweken.

Het is goed deze kweekmethode tot het kweken van kleurslagen in soorten waarbij deze niet mutatief zijn ontstaan niet tot een race tussen kwekers te maken waarbij het doel is zo snel mogelijk een kleurafwijkende Molukkenbronzeman ten toon te stellen. Kwaliteit dient hier het devies te zijn.

Voorbeeld 2: De Witbuikbronzeman.

Momenteel (zomer 1994) zijn er nog enkele exemplaren van de witbuikbronzeman in Nederland aanwezig. Dit zijn bijna allemaal mannelijke exemplaren van al hoge leeftijd. Zicht op nieuwe invoer is er niet, hoewel.....

Een methode om de witbuikbronzeman voor de liefhebberij in Nederland te behouden is de kweek van bastaarden met een zeer nauw verwante soort. De Javabronzeman komt voor deze kweek in aanmerking. De F1 generatie witbuik- x Javabronzeman is zeer waarschijnlijk ook bij de poppen vruchtbaar. Door nu de F1 generatie te selecteren op witbuikbronzeman kenmerken en deze terug te paren aan de witbuikbronzeman uit de start paring zal een F2 generatie ontstaan welke qua verschijningsvorm meer kan lijken op de witbuikbronzeman dan de F1 generatie. Afhankelijk van hoelang de witbuikbronzeman vader blijft leven kunnen op deze zelfde wijze de F3 en verdere generatie worden gekweekt. Hierbij is het van groot belang de degeneratie verschijnselen a.g.v. de familieband welke ontstaat uit te selecteren. Het is dan ook goed om de F1 generatie te verkrijgen uit een aantal analoge paringen van diverse Javabronzeman poppen. Wanneer de witbuikbronzeman stamvader dood gaat dient m.b.v. selectie de inmiddels verkregen jongste bastaard generatie onderling gepaard te worden. Het oog van de meester dient nu steeds de kenmerken van de witbuikbronzeman te zoeken om zo de soort kenmerken vast te leggen. Echter nogmaals ,bezint eer ge begint.

Bij het hoofdstuk Spermestes, de ekstertjes.

Het genus *Spermestes* bestaat uit vier vrij nauw verwante soorten met een aantal ondersoorten. Lange tijd is het reuzenekstertje, *Spermestes fringilloides*, als enige soort in het genus *Amanresthes* ondergebracht. Tegenwoordig wordt het dwergkestertje, *Spermestes nana*, door verschillende ornithologen nog wel gezien als de enige vertegenwoordiger van het genus *Lepidopygia*. Zonder in te gaan op ornithologische of morfologische argumenten wordt in deze standaard de plaatsing van alle soorten in het genus *Spermestes* gebruikt, gelijk aan de huidige algemene inzichten.

In het hoofdstuk *Spermestes* worden een viertal soorten en twee ondersoorten in standaardvorm omschreven, te weten:

1. Het dwergkestertje, *Spermestes nana*.

2. Het reuzenekstertje, *Spermestes fringilloides*.

3. Het ekstertje, *Spermestes c. cucullata*.
Met de ondersoort *Spermestes c. scutata*.

Gezien het feit dat in alle voorkomende gevallen keurtechnisch de voorkeur uitgaat naar de meest contrastrijke vogel, is in de standaard de nominaat vorm, *Spermestes c. cucullata* beschreven. Wel zijn als aanvulling op de standaard de verschillen met de minder prominent getekende ondersoort *Spermestes c. scutata* aangegeven. Op deze plaats is het goed te wijzen op de in het wild voorkomende populaties. In het leefgebied van de nominaatvorm en dat van de ondersoort komt een vrij groot overlappingsgebied voor. In noord Angola, zuid Zaire, Oeganda, west Kenia en mogelijk zelfs zuidwest Sudan komen exemplaren voor van de nominaatvorm zowel als van de ondersoort. Een overgangs populatie welke door natuurlijke bastaardering is ontstaan laat een tussenvorm zien met een ruime variatiebreedte.

4. Het glansekstertje, *Spermestes b. bicolor*.

5. Het zwartrug ekstertje, *Spermestes b. poensis*.

In de standaard is gekozen voor de Nederlandse naamgeving zwartrug ekstertje. De ook wel gebruikte naam Fernando Po ekstertje wordt niet als juist gezien. Naast dat deze soort op Fernando Po voorkomt treft men hem ook aan in Kameroen, Gabon, Congo, Noord Angola, Zaire, Burundi en Ruanda. In Kameroen komt een overgangs populatie voor van de ondersoort *Spermestes b. poensis* naar de nominaat vorm *Spermestes b. bicolor*.

6. Het bruinrug ekstertje, *Spermestes b. nigriceps*.

En de ondersoorten *Spermestes b. stigmatophora*.
Spermestes b. woltersi.
Spermestes b. rufodorsalis.
Spermestes b. minor.

In dit hoofdstuk wordt de ondersoort *Spermestes b. nigriceps* in standaardvorm beschreven, daarnaast worden de verschillen met de andere 4 ondersoorten omschreven. Naast het duidelijke afwijkende glansekstertje, *Spermestes b. bicolor*, is het verschil tussen het zwartrug ekstertje, *Spermestes b. poensis* en het bruinrug ekstertje *Spermestes b. nigriceps* het grootste. De namen zwartrug- en bruinrug ekstertje zijn dan ook goed gekozen. Binnen de groep bruinrug ekstertjes zijn de verschillen gering. Er bestaan in het wild diverse overgangspopulaties. De ondersoort *Spermestes b. stigmatophora* wordt wel gezien als overgangsvorm tussen *S. b. poensis* en *S. b. nigriceps*.

Bij de *Spermestes* soorten komt geen geslachtsdimorfisme voor. Er is dan ook in de standaard geen afzonderlijke man- en popbeschrijving opgenomen.

FYSIEKE STANDAARD EKSTERTJES:

Formaat:

De ekstertjes zijn ondanks hun geringe formaat geen iel ogende vogels en dienen minimaal het formaat te hebben zoals in de standaard is aangegeven. Het formaat en model van de vogels mogen niet storend op elkaar inwerken.

Model:

De ekstertjes moeten een robuuste indruk maken welke iets gedrongen overkomt. D.w.z. dat de ekstertjes geen slanke indruk mogen maken. Geaccentueerd door de tekening doen het ekstertje en het dwergekstertje zelfs iets geblokt aan. De onderlinge lichaamsverhoudingen dienen met elkaar in harmonie te zijn. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient een ronde vorm te hebben zonder afplattingen. De staart is kort en de twee middelste staartpennen zijn minimaal langer, maar niet gespitst.

Houding:

De ekstertjes dienen fier op stok te zitten waarbij het lichaam los blijft van de stok. Het doorzakken door de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam gedragen worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie en een onbeschadigd verenpak is een eerste vereiste.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel - schedel moet vloeiend zijn. Specifiek voor het reuzenekstertje geldt dat de snavel als fors en lang ervaren wordt.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, niet ruw en zonder vergroeiingen. De tenen moeten goed om de zitstok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan er drie naar voren en een naar achteren is gericht.

D W E R G E K S T E R T J E .

Wetenschappelijke naam:	Spermestes Nana.
Duits:	Zwergelsterchen.
Engels:	Bibfinch.
Frans:	Spermete naine.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat:**

9 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

De schedel is donkergrijs, voorzien van een donkerder hamertekening. Op het achterhoofd gaat de kleur geleidelijk over in de grijsbruine kleur van de nek. De teugel is zwart welke richting bovensnavel iets uitloopt. De keelstreek toont een kleine zwarte bef, welke begint aan de basis van de ondersnavel en aan de onderzijde is afgerond. De wangen zijn vanaf de ondersnavel lichtgrijs, richting oog gaat deze kleur langzaam over in de grijsbruine kleur van de nek.

Rug- en vleugeldek:

grijzig bruin. De vleugelpennen zijn zwartbruin. De vleugelpennen tonen een iets donkerder buitenvlag.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Bruin met enigszins glanzende beige-gele veereinden wat een gehamerde beige-gele stuit te zien geeft

Staat:

Zwartbruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst en buik zijn vanaf de zwarte bef licht bruin met een rossige gloed. De veerkernen zijn iets donkerder waardoor een zwakke hamertekening ontstaat. Richting buik en flank wordt de licht bruine kleur iets donkerder. De onderstaartdekveren zijn zwartbruin met beigeachtige omzoming.

Ogen:

Bruin.

Snavel:

De bovensnavel is zwart, de ondersnavel grijzig hoornkleurig.

Poten en nagels:

Hoornkleurig, nagels grijsachtig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Het dwergkestertje dient een geblokt model te tonen. Dit mag echter geen vet ophopingen te zien geven. Is dit wel het geval dan is er sprake van een verstoring van het model. Als gevolg van het eenvoudige kleur- en tekeningpatroon is het dwergkestertje een vogel met weinig foutbronnen. Een scherpe aftekening van de bef mag verlangd worden. Bij de kleur van de borst is door de donkere veerkernen een lichte hamertekening te zien, welke regelmatig over de borst verdeeld moet zijn. Onregelmatige hamertekening doet vlekkelig aan en dient derhalve bij kleur bestraft te worden.

REUZENEKSTERTJE.

Wetenschappelijke naam:	Spermestes fringilloides.
Duits:	Rieseneelsterchen.
Engels:	Magpie Mannikin.
Frans:	Spermete pie.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

12 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Zwart met blauwgroene glans. Op de wangen en de keel bevindt zich de glans in de veereinden waardoor een schubachtig geheel ontstaat. De zwarte keel loopt door tot onder aan de keelstreek en wordt afgescheiden door een lijn welke loopt van vleugelaanzet tot vleugelaanzet.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de zwarte nek gaat de kleur over in het donkerbruin van het rug- vleugeldek. De rugdekveren hebben lichter bruine veereinden. De kleine vleugeldekveren bezitten kleurloze schachten welke als een regelmatige rij crème-witte streepjes zichtbaar is. Deze dient op beide vleugels symmetrisch aanwezig te zijn. De vleugelpennen zijn iets donkerder bruin.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zwart, met een zwakke blauwgroene waas.

Staat:

Zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Vanaf de zwarte keelstreek zijn de borst en buik wit, richting aarsbevedering gaat de witte kleur over in een creme kleur. De afscheiding zwarte keelstreek witte borst dient scherp en regelmatig te zijn. Op de zijkanten van de borst bevindt zich een zwarte wigvormige vlek met de top van de wig richting midden van de borst . Deze tekening dient scherp te zijn. Deze wigvormige vlek vormt het begin van de zwarte flank welke aansluit op de zwarte stuit. In de achterste helft van de flank bevindt zich een min of meer ovale beige-bruine vlek.

Ogen:

Bruin, ooglid geelbruin.

Snavel:

Bovensnavel zwart, ondersnavel blauwgrijs met een zwarte punt .

Poten en nagels:

Donkergrijs, nagels zwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Specifiek voor de soort is de vrij zware kegelvormige snavel, welke voor het reuzenekstertje bijna te groot lijkt. Hier mag niet op gestraft worden. Zonder dat de vogel te slank is wordt de flank meestal onder de vleugels gedragen. De beige-bruine vlek wordt hierdoor niet altijd opgemerkt. Het weinig tonen van de flank tekening dient soepel te worden beoordeeld. De wigvormige tekening op de borst is strak, tijdens het keuren dient hierop gelet te worden. Indien de rugdekveren (zadel) een goudkleurige waas toont, wil dat zeggen, dat de vogel in een prima conditie is.

E K S T E R T J E .

Wetenschappelijke naam:	Spermestes c. cucullata.
Duits :	Klein Elsterchen.
Engels :	Bronze mannikin.
Frans :	Spermete a capuchon.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat:**

9,5 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop keel en nek:**

Zwart, met op de bovenschedel en wangen een groenachtige glans. Op de achterschedel gaat deze groene glans over in een meer paarse glans welke eveneens duidelijk zichtbaar is op de keel.

Rug- en vleugeldek:

De zwarte kleur van de nek gaat over in de mat bruinachtig grijze kleur van het rugdek. Op de basis van de vleugels bevindt zich op de kleine vleugeldekveren een zwarte, groen glanzende schoudervlek. De vleugelpennen zijn donker grijsbruin met aan de buitenvlag een smalle lichtgrijze zoom.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De stuit is donker zwartbruin met witte dwarsbanden. Deze tekening gaat langzaam over in de tekening van de bovenstaartdekveren. Deze dekveren tonen een zwartbruine V-vormige tekening op een witte ondergrond.

Staat:

Zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De afscheiding zwarte borst met paarse glans en witte buik loopt vanaf de achterkant van de wangen in een diep gebogen regelmatige lijn over de borst. Op de witte aars-, broek- en onderstaartdekveren bevindt zich een zwarte V-vormige tekening. De flank toont aan de voorzijde een zwarte, groen glanzende kleur. De achterste helft van de flank wordt gevormd door een witte zoomtekening op een zwarte basis. Deze eindigt in de V-vormige tekening van de broek. De dijnen zijn zwartbruin met lichtere veerzomen.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Bovensnavel zwart, ondersnavel blauwgrijs.

Poten en nagels:

Zwartgrijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Veelvuldig komt het voor dat de overgangslijn tussen borst en buik een onregelmatig verloop heeft. Wanneer het ekstertje een compleet verenpak heeft zal deze lijn een strakke afscheiding tonen. De flanken zijn moeilijk strak getekend te showen. Dit komt doordat de overgang van het zwarte groen glanzende gedeelte naar de zwart-witte zoomtekening wat onregelmatig is. Het keuren met enige soepelheid is dan ook juist.

Ondersoorten:

Van het ekstertje, Spermestes c. cucullata, komt een ondersoort voor: S.c. scutata. De verschillen tussen de nominaatvorm en deze ondersoort zijn de volgende: (ondersoort t.o.v. nominaatvorm.)

A: De tekening op de stuit is minder prominent.

B: De paarse glans op de borst is niet aanwezig, de borstkleur is bruinzwart.

C: De flank toont het zwarte groen glanzende deel niet of nauwelijks, en is geheel wit gezoomd. Gezien de nominaatvorm het meest contrastrijk is gaat hier de voorkeur naar uit.

GLANSEKSTERTJE.

Wetenschappelijke naam: Spermestes bicolor.

Duits: Glanzelsterchen.

Engels: Black-and-white mannikin.

Frans: Spermete bicolore

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat:**

9,5 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

Diep zwart met een minimale groene glans.

Rug- en vleugeldek:

Gelijk aan kop en nek, diep zwart met een minimale groene glans waarbij de grote vleugeldekveren deze glans niet tonen. Op de binnenste vleugelpennen treft men 2, 3 of 4 kleine witte stipjes aan welke zich op de buitenvlag van deze pennen bevinden en op beide vleugels symmetrisch aanwezig dienen te zijn.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De stuit is zwart met een minimale groene glans, de bovenstaartdekveren zijn zwart.

Staat:

Zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is diep zwart, welke zijwaarts overloopt in de flanken. De buik is wit. De flanken zijn diep zwart; hierop bevindt zich een witte aftekening, welke aan de buikzijde een wit-zwarte getande tekening vormt. De pootinplant is zwart.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Blauwgrijs, met zwarte snijranden welke de afscheiding tussen beide snaveldelen accentueert.

Poten en nagels:

Donkergrijs tot zwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Het glansekstertje is, indien geshouwd in een goede conditie, een vogel met erg weinig fout bronnen. De opbouw van de flankbevedering toont indien compleet een regelmatig zwart-witte getande tekening, hierop dient streng gelet te worden.

De 2 tot 4 witte stippen in de vleugelbevedering dient symmetrisch aanwezig te zijn. Ook hier dient streng op gelet te worden.

ZWARTRUGEKSTERTJE.

Wetenschappelijke naam: Spermestes bicolor poensis.

Duits: Gitterflugelelsterchen.

Engels: Black-backed mannikin.

Frans: Spermete noir et blanc.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

9,5 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop hals en nek:

Diep zwart met een minimale groene glans.

Rug- en vleugeldek:

Zwart met minimale groene glans. De buitenvlaggen van de onderste helft van de hand- en armpennen zijn bezet met een rij witte stipjes. In rusttoestand vormen deze stippen een regelmatig tralietekening.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zwart met witte dwarsstreepjes.

Staat:

Zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is zwart en loopt zijwaarts over in de flanken . De buik is wit. De flankveren zijn zwart met witte zomen waardoor er een zwart-wit geschubde flanktekening ontstaat. De pootinplant is zwart.

Ogen:
Donkerbruin.

Snavel:
Blauwgrijs, met zwarte snijranden wat de afscheiding tussen de snavelhelften accentueert.

Poten en nagels:
Zwartgrijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

In goede conditie is het zwartrug ekstertje een vogel met weinig foutbronnen. Op de scherpte van de tekening op vleugels en flanken dient dan ook de aandacht gevestigd te zijn. Door het weinig verkrijgbaar zijn van het zwartrug ekstertje wordt zo nu en dan van het bruinrug ekstertje of glans ekstertje gebruik gemaakt om koppels te vormen. Deze hybriden zijn goed herkenbaar, maar mogen niet als bastaard worden gekeurd. Door het bruinrug ekstertje wordt de kleur van het rugdek van de F1 vogels bruinzwart, dit dient bij kleur gestraft te worden. Door gebruik van het glansekstertje worden de F1 vogels in de tekening aangetast. De vleugeltekening neemt af en is alleen nog in de basis van de pennen te vinden. De flanktekening laat een overgangsvorm van de zwarte zomen van het zwartrug ekstertje naar de getande tekening van het glansekstertje zien. Een afwijkende vleugel- en flanktekening dient bij tekening gestraft te worden.

B R U I N R U G E K S T E R T J E .

Wetenschappelijke naam: Spermestes b. nigriceps.
Duits: Braunrucken elsterchen.
Engels: Red-backed mannikin.
Frans: Spermete a dos brun.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:
9,5 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop hals en nek:
Zwart.

Rug- en vleugeldek:
Rug-, vleugeldek en armpennen roodbruin, de kleine vleugeldekveren bezitten kleurloze schachten welke als een regelmatige rij creme-witte streepjes zichtbaar zijn, en op beide vleugels symmetrisch aanwezig zijn. De handpennen zijn zwart, de buitenvlag van de onderste helft van de handpennen zijn bezet met een rij witte stipjes. In rusttoestand vormen deze stippen een regelmatige tralietekening.

Stuit en bovenstaartdekveren:
Zwart met witte dwarsstreepjes.

Staart:
Zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:
De borst zwart welke zijwaarts overloopt in de flanken. De buik is wit. De flankveren zijn zwart met witte zomen waardoor er een zwart-witte schubtekening ontstaat. De pootinplant is zwart.

Ogen:
Bruin.

Snavel:

Blauwgrijs, met zwarte snijranden wat de afscheiding van onder- en bovensnavel accentueert.

Poten en nagels:

Grijszwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Wanneer het bruinrug ekstertje in goede conditie geshowd wordt, is het een vogel met weinig foutbronnen. Op de scherpste van de tekening op flank en vleugels dient dan ook streng gelet te worden.

Ondersoorten:

Onder de naam bruinrugekstertje worden diverse ondersoorten beschreven. Naast de bovenstaande S.b.nigriceps komen ook de S.b. woltersi, S.b.stigmatophora, S.b.rufodorsalis en S.b.minor voor. De belangrijkste verschillen in deze ondersoorten zijn te vinden in de kleur van het rugdek, te weten:

A: S.b.stigmatophora, rugdek zwartbruin.

B: S.b.woltersi, rugdek donkerbruin.

C: S.b.rufodorsalis, rugdek warm roodbruin en het zwart rond de kop is minder uitgebreid terwijl de vogels iets kleiner zijn.

D: S.b.minor, rugdek warm roodbruin, deze ondersoort is het kleinste van formaat.

Gezien de Spermestes bicolor nigriceps de meest contrastrijke van de bruinrug groep is gaat naar deze ondersoort de voorkeur uit.

Bij het hoofdstuk Bronzemannen.

Binnen het genus *Lonchura*'s vormen de bronzemannen een geheel eigen groep bestaande uit 7 soorten met een aantal ondersoorten. De ondersoorten zijn soms zo verschillend van elkaar dat aan enkele van deze ondersoorten een eigen Nederlandse naam is gegeven. In deze gevallen zijn van deze ondersoorten ook standaardomschrijvingen gemaakt.

Op deze plaats is het goed de kwekers van de bronzemannen er op te wijzen dat hoewel er in het begin van de tachtiger jaren sprake is geweest van een min of meer regelmatige invoer, men bij verschillende soorten tegenwoordig is aangewezen op een zeer beperkt aantal in Nederland aanwezige exemplaren. Extra aandacht verdienen hierbij de witbuik-, de berg- en de treurbronzeman.

In het hoofdstuk bronzemannen worden een negental soorten en ondersoorten in standaardvorm omschreven, te weten:

1. **Het spitsstaartbronzemannetje,** *Lonchura s. swinhoei.*
Lonchura s. subsquamicollis.
Lonchura s. acuticauda.
Lonchura s. phaethontoptila.
2. **Het witsluitbronzemannetje,** *Lonchura s. striata.*
Lonchura s. semistriata.
Lonchura s. fumigata.

Binnen het soort *L.striata* worden naast de nominaatvorm zes ondersoorten omschreven. Wanneer deze ondersoorten afzonderlijk in ogenschouw worden genomen blijkt dat er een verdeling in twee groepen kan worden gemaakt. De tweede groep welke bekend staat als het spitsstaartbronzemannetje, bestaat uit de ondersoorten *L.s.swinhoei*, *L.s.subsquamicollis*, *L.s.acuticauda* en *L.s.phaethontoptila*.

Kenmerk van deze groep is een V-vormige buiktekening en een gezoomde overgang van masker richting buik. De meest opvallende vertegenwoordiger van deze groep is de *L.s.swinhoei*. De eerste groep waarbij voor de minder gebruikelijke Nederlandse naam witsluitbronzeman is gekozen (overeenkomstig diverse internationale boekwerken en artikelen) bestaat uit de nominaat vorm *L.s.striata* en de ondersoorten *L.s.semistriata* en *L.s.fumigata*. Kenmerk van deze groep is een scherpe afscheiding masker-buik en het missen van de V-vormige buiktekening. De meest opvallende soort van deze groep is de nominaat vorm.

3. **Het Java-bronzemannetje,** *Lonchura leucogastroides.*
Soms wordt in Nederlandse literatuur de naam zwartsluit- of zwartborstbronzemannetje genoemd. Onze keus voor Javabronzeman sluit aan bij wat internationaal gebruikelijk is.

4. **Het Molukkenbronzemannetje,** *Lonchura m. molucca.*
Lonchura m. propinqua.
Lonchura m. vagans.

Balg onderzoek in het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden heeft nog eens bewezen dat de nominaatvorm de meest contrastrijke vertegenwoordiger van deze soort is. De nominaatvorm wordt dan ook in standaardvorm opgenomen. De verschillen met de twee ondersoorten worden wel beschreven. De Nederlandse namen gestreepte-bronzeman en golfbuik-astrilde zijn niet juist en zorgen voor verwarring met de *striata*-groep.

5. **Het witbuik-bronzemannetje,** *Lonchura l. leucogastra.*
Lonchura l. castanonota.
Lonchura l. smithiesi.
Lonchura l. palawana.
Lonchura l. manueli.
Lonchura l. everetti.

De diverse ondersoorten van het witbuikbronzemannetje zijn in veel gevallen zeer moeilijk van elkaar te onderscheiden. Balgen onderzoek in het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden heeft geleerd dat de ondersoort *L.l.castanonota* de meest donkere ondersoort is waarbij de witte kleurloze schachtstrepen voor het grootste contrast zorgen. De voornaamste verschillen tussen de diverse ondersoorten zijn te vinden in de bruintinten van rugdek en masker. Hoewel men er tot voor kort van uit ging dat in

Nederland alleen de ondersoort *L.l.everetti* aanwezig was, heeft vergelijkingsonderzoek van de museum balgen met onze privé collectie geleerd dat reeds meerdere ondersoorten in Nederland aanwezig zijn geweest.

6. Het bergbronzemannetje, *Lonchura k. kelaarti.*
Lonchura k. jerdoni.
Lonchura k. vernayi.

De verzamelnaam voor de soort *L.kelaarti* is berg-bronzeman. Vertegenwoordigers van de nominaatvorm worden ook wel omschreven als Keliarti-bronzeman terwijl de ondersoort *L.k.jerdoni* wel als jerdon-bronzeman wordt omschreven. Gekozen is om de nominaatvorm te omschrijven, omdat deze door de sprekender tekening het meeste contrast toont.

7. Het Borneobronzemannetje, *Lonchura fuscans.*

8. Het Treurbronzemannetje, *Lonchura t. tristissima.*
Lonchura t. hypomelaena.
Lonchura t. calaminoros.

Het treurbronzemannetje is slechts enkele malen in het begin van de tachtiger jaren in Nederland ingevoerd, de standaardomschrijving is dan ook volledig gebaseerd op het balgen onderzoek.

9. Het parelbronzemannetje, *Lonchura t. leucosticta.*

Bij de ondersoort *L.t.leucosticta* is gekozen voor een aparte standaard omschrijving onder de naam parelbronzeman. De prominente schacht en stiptekening van deze ondersoort wijkt duidelijk af van de andere vertegenwoordigers van de soort *L.tristissima*. Dit verschil is voor verschillende ornithologen aanleiding geweest de parelbronzeman als aparte soort te beschrijven onder de soortnaam *L.leucosticta*.

Binnen de groep bronzemannen komt geen geslachtsdimorfisme voor. Uitzondering hierop zou de parelbronzeman zijn, echter de variatie breedte binnen deze ondersoort maakt dat een gescheiden man en pop omschrijving niet van toepassing is.

FYSIEKE STANDAARD BRONZEMANNEN.

Formaat:

De bronzemannen zijn ondanks hun geringe formaat geen iel ogende vogels en dienen minimaal het formaat te hebben zoals in de soort afhankelijke standaard is aangegeven. Het formaat en model van de vogels mogen niet storend op elkaar inwerken.

Model:

De bronzemannen moeten een forse indruk maken welke iets krachtig overkomt, d.w.z. dat de bronzemannen niet de indruk mogen maken slank te zijn.

Het model van de bronzemannen is wat minder gedrongen dan dat van nonnen, rietvinken en ekstertjes. Door de langere staart wordt dit nog geaccentueerd. Toch dienen de bronzemannen een robuuste indruk te maken en mogen zij beslist niet slank over komen.

Geaccentueerd door de tekening doen het witsluit-, java-, molukken- en het parel-bronzemannetje zelfs iets geblokt aan. De onderlinge lichaamsverhoudingen dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient rond te zijn zonder afplattingen. De staart is kort en trapsgewijs opgebouwd. De twee buitenste pennen zijn het kortst. Naar binnen toe worden de staartpennen steeds langer. De middelste staartpennen zijn duidelijk het langst en afhankelijk van de soort min of meer lancetvormig.

Houding:

De bronzemannen dienen fier op stok te zitten waarbij het lichaam los blijft van de stok. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam gedragen worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie en een onbeschadigd verenpak is een eerste vereiste.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel-schedel moet vloeiend zijn.

Poten.

De poten moeten recht en stevig zijn, niet ruw en zonder vergroeiingen. De tenen moeten goed om de zitstok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan er drie naar voren en een naar achteren is gericht.

KLEURSTANDAARD BRONZEMANNEN:**SPITSSTAART BRONZEMANNETJE**

Wetenschappelijke naam: Lonchura s. swinhoei.
Duits: Spitzschwanz Bronzemännchen.
Engels: Sharp-tailed Mannikin.
Frans: Domino a longue queue.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:
11 a 12 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop keel en nek:**

Schedel, keel en borst tot een lijn achter de ogen en voor de wangen om dan af te buigen richting vleugelbochten: zwartbruin. Aan de onderkant wordt dit masker afgescheiden door een lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. Aan de onderzijde van de borst hebben de veren lichte veerzomen waardoor een geschubd uiterlijk ontstaat. Op het achterhoofd gaat de zwartbruine kleur over in het donkerbruin van de nek. Wangen en halszijden roestbruin met lichtbruine gezoomde veereinden. De afscheiding tussen borst en wangen is vloeiend.

Rug- en vleugeldek:

Bruin. De veren van het rug en vleugeldek bezitten kleurloze schachten waardoor een fijne witte streep-tekening ontstaat. De duimveren en de vleugelpennen zijn zwartbruin van kleur .

Stuit en bovenstaartdekveren:

De rugzijde van de stuit is bruin met witte schachtstrepen, de staartzijde van de stuit is cremewit - bruin gevlekt. De kleinste bovenstaartdekveren donkerbruin de langste zwartbruin.

Staat:

Zwartbruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Vanaf de zwartbruine borst tot aan de aarsbevedering zo helder mogelijk cremewit van kleur met daarop een fijne maar duidelijke grijsbruine V-tekening. De broek , pootinplant en onderstaartdekveren donker roestbruin, de broek met iets lichtere veer kernen.

Ogen:

Donkerbruin

Snavel:

Bovensnavel zwart , ondersnavel blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, nagels zwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Op de helder creme witte buik dient een fijne regelmatige grijs-bruine V-tekening aanwezig te zijn. Een donker creme ondergrondkleur is een kleurfout; onduidelijke of rommelige V-tekening een tekeningfout.

De overgang van de gezoomde borst naar de getekende buik dient een duidelijke lovering te laten zien; een scherpe overgang is fout. Jonge, nog niet volledig uitgekleurde vogels missen de streeptekening op het rugdek en hebben een vage buiktekening.

Ondersoorten.

Binnen de *Lonchura striata* swinhoei groep zijn nog drie andere ondersoorten onder te brengen, te weten *L.s.acuticauda*, *L.s.subsquamicollis* en *phaethonoptila*. Het verschil tussen de *L.s.swinhoei* en deze ondersoorten is:

A: *L.s.subsquamicollis*, rugdek donkerder, stuit witter, V-tekening grover.

B: *L.s.acuticauda*, rugdek donkerder, minder brede zomen op de borstbevedering en minder duidelijke V-tekening.

C: *L.s.phaethonoptila*, heeft veel weg van *L.s.swinhoei* maar toont nauwelijks V-tekening.

Gezien de ondersoort *L.s.swinhoei* het meest contrastrijke is gaat hier de voorkeur naar uit.

WITSTUITBRONZEMANNETJE

Wetenschappelijke naam: *Lonchura s. striata*.
Duits: Weissburzel Bronzemännchen.
Engels: White-rumped Mannikin.
Frans: Capucin domino.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:
11 a 12 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Schedel, keel en borst tot een lijn achter de ogen en voor de wangen om dan af te buigen richting vleugelbochten: zwartbruin. De overgang van masker naar de iets lichtere wangen verloopt vloeiend. Aan de onderkant wordt het masker strak afgescheiden door lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. Op het achterhoofd gaat de zwart-bruine kleur over in het donkerbruin van de nek.

Rug- en vleugeldek:

Bruin. De veren van het rug en vleugeldek bezitten kleurloze schachten waardoor een fijne witte streep-tekening ontstaat. De duimveren en de vleugelpennen zijn zwart-bruin van kleur.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De rugzijde van de stuit is bruin met witte schachtstrepen, de staartzijde van de stuit is cremewit. De kleinste bovenstaartdekveren donkerbruin, de langste zwartbruin.

Staart:

Zwartbruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Vanaf de zwartbruine borst tot aan de aarsbevedering zo helder mogelijk cremewit van kleur. De broek, pootinplant en onderstaartdekveren donker roestbruin, de broek met iets lichtere veerkernen.

Ogen:

Donkerbruin

Snavel:

Bovensnavel zwart, ondersnavel blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, nagels zwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De buik dient zo helder mogelijk cremewit van kleur te zijn. Tekeningresten welke het gevolg zijn van paringen aan andere ondersoorten zijn fout en dienen als kleurfout te worden aangemerkt. De borst-buik afscheiding dient regelmatig en scherp te zijn zonder lovering. Een niet scherpe afscheiding dient te

worden aangemerkt als tekeningfout. Niet volledig uitgekleurde vogels bezitten geen schachtstrepen, wat als een tekeningsfout is aan te merken.

Ondersoorten.

Binnen de *Lonchura striata striata* groep zijn twee ondersoorten onder te brengen te weten *L.s.fumigata* en *L.s.semistriata*.

Het verschil tussen de nominaatvorm en deze ondersoorten zijn de volgende:

A: *L.s.semistriata*. De schachtstrepen zijn crèmekleurig en daar door minder prominent .De wangen tonen lichtere veerzomen.

B: *L.s.fumigata*. lijkt veel op de *semistriata* maar mist de schachtstrepen.

Gezien de nominaatvorm het meest contrastrijk is, gaat hier de voorkeur naar uit.

J A V A B R O N Z E M A N N E T J E

Wetenschappelijke naam: *Lonchura leucogastroides*.

Duits: Javabronzemannchen.

Engels: Javan Mannikin.

Frans: Capucin de Java.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

11 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Voorschedel en masker zwartbruin, het masker loopt tot een lijn juist achter de ogen en loopt door in een lijn langs de keel om dan weg te buigen richting vleugelbochten. Aan de onderkant wordt het masker afgescheiden door een regelmatige lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. Op de achterschedel gaat de zwart-bruine kleur over in het donkerbruin van de nek.

De wangen zijn donkerbruin van kleur. De afscheiding tussen wangen en masker is vrij scherp.

Rug- en vleugeldek:

Donkerbruin. De rug- en vleugeldekveren bezitten fijne creme bruine schachtstreepjes welke, hoewel niet prominent, zichtbaar zijn als een regelmatige streeptekening.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Stuit donkerbruin , bovenstaartdekveren zwartbruin

Staat:

Zwartbruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Vanaf de zwartbruine borst cremewit, zo helder mogelijk van kleur. Broek, aars, pootinplant en onderstaartdekveren zwartbruin.

Ogen:

Donkerbruin

Snavel:

Bovensnavel zwart, ondersnavel blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, nagels zwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Regelmatig komt het voor dat door veerplukken er in de nek en het vleugeldek witte veertjes zichtbaar worden. In het ergste geval kunnen zelfs witte vleugel en staartpennen worden waargenomen. Betreffende witte veren zijn fout en dienen als kleurfout te worden aangemerkt. De buikkleur dient eenkleurig cremewit van kleur te zijn, wanneer er op de buik veertjes missen heeft dit tot gevolg dat er grijze veerbases zichtbaar worden. Ook dan is er sprake van een kleurfout. Wanneer jonge vogels ter keuring worden aangeboden kan dit worden waargenomen door een onvoldoende doorgekleurd masker en het missen van schachtstrepen.

M O L U K K E N B R O N Z E M A N N E T J E .

Wetenschappelijke naam: Lonchura m. molucca.
Duits: Wellenbauchbronzemannchen.
Engels: Moluccan Mannikin.
Frans: Capucin des Moluques.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:
11 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Kop, keel en borst: zwart, op de achterschedel en oorstreek overgaand in het bruin van het rugdek. De afscheiding van de zwarte keel met de witte buik met golftekening loopt vanaf de achterkant van de wangen in een gebogen regelmatige lijn over de borst.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de bruine nek is het rug- en vleugeldek bruin. Het rugdek is voorzien van een zeer vage golftekening welke minimaal donkerder is als de kleur van het rugdek. Duimveren en vleugelpennen zwart.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De stuit is wit en voorzien van een fijne zwarte golftekening. De bovenstaartdekveren zijn zwart.

Staat:
Zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Vanaf de zwarte borst zijn de buik, dijen en onderstaartdekveren cremewit, zo helder mogelijk van kleur. Afgezien van een smalle creme-witte ongetekende band langs de borst is de rest van de buik voorzien van een fijne regelmatige zwarte golftekening, welke op de onderstaartdekveren is overgegaan in een regelmatige fijne V-tekening.

Ogen:
Donkerbruin.

Snavel:
Bovensnavel zwart , ondersnavel blauwgrijs.

Poten en nagels:
Donkergrijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Regelmatig komt het voor dat door veerplukken er in de nek en het vleugeldek witte veertjes zichtbaar worden. In het ergste geval kunnen zelfs witte vleugel- en staartpennen worden waargenomen. Betreffende witte veren dienen als kleurfout te worden aangemerkt. De grondkleur van de buikbevedering is cremewit. Wanneer er bij de kweek niet op deze kleur geselecteerd wordt kan een donker creme buikkleur ontstaan welke als kleurfout is aan te merken. De overgang van de zwarte borst naar de creme witte buik met golftekening is waar te nemen als een smalle witte band Deze band bestaat uit zwarte borstveertjes met een witte zoom. Deze witte band dient smal en zo regelmatig mogelijk te zijn. Jonge vogels zijn te herkennen aan een onvolledig doorgekleurde zwarte kopkleur.

Ondersoorten.

Van het Molukken bronzemannetje , L.m.molucca komen twee ondersoorten voor , L.m.propingua en L.m.vagans. Het verschil tussen de nominaatvorm en de ondersoorten zijn de volgende:

A: L.m.propingua: De buiktekening is fijner van opbouw en bruinachtig van kleur. De grondkleur van de buik is donkercreme. De kleur van het rugdek is lichter bruin. De tekening op de stuit is minimaal aanwezig en bruinachtig van kleur.

B: L.m.vagans: Komt sterk overeen met L.m.propinqua. Alleen is de overgang van zwarte borst naar de buik met golftekening voorzien van een bredere overgangszone zonder golftekening.

Gezien de nominaatvorm de meest contrastrijke vogels laat zien gaat, hier de voorkeur naar uit.

M O L U K K E N B R O N Z E M A N N E T J E, ROODBRUIN

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat:**

11 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop keel en nek:**

Kop, keel en borst: donker mat roodbruin, op de achterschedel en oorstreek overgaand in het warm roodbruin van het rugdek. De afscheiding van de donker mat roodbruine keel met de witte buik met golftekening loopt vanaf de achterkant van de wangen in een gebogen regelmatige lijn over de borst.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de warm roodbruine nek is het rug- en vleugeldek warm roodbruin. Het rugdek is voorzien van een zeer vage golftekening welke minimaal donkerder is als de kleur van het rugdek. Duimveren en vleugelpennen donker mat roodbruin.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Stuit wit voorzien van een fijne roodbruine golftekening , bovenstaartdekveren donker mat roodbruin.

Staat:

Donker mat roodbruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Vanaf de donker mat roodbruine borst, zijn de buik, dijen en onderstaartdekveren cremewit van kleur. Op de buik is een fijne regelmatige roodbruine golftekening zichtbaar welke op de onderstaartdekveren is overgegaan in een regelmatige fijne V-tekening.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Bovensnavel donkerbeige , ondersnavel hoornkleurig.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De grondkleur van de buikbevedering is cremewit en wordt bij de wildkleur zo helder mogelijk gevraagd. Door selectieve kweek zal vrijwel zeker worden geprobeerd de roodbruine molukken-bronzeman zo diep mogelijk roodbruin van kleur te kweken. Hierdoor zal ongetwijfeld ook de buikkleur warmer creme van kleur worden.

De roodbruine mutant is momenteel op twee manieren tot stand gekomen, n.l. ten eerste d.m.v. bastaardering met de japanse meeuw en ten tweede dank zij een spontane mutatie.

Vanuit de japanse meeuw zijn bastaardkenmerken meegekomen welke indien nog zichtbaar dienen te worden gestraft. Opvallende bastaardkenmerken zijn een weinig aftekenend masker t.o.v. wangen en rugdek, een afwijkende buiktekening zonder smalle ongetekende band langs de borst en het tonen van een broektekening.

WITBUIK BRONZEMANNETJE.

Wetenschappelijke naam:	Lonchura l. castanonota.
Duits:	Weisbauch Bronzemannchen.
Engels:	White bellied Mannikin.
Frans:	Capucin a ventre blanc.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:
11 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Donker warmbruin. Vanaf de bovenschedel en de wangen zijn de veren iets minder warm bruin en hebben kleurloze schachten waardoor hier een prominente witte streep tekening ontstaat.

Rug- en vleugeldek:

Donker warmbruin, een nuance minder warm dan de keel, borst en flanken. Elke veer heeft een kleurloze schacht waardoor over het gehele rugdek een witte streeptekening aanwezig is. Vleugelpennen donkerbruin; ook de binnenste armpennen hebben een kleurloze schacht.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Stuit donker bruin met kleurloze schachten; de bovenstaartdekveren zijn zwartbruin.

Staat:

De staartpennen bezitten donkerbruine schachten met donkerbruine binnenvlaggen. De buitenvlaggen zijn strogeel. Bij de twee middelste staartpennen zijn beide vlaggen strogeel. Hierdoor toont de staart strogeel.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is warm donkerbruin, iets lichter als de keel. De borst loopt zijwaarts over in de flank. De flankbevedering heeft creme witte schachten waardoor een witte streeptekening ontstaat. De overgang van borst en flank naar de witte buik is onregelmatig warmbruin gevlekt. Broek- en aarsbevedering donkerbruin. Onderstaartdekveren donkerbruin.

Ogen:

Bruin

Snavel:

Bovensnavel zwart, ondersnavel blauwgrijs.

Poten en nagels:

Loodgrijs, nagels zwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Regelmatig komt het voor dat door veerplukken er in de nek en het vleugeldek witte veertjes zichtbaar worden.

In het ergste geval kunnen zelfs witte vleugel- en staartpenen worden waargenomen. Betreffende witte veren zijn fout en dienen als kleurfout te worden aangemerkt. De overgang van borst en flanken naar de creme witte buik is door de onregelmatige kleur opbouw van deze veren moeilijk regelmatig te showen. Wel mag symmetrie verlangd worden. De meeste witbuikbronzemannen bezitten een enigszins creme buik. Dit dient soepel te worden beoordeeld. Een zo wit mogelijke buikkleur heeft echter wel de voorkeur.

Ondersoorten.

Van de witbuikbronzeman worden zes rassen beschreven t.w.:

a Lonchura l. leucogastra.	b Lonchura l. everetti.
c.Lonchura l. manuli.	d.Lonchura l. palawana.
e.Lonchura l. smythiesi.	f. Lonchura l. castanonota.

Tussen de verschillende ondersoorten is maar weinig onderscheid in kleur en tekening. A,c,d en e verschillen slechts minimaal in kleurdiepte en scherpte van de streep-tekening. L.l. everetti heeft een wat lichter bruine grondkleur. De streep-tekening is ook wat opvallender. De zomen van de staartpenen neigen bij deze ondersoort het meest naar strogeel. L.l. castanonota is het meest warm- en donkerkastanjebruin van kleur met duidelijke en dus contrasterende streep-tekening. Vooral de borst en het masker zijn diep en donker kastanjebruin van kleur.

L.l. castanonota is het diepst van kleur en toont mede daardoor het meeste contrast. Er is daarom gekozen om deze ondersoort als ideaalbeeld in de standaard te omschrijven.

B E R G B R O N Z E M A N N E T J E .

Wetenschappelijke naam:	Lonchura k. kelaarti.
Duits:	Bergbronzemannchen.
Engels:	Hill Mannikin.
Frans:	Capucin des montagnes

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

12 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Voorschedel donker zwartbruin, op de achterschedel overgaand in donkerbruin waarbij elke veer een creme kleurige schacht heeft. Hierdoor ontstaat een minimale streep-tekening welke ook op de wangen is waar te nemen. Vanaf de bovenschedel wordt het zwartbruin afgescheiden door een lijn welke loopt achter de ogen en de wangen in een diep gebogen lijn over de borst. Deze afscheiding loopt voor de vleugels langs zonder deze te raken. Hierdoor loopt de wangkleur via een enkele millimeters brede band tussen borst en vleugels over in de buik- en flankkleur.

Rug- en vleugeldek:

Rugdek donkerbruin, iets lichter dan de nek. Vleugeldek donker bruin overeenkomstig de nek. Duimveren en vleugelpennen iets meer zwartbruin.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Stuit bruin met lichtere schachtstreepjes. Bovenstaartdekveren donkerbruin met dof geelbruine veerpunten. De grootste bovenstaartdekveren bezitten vrij brede, geelbruine veerranden.

Staat:

Zwartbruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Vanaf de zwartbruine borst zijn de buik en flanken en onderstaart dekveren creme met een min of meer roze waas. Langs de borst en op de flanken is deze kleur het donkerst. Midden op de buik is de kleur lichter. Elke veer heeft een donkerder zoom welke aan de punt van de veer onderbroken is. Hierdoor

ontstaat een onderbroken zoomtekening. Deze tekening is vlak onder de borst en op de flanken nauwelijks zichtbaar doordat de kleur ervan nauwelijks donkerder is dan de grondkleur. Op het lichtere gedeelte van de buik is deze tekening donkerbruin en daardoor prominent aanwezig. Broek en pootinplant zijn donkerbruin. De broekbevedering bezit fijne crèmekleurig schachtstreepjes. De onderstaartdekveren zijn ook bruin maar bezitten brede crèmekleurig kernen waardoor het onderstaartdek duidelijk bruin - creme gestreept is.

Ogen:

Bruin

Snavel:

Bovensnavel zwartgrijs , ondersnavel donker blauwgrijs met aan de basis wat lichter blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, nagels zwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De diepte van de bruine kleur van de tekening op de buik neemt vanaf de borst richting aars in sterkte toe waarbij net boven de poten de tekening vrij snel prominent van contrast wordt.

Het is goed deze kleurovergang met enige clementie te beoordelen.

Ondersoorten:

Van het bergbronzemannetje , L.k.kelaarti komen naast de nominaatvorm twee ondersoorten voor, n.l. L.k.jerdoni en L.k.vernayi. De verschillen tussen de nominaatvorm en de ondersoorten is:

A: L.k.jerdoni , buik meer geelbruin, met minder contrasterende tekening.

B: L.k.vernayi , is als een overgangsvorm populatie van L.k.kelaarti naar L.k.jerdoni te zien.

Gezien de nominaatvorm de meest contrastrijke vogels laat zien, gaat hier de voorkeur naar uit.

B O R N E O B R O N Z E M A N N E T J E .

Wetenschappelijke naam:	Lonchura fuscans.
Duits:	Borneobronzemannchen.
Engels:	Dusky Mannekin.
Frans:	Capucin de Borneo.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

11 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Schedel , masker en keel zwartbruin, in de nek overgaand in iets lichter, zeer diep donkerbruin.

Rug- en vleugeldek:

Zeer donkerbruin , met aan elke veer een nog donkerder, zwartbruine zoom. Hierdoor ontstaat een gezoomde indruk. Vleugelpennen zwartbruin.

Stuit en bovenstaartdekveren.

Zwartbruin.

Staart:

Staartpennen zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Vanaf de zwartbruine keel overgaand in het diep donkerbruin van de borst-, buik- en onderstaartdekveren waarbij elke veer een nog donkerder zwartbruine zoom heeft. Hierdoor ontstaat een gezoomde indruk.

Ogen:

Donkerbruin

Snavel:

Bovensnavel zwart, ondersnavel blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, nagels zwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De Borneobronzeman is afgezien van de donkere veerzomen een vogel zonder tekening en dient dien ten gevolge in schaal twee gekeurd te worden. Gezien de eenvoud van het verenpak van de Borneobronzeman dient men streng te letten op de conditie van de bevedering. Veerplukken heeft vaak witte veertjes of pennen tot gevolg wat als een duidelijke kleurfout aan te merken is. Jonge vogels missen de donkere veerzomen en zijn eenkleurig zwartbruin.

TREURBRONZEMANNETJE.

Wetenschappelijke naam: Lonchura t. tristissima.
Duits: Trauer Bronzemannchen.
Engels: Streakheaded Mannikin.
Frans: Capucin Triste.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

10 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Bovenschedel en nek donkerbruin met creme veerschachten, wat als streep-tekening zichtbaar is. Wangen en keel zwartbruin.

Rug- en vleugeldek:

Rug- en vleugeldek donkerbruin met grauw creme veerkernen waardoor een gehamerd uiterlijk ontstaat. Vleugelpennen donkerbruin, de armpennen hebben een lichtere veerpunt.

Stuit en bovenstaartdekveren.

De stuit is grotendeels zwartbruin. De achterste stuitveren en de eerste bovenstaartdekveren zijn glanzend strogeel van kleur. De rest van het bovenstaartdek is zwart.

Staat:

Zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is zwartbruin, via de diep zwartbruine buik overgaand in het zwarte onderstaartdek. Langs de flanken is een roestbruine schubtekening zichtbaar wat wordt veroorzaakt door roestbruine veerzompjes. Het midden van de buik is en de onderstaartdekveren zijn egaal zwart.

Ogen:

Donkerbruin.

Snavel:

Boven- en ondersnavel zijn beide blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, nagels zwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Het missen van veren van het rug-, vleugeldek, borst en flanken alsmede van armpennen zal tot gevolg hebben dat het gehamerde uiterlijk van de treurbronzeman een onregelmatig uiterlijk toont. Hier dient dan ook op gelet te worden.

Ondersoorten:

Naast de nominaat vorm van het treurbronzemannetje worden nog twee ondersoorten beschreven, n.l. L.t.hypomelaena en L.t.calaminoros. De verschillen tussen de diverse ondersoorten zijn moeilijk aan te geven omdat er nogal wat individuele variatie binnen iedere ondersoort voorkomt. In grote lijnen zijn de volgende verschillen aan te geven:

A: L.t.hypomelaena, minder prominente gehamerde tekening op onder- en bovenlichaam.

B: L.t.calaminoros, minder diepe kleurtinten dan de nominaatvorm.

Aangezien de nominaatvorm het meest contrastrijke exemplaren laat zien, gaat hier de voorkeur naar uit.

P A R E L B R O N Z E M A N N E T J E .

Wetenschappelijke naam:	Lonchura t. leucosticta.
Duits:	Perlenbronzemannchen.
Engels:	White spotted Mannikin.
Frans:	Capucin a poitrine ecaille.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat:**

10 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

Bovenschedel en nek donkerbruin met duidelijke creme-witte schachtstrepen. Wangen eveneens donkerbruin met nog bredere creme-witte schachtstrepen. Op de keel, de wenkbrauw en rond de snavel worden ook de uiteinden van de veren creme-wit, waardoor deze veervelden nagenoeg egaal creme-wit van kleur worden.

Rug- en vleugeldek:

Bruin, een nuance warmer bruin dan de kop en de nek. De kleine en grote vleugeldekveren hebben kleurloze uiteinden welke als twee regelmatige rijen creme-witte driehoekige vlekjes zichtbaar zijn. De schachtstrepen in de nek gaan geleidelijk over in regelmatige driehoekige vlekjes op het vleugeldek.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De stuit is grotendeels donkerbruin. De achterste stuitveren en de eerste bovenstaartdekveren zijn glanzend strogeel van kleur. De rest van het bovenstaartdek is zwart.

Staat:

Zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Vanaf de creme keel gaat de kleur geleidelijk over in het diep roodbruin van de borst en buik. De borstveren hebben een creme-wit uiteinde wat een creme-witte driehoekige tekening te zien geeft. Deze tekening is op het midden van de borst vaag en wordt zijwaarts contrastrijker.

Ogen:

Donkerbruin

Snavel:

Boven- en ondersnavel zijn beide blauwgrijs.

Poten en nagels:
Donkergrijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Gezien de uiteinden van de veren op het rug- en vleugeldek crèmekleurig zijn, is bij een complete vogel deze tekening regelmatig en symmetrisch aanwezig. Hier dient dan ook op gelet te worden. De driehoekige vorm van de stippen mag met enige clementie beoordeeld worden.

Het diepe roodbruin van de buik dient egaal van kleur te zijn, een vlekkerige roodbruine buik dient dan ook als kleurfout aangemerkt te worden. Jonge vogels zijn te herkennen aan de wazige stiptekening.

Bij het hoofdstuk Muskaatvinken.

Binnen het genus *Lonchura*'s vormen de muskaatvinken een geheel eigen groep bestaande uit één soort met elf ondersoorten. De ondersoorten vertonen op het eerste gezicht grote gelijkenis, maar worden de ondersoorten nader beschouwd zijn deze zelfs zo verschillend van elkaar dat voor enkele van deze ondersoorten een eigen Nederlandse naamgeving heeft plaatsgevonden. In deze gevallen is van deze ondersoorten dan ook een eigen standaardomschrijving gemaakt.

Het verspreidingsgebied van India en Bangladesh richting China en Indische archipel is dermate groot dat er door bergketens en zeeën verschillende duidelijk gescheiden populaties ontstonden. Deze populaties ondergingen ieder hun eigen evolutie om uiteindelijk als ondersoort min of meer duidelijk herkenbaar te zijn. In de gebieden waar twee populaties aan elkaar grenzen komen exemplaren voor welke de kenmerken van beide populaties dragen. Soms zijn deze overgangspopulaties dermate groot dat ornithologen er voor kiezen om deze populaties als zelfstandige ondersoort te benoemen. Voorbeeld is de populatie die leeft in het overgangsgebied van de nominaatvorm *L.p.punctulata*, en de ondersoort *L.p. subundulata*. Deze populatie is door Koelz als *L.p.catevaria* omschreven, dit is echter niet door andere ornithologen overgenomen.

In het hoofdstuk muskaatvinken wordt een drietal rassen in standaardvorm omschreven. Deze rassen zijn de meest kenmerkende vertegenwoordigers van een groep van meerdere rassen.

1: De Indische muskaatvink.

Lonchura p.punctulata.

Lonchura p.subundulata.

Lonchura p.sumbae.

Lonchura p. blasi.

In India en Zuid-Nepal treft men de nominaatvorm, Lonchura p. punctulata aan. De kenmerken van de nominaatvorm zijn:

- a) Volledig doorgekleurde kop en nek.
- b) Duidelijke scherpe schubtekening ver doorlopend op de buik.
- c) Geelkleurige bovenstaartdekveren.
- d) Een éénkleurige snavel.
- e) Diep warm bruine totaal kleur.

2: De Javaanse muskaatvink.

Lonchura p. nisoria.
Lonchura p. fretensis.
Lonchura p. particeps.
Lonchura p. bawaena.
Lonchura p. fortior.

Op Java en Bali komt de ondersoort L.p. nisoria voor. Hier is sprake van een duidelijk gescheiden evolutionaire ontwikkeling. De kenmerken van de Javaanse muskaatvink zijn:

- a) Kop tot en met de wangen doorgekleurd.
- b) Wat minder schubvormige tekening maar al meer V-vormig.
- c) Grijskleurige bovenstaartdekveren.
- d) Tweekleurige snavel.
- e) Vrij dof bruine totaal kleur.

3: De Chinese muskaatvink.

Lonchura p. topela.
Lonchura p. yunanensis.
Lonchura p. cabanesi.

Een derde ontwikkeling in de evolutie is de ondersoort L.p. topela welke vrij algemeen wordt omschreven als Chinese muskaatvink. De kenmerken zijn:

- a) Een klein doorgekleurd masker tot aan de wangen.
- b) Duidelijk V-vormige tekening.
- c) Geelgrijskleurige bovenstaartdekveren.
- d) Een éénkleurige snavel.
- e) Heldere warmbruine totaal kleur.

FYSIEKE STANDAARD MUSKAATVINKEN.

Formaat:

De muskaatvinken zijn ondanks hun geringe formaat geen iel ogende vogels en dienen minimaal het formaat te hebben zoals in de soort afhankelijke standaard is aangegeven. Het formaat en model van de vogels mogen niet storend op elkaar inwerken.

Model:

De muskaatvinken moeten een forse indruk maken welke iets krachtig overkomt, d.w.z. dat de muskaatvinken niet de indruk mogen maken slank te zijn. De onderlinge lichaamsverhoudingen dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient ronde lijnen te vormen zonder echt duidelijk afgeplat te zijn. De staart is kort en getrapd de twee buitenste pennen zijn het kortste en worden naar binnen toe steeds langer. De middelste staartpennen zijn minimaal langer en lancetvormig.

Houding:

De muskaatvinken dienen fier op stok te zitten waarbij het lichaam los blijft van de stok. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam gedragen worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie en een onbeschadigd verenpak is een eerste vereiste.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel-schedel moet vloeiend zijn.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de zitstok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan er 3 naar voren en 1 naar achteren is gericht.

INDISCHE MUSKAATVINK.

Wetenschappelijke naam:	Lonchura p.punctulata.
Duits:	Muskatfink.
Engels:	Nutmeg Mannikin.
Frans:	Capucin Damier.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

12 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Vanaf de snavelinplant, de bovenschedel, wangen en keel warm kastanjebruin. Op de bovenschedel en achter de wangen neemt de warmte van de kleur af. Op de bovenschedel ontstaat dit door smalle minder warm kastanjebruine veerzomen en een warm kastanjebruin veermidden. Richting nek worden de kastanjebruine veerzomen breder waardoor in de nek een egaal bruine kleur ontstaat. Van de wangen loopt de kleurafscheiding in een gebogen lijn over de keel waardoor een minimale keelvlak wordt gevormd, de overgang van de warm kastanje bruine keelvlak naar de wat minder intensief gekleurde zijkanten van de borst verloopt geleidelijk.

Rug- en vleugeldek:

Egaal bruin, de veerschachten zijn lichter van kleur waardoor een minimale streep-tekening ontstaat. De vleugelpennen zijn zeer donker bruin met een warm roodbruine buitenvlag. Hierdoor ontstaat een warme roodbruine vleugelkleur.

Bovenstaartdekveren en stuit:

Stuit aan de rugzijden bruin met meer prominente schachtstrepen dan op het rugdek. De stuit aan de staartzijde heeft geelbruine veerzomen welke richting staartdek steeds breder worden en overgaan in de warm geelbruine bovenstaartdekveren.

Staart:

Donkerbruin .De twee middelste staartpennen zijn gepunt en hebben smalle warm geelbruine zomen. De overige staartpennen hebben een minimaal lichter gekleurde buitenvlag.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De scherpe kleurafscheiding van de borst naar de buik verloopt middels een gebogen lijn van vleugelaanzet tot vleugelaanzet. Op de witte buik bevindt zich een regelmatige zwartbruine schubtekening welke aan de borstzijde fijn van opbouw is en richting aars en flanken grover wordt. De schubtekening is tussen de poten verdwenen. Richting aars is de kleur egaal wit. Onderstaartdekveren wit met een enkelvoudige V-vormige tekening welke zich rond het hart van de veer bevindt, hierdoor is een minimale tekening zichtbaar.

Ogen:

Donkerbruin een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Onder- en bovensnavel eenkleurig zwart.

Poten en nagels:

Grijs een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De warm kastanjebruine kopkleur dient zo regelmatig en uitgebreid mogelijk te zijn, waardoor een zo egaal mogelijke kop- en borstkleur ontstaat. De strakke kleurafscheiding van de borst naar de geschubde buik dient met enige soepelheid beoordeeld te worden .De schubtekening dient zover mogelijk richting aars door te lopen.

Ondersoorten:

Binnen de punctulata groep zijn nog drie andere ondersoorten onder te brengen , te weten L.p.subundulata , L.p.sumbae en L.p.blassi

Het verschil tussen de L.p.punctulata en deze ondersoorten is:

A: L.p.subundulata, wangen iets minder ver doorgekleurd, bovenstaartdekveren meer olijfgeel, algemene kleur minder warm, schubtekening meer grijsbruin en onderstaartdekveren tonen grijze zomen.

B: L.p.sumbae, wangen iets minder ver doorgekleurd, bovenstaartdekveren meer olijfgeel , schubtekening minder breed.

C: L.p.blassi, wangen iets minder ver doorgekleurd bovenstaartdekveren flets dof geel en schubtekening op borst en buik zeer donker zwartbruin. Lijkt veel op de L.p.sumbae

Gezien de nominaatvorm, L.p.punctulata de meest contrastrijke vogels laat zien, gaat hier de voorkeur naar uit.

J A V A A N S E M U S K A A T V I N K .

Wetenschappelijke naam:	Lonchura p.nisoria.
Duits:	Java Muskatfink.
Engels:	Javan Nutmeg Mannikin.
Frans:	Capucin Damier de Java.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat:**

11 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop keel en nek:**

Vanaf de snavelinplant, de bovenschedel, wangen en keel kastanjebruin. Op de bovenschedel en op de wangen neemt de warmte van de kleur af. Vanaf de snavelinplant ontstaat dit door minder warm bruine

veereinden en een warmere veerbasis. Richting nek worden de bruine veereinden breder waardoor op de bovenschedel een egaal bruine kleur ontstaat. Over de wangen loopt de kleurafscheiding in een gebogen lijn over de keel waardoor een minimale keelvlak wordt gevormd. De overgang van de kastanje bruine keelvlak naar de duidelijk minder intensief gekleurde zijkanen van de borst verloopt geleidelijk.

Rug- en vleugeldek:

Egaal bruin, de veerschachten zijn lichter van kleur waardoor een minimale streptekening ontstaat welke vanaf achterschedel aanwezig is. De vleugelpennen zijn donker bruin met lichter bruine buitenvlag hierdoor ontstaat een egaal bruin rug- en vleugeldek waarbij de kleur van de pennen iets warmer is.

Bovenstaartdekveren en stuit:

Stuit aan de rugzijde bruin met meer prominente schachtstrepen dan op het rugdek De stuit aan de staartzijde heeft grijze veerzomen welke overgaan in het grijze bovenstaartdek.

Staat:

Donker grijs. De twee middelste staartpennen zijn minimaal gepunt en hebben lichter grijze zomen. De overige staartpennen hebben een lichter grijs gekleurde buitenvlag.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De scherpe kleurafscheiding van de borst naar de buik verloopt middels een gebogen lijn van vleugelaanzet tot vleugelaanzet. Op de witte buik bevindt zich een regelmatige schubtekening welke aan de borst zijde fijner roodbruin is en richting aars en flanken grover zwartbruin wordt. De schubtekening is tussen de poten verdwenen. Richting aars is de kleur egaal wit. Onderstaartdekveren wit met een enkelvoudige V-vormige tekening welke zich rond het hart van de veer bevindt, hierdoor is een minimale tekening zichtbaar.

Ogen:

Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Bovensnavel zwart, ondersnavel blauwgrijs.

Poten en nagels:

Grijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De kastanjebruine kopkleur dient zo regelmatig mogelijk te zijn en is duidelijk minder uitgebreid dan bij de nominaatvorm. De strakke kleurafscheiding van de borst naar de geschubde buik dient met enige soepelheid beoordeeld te worden. De schubtekening dient zover mogelijk richting aars door te lopen.

Ondersoorten:

Binnen de nistoria groep zijn nog vier andere ondersoorten onder te brengen, te weten L.p.fretensis, L.p.particeps, L.p.bawaena en L.p.fortior. Het verschil tussen de L.p.nistoria en deze ondersoorten is:

A: L.p.fretensis, kop wat warmer roodbruin, bovenstaartdekveren iets meer geelgrijs en de grijze veerzomen van de stuit wat minder diep van kleur. Lijkt veel op de L.p.nistoria

B: L.p.particeps, kopkleur is wat minder warm roodbruin, bovenstaartdekveren iets meer olijfgrijs en de schubtekening helder roodbruin. Lijkt veel op L.p.bawaena en L.p.fortior is echter van formaat wat kleiner

C: L.p.bawaena, minder uitgebreid roodbruin aan de keel, schubtekening iets minder langgerekt en meer helder roodbruin.

D: L.p.fortior, minder uitgebreid roodbruin aan de keel, schubtekening iets minder langgerekt en meer helder roodbruin en de bovenstaartdekveren meer olijfgrijs. Lijkt veel op L.p.bawaena

Gezien de ondersoort, L.p.nistoria de meest contrastrijke vogels laat zien, gaat hier de voorkeur naar uit.

CHINESE MUSKAATVINK.

Wetenschappelijke naam: Lonchura p.topela.
Duits: Chinesische Muskatfink.
Engels: China Nutmeg Mannikin.
Frans: Capucin Damier de Chine.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:
11 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Vanaf de snavelinplant tot aan de ogen, het masker en de keel donkerbruin, vrij koud van tint. Op de bovenschedel en op de wangen wordt de kleur grauwer. Vanaf de snavelinplant ontstaat de kleur door lichtere bruine zomen en donkerder bruine veerkernen waardoor een gehamerde indruk ontstaat. Voor de wangen loopt de kleurafschieding in een gebogen lijn over de keel waardoor een minimale keelvlak wordt gevormd. De overgang van de donker bruine keelvlak naar de duidelijk minder intensief gekleurde zijanten van de borst verloopt geleidelijk.

Rug- en vleugeldek:

Egaal grijsbruin, de veerschachten zijn lichter van kleur waardoor een minimale streep-tekening ontstaat, welke vanaf achterschedel aanwezig is. De vleugelpennen zijn donkerbruin met een warmer bruine buitenvlag.

Bovenstaartdekveren en stuit:

Stuit aan de rugzijde grijsbruin met meer prominente schachtstrepen dan op het rugdek, de stuit aan de staartzijde heeft grijze veerzomen welke overgaan in het bleek grijsgele bovenstaartdek.

Staat:

Donker grijsbruin. De twee middelste staartpennen zijn minimaal gepunt en hebben lichter grijze zomen de overige staartpennen hebben een lichter geelgrijs gekleurde buitenvlag.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De kleurafschieding van de keelvlak naar de buik verloopt geleidelijk. Op de witte buik bevindt zich een regelmatige V-vormige tekening welke aan de borst zijde fijner en licht grijsbruin is en richting aars en flanken grover meer schubvormig en donker grauwbrown wordt. De tekening is tussen de poten verdwenen. Richting aars is kleur egaal wit. De onderstaartdekveren zijn wit met een enkelvoudige V-vormige tekening welke zich rond het hart van de veer bevindt, hierdoor is een minimale tekening zichtbaar.

Ogen:

Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Boven- en ondersnavel eenkleurig zwart.

Poten en nagels:

Grijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De donker bruine kopkleur dient zo regelmatig mogelijk te zijn en is duidelijk minder uitgebreid dan bij de punctulata en de nisoriagroep. Er is geen strakke kleurafschieding van de borst naar de getekende buik. De tekening dient zover mogelijk richting aars door te lopen. Met name op de bovenborst dient gelet te worden op een duidelijke scherpe V-vormige tekening.

Ondersoorten:

Binnen de topela groep zijn nog twee andere ondersoorten onder te brengen, te weten L.p.yunnanensis en L.p.cabanisi. Het verschil tussen de L.p.nisoria en deze ondersoorten is:

A: L.p.yunnanensis, rugdekkleur minder grauw van tint, bovenstaartdekveren wat minder grijs en de schubtekening wat donkerder en prominenter.

B: L.p.cabanisi, kopkleur donkerder, schubtekening op de borst helder roodbruin.

Gezien de ondersoort, L.p.topela de meest contrastrijke vogels laat zien, gaat hier de voorkeur naar uit.

Bij het hoofdstuk nonnen en rietvinken.

Binnen het genus Lonchura vormen ook de nonnen en rietvinken een aparte groep bestaande uit 19 soorten met in totaal 27 ondersoorten. Het bestaansrecht van enkele ondersoorten is wat dubieus. Daarnaast zijn enkele soorten zo nauw verwant dat zij nauwelijks het stadium van ondersoort zijn ontgroeid.

Deze groep lonchura's onderscheiden zich van de overige lonchura's door hun meer gedrongen model en hun meer opgerichte houding.

De nonnen en de rietvinken zijn bewust als een groep beschreven omdat een duidelijke scheidslijn tussen de beide subgroepen niet is aan te geven.

Grofweg kan gesteld worden dat de nonnen de wat meer primitieve soorten zijn met een wat eenvoudiger kleur- en tekeningpatroon, terwijl de rietvinken wat verder gedifferentieerd zijn met een wat complexer kleur- en tekeningpatroon.

De nederlandse benamingen sluiten niet altijd bij deze stelling aan. Driekleur-, zwartkop- en witkopnon behoren duidelijk tot de nonnen. Bruinborst- en witborstrietvink, maar ook witschedelnon en prachtnon behoren tot de rietvinken. Daarnaast bevinden vijfkleur-, diksnavel- en arfaknon zich op de onduidelijke scheidslijn tussen beide subgroepen.

In deze standaard zijn alle soorten, met in totaal 8 ondersoorten beschreven. Van de overige ondersoorten is het bestaan aangegeven. Deze verschillen echter dermate weinig van de beschreven (onder)soort dat een aparte standaardomschrijving geen duidelijk herkenbare vogel oplevert.

In totaal zijn 27 soorten en ondersoorten beschreven, alsmede 1 kleurmutant, te weten:

1. DRIEKLEURNON	Lonchura m. malacca
2. ZWARTKOPNON	Lonchura m. atricapilla
3. CHINESE ZWARTKOPNON	Lonchura m. sinensis
4. BRUINKOPNON	Lonchura m. brunneiceps
5. SCHILDNON	Lonchura m. ferruginosa

Binnen de soort Lonchura malacca worden in totaal 10 ondersoorten beschreven. De beschreven 5 ondersoorten zijn uitersten binnen de soort en zeer duidelijk herkenbaar. De resterende 5 ondersoorten, te weten L.m.deignani, L.m.bakatana, L.m.jagori, L.m.rubroniger en L.m.formosana kunnen beschouwd worden als overgangsvormen tussen de beschreven ondersoorten.

6. WITKOPNON **Lonchura maja**

Van de witkopnon worden geen ondersoorten erkend. De vrij grote variatie binnen de soort wordt toegeschreven aan variatie binnen de populatie. Gekozen is uiteraard voor de meest contrastrijke verschijningsvorm, een diep gekleurde vogel met een zo helder mogelijke kopkleur.

7. BLEEKKOPNON **Lonchura pallida**

De bleekkopnon wordt nogal eens aangeboden onder de naam grijskopnon. Het kastanjebruine onderstaartdek is echter kenmerkend voor de bleekkopnon en de arfaknon. Alle andere nonnen en rietvinken (m.u.v. de witborstrietvink) hebben een zwart onderstaartdek. Daarnaast heeft de grijskopnon een zwarte snavel.

Het bestaansrecht van de ondersoort L.p.subcastanea wordt door een aantal deskundigen betwist.

8. ARFAKNON **Lonchura vana**

De arfaknon heeft slechts een beperkt verspreidingsgebied in het Arfakgebergte in N-W Nieuw-Guinea. Voor zover bekend is deze soort nog nooit ingevoerd in Europa. Derhalve is alleen een "herkenningsbeschrijving" opgesteld aan de hand van beschikbare literatuur.

9. GRIJSKOPNON **Lonchura caniceps**

De grijskopnon komt alleen voor op het australische gedeelte van Nieuw-Guinea. Voor zover bekend is deze soort nog nooit ingevoerd in Europa. Gezien het exportverbod in Australië is de kans dat deze Lonchura hier ooit zal worden aangetroffen gering. De "herkenningsbeschrijving" is opgesteld aan de hand van een enkele balg, een paar recente en goede foto's van exemplaren in het wild, en beschrijvingen van diverse auteurs. Hierdoor kon een betrouwbare beschrijving worden opgesteld. De grijskopnon is een van de vier Lonchura-soorten welke een zwarte snavel bezitten.

In totaal worden 3 ondersoorten erkend. De verschillen lijken aanzienlijk. Mochten er ooit meerdere ondersoorten worden ingevoerd, dan lijkt een aparte beschrijving van tenminste één ondersoort gerechtvaardigd.

10. GELE RIETVINK **Lonchura flaviprymna**

Samen met de bruinborstrietvink en in mindere mate de witborstrietvink zijn dit de rietvinken welke al tientallen jaren in Europa aanwezig zijn en met redelijk resultaat worden gekweekt. Derhalve zijn er voldoende exemplaren voorhanden waardoor er een goede standaardbeschrijving kon worden opgesteld. De kopkleur van de gele rietvinken is nogal variabel. De voorkeur wordt gegeven aan een egale kopkleur.

11. WITSCHEDELNON **Lonchura nevermanni**

Bij de witschedelnon is vooral de kopkleur nogal variabel. Ondersoorten worden niet erkend zodat dit moet worden toegeschreven aan een grote variatie binnen de populatie. Gezien de grote kleurverschillen bij elke importzending lijkt bovenstaande juist. Bij de standaardomschrijving is gekozen voor een meer heldere kopkleur en een zo diep mogelijke lichaamskleur, daar dit de meest contrastrijke exemplaren oplevert.

12. DIKSNAVELNON **Lonchura grandis**

Door de forse snavel en grote kop is de diksnavelnon een opvallende verschijning. Er worden vier ondersoorten erkend welke minimaal verschillen in kleurdiepte en grootte van de kop en snavel. Beschreven is de wat helderder diksnavelnon welke in combinatie met de zwarte kop, borst en buik de meest contrastrijke verschijningsvorm is. De in Nederland aanwezige (kleine) populatie heeft over het algemeen een wat donkerder rugdek en een iets fijnere snavel.

13. HADESNON **Lonchura stygia**

De non/rietvink met de minste tekening. Een nagenoeg egaal zwarte vogel met als enige tekening het goudgele staartdek. De laatste jaren zijn er regelmatig (kleine) importen geweest. Hiermee zijn door diverse liefhebbers goede kweekresultaten geboekt, waardoor aan de hand van voldoende vogels een goede standaardbeschrijving kon worden opgesteld.

14. HUNSTEINNON **Lonchura hunsteini**

Van de hunsteinnon is alleen een "herkenningsbeschrijving" opgesteld. Ook deze soort komt voor zover bekend niet in Europa voor. Hoewel alle door ons geraadpleegde literatuur een oranje-geel bovenstaartdek vermeld, soms zelfs strogeel, toonde de door ons onderzochte balg een donker kastanjebruin staartdek.

De ondersoort L.h.nigerrima is in het verleden als aparte soort beschreven als moornon. De tegenwoordige algemene opvatting is echter dat dit een ondersoort van de hunsteinnon betreft.

Ook de hunsteinnon heeft een zwarte snavel.

15. ZWARTBORSTRIETVINK **Lonchura teerinki**

De zwartborstrietvink is de laatste jaren regelmatig ingevoerd in Europa. Hierdoor zijn voldoende exemplaren beschikbaar aan de hand waarvan een goede standaardomschrijving kon worden opgesteld. Het bestaan van een ondersoort wordt door ons betwijfeld gezien de grote variatiebreedte van deze soort bij de recente importen.

16. DIKKOPRIETVINK **Lonchura melaena**

Ook van de dikkoprietvink zijn geen exemplaren in Europa aanwezig. In Leiden zijn wel een paar balgen aanwezig. Mede aan de hand van enkele recente publikaties kon er toch een goede "herkenningsbeschrijving" worden opgesteld. Ook de dikkoprietvink heeft een zwarte snavel.

17. VIJFKLEURENNON **Lonchura quinticolor**

De vijfkleurennon wordt sinds het begin van de tachtiger jaren regelmatig ingevoerd en ook gekweekt. Door het voor handen zijn van een flink aantal vogels kon hier een goede standaard omschrijving worden opgesteld.

18. PRACHTNON **Lonchura spectabilis**

Met de chinese zwartkopnon behoort de prachtnon tot de kleinste nonnen en rietvinken.

In totaal worden 5 ondersoorten erkend welke slechts minimale verschillen vertonen in kleurdiepte, scherpste van tekening en het formaat. Alleen de ondersoort L.s.mayri schijnt in Europa aanwezig te zijn. Daar dit tevens de scherpst getekende ondersoort betreft, is aan de hand van deze ondersoort de standaardbeschrijving opgesteld.

19. FORBESNON **Lonchura forbesi**

Van deze soort weer is alleen een "herkenningsbeschrijving" opgenomen. Er waren geen balgen beschikbaar, zodat voor de beschrijving alleen gebruik kon worden gemaakt van beschikbare literatuur. Ook de forbesnon heeft een zwarte snavel.

20. BERGRIETVINK **Lonchura monticola**

Daar er van de bergrietvink voor zover bekend geen exemplaren en geen balgen aanwezig zijn in Nederland is er aan de hand van diverse literatuur alleen een "herkenningsbeschrijving" opgesteld. Verschillende meldingen van bergrietvinken, die we tijdens ons onderzoek kregen, bleken alle te berusten op bastaarden van diverse rietvinken.

21. JUNGES-BERGRIETVINK **Lonchura montana**

Van de junges-bergrietvink is in het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden 1 balg aanwezig. Mede aan de hand van recente literatuur kon worden vastgesteld dat veel eerdere beschrijvingen van deze soort niet geheel correct waren. De laatste jaren is er ook in de minder toegankelijke gebieden van Nieuw-Guinea meer ornithologisch onderzoek gedaan waardoor veel nieuwe gegevens over weinig bekende lonchura's beschikbaar is gekomen. Hierdoor kon ook van de junges-bergrietvink een juiste "herkenningsbeschrijving" worden opgesteld.

22. OOST-AUSTRALISCHE BRUINBORSTRIETVINK **Lonchura c. castaneothorax**

23. NOORD-AUSTRALISCHE BRUINBORSTRIETVINK **Lonchura c. assimilis**

24. BRUINBORSTRIETVINK

Roodbruin

25. DWERGRIETVINK

Lonchura c. sharpei

26. ZWARTKOPDWERGRIETVINK

Lonchura c. ramsayi

27. BERGBRUINBORSTRIETVINK

Lonchura c. boschmai

De Australische ondersoorten van de bruinborstrietvink zijn reeds tientallen jaren aanwezig in Europa en worden volop gekweekt. Daar er in het verleden weinig naar ondersoorten werd gekeken zijn beide soorten vermengd. In eerste instantie hebben wij dan ook gemeend om van deze mengpopulatie een standaard op te stellen onder de benaming *Lonchura castaneothorax domestica*. Tijdens ons onderzoek bleek echter dat er van beide ondersoorten nog dermate voldoende exemplaren aanwezig zijn dat een aparte omschrijving van beide ondersoorten gerechtvaardigd is.

Deze zijn onder de benaming Oost-Australische bruinborstrietvink (*Lonchura c. castaneothorax*) en onder de benaming Noord-Australische bruinborstrietvink (*Lonchura c. assimilis*) opgenomen. De ondersoorten van Nieuw-Guinea zijn dermate afwijkend dat ook hiervoor een aparte standaardomschrijving is opgesteld. Van deze ondersoorten is alleen de dwergrietvink in Europa aanwezig. Voor de beide andere ondersoorten is een "herkenningsbeschrijving" gemaakt aan de hand van enkele foto's en een redelijk aantal balgen uit het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden.

De bruinborstrietvink is de enige non/rietvink waarvan inmiddels een kleurmutant wordt gekweekt. Uiteraard is deze ook in de standaard opgenomen. Tot op heden werd voor deze mutatie de naam isabel gehanteerd. Proefparingen met de Japanse meeuw als mede oorsprong onderzoek hebben geleerd, dat de mutatie overeenkomt met de roodbruin mutatie bij de Japanse meeuw. In de standaard is dan ook de naam roodbruin gebruikt

28. WITBORSTRIETVINK **Lonchura pectoralis**

De witborstrietvink wijkt het meest af van het gangbare non/rietvinkenmodel. Door een vroege afscheiding en isolatie van de rietvinkenstamboom en de aanpassing aan een afwijkend biotoop heeft deze soort zich ontwikkeld tot een duidelijk afwijkende soort.

De witborstrietvink is de enige lonchura waarbij geslachtsdimorfisme voorkomt.

Daar er voldoende exemplaren voorhanden zijn kon er een juiste standaardomschrijving worden opgesteld.

FYSIEKE STANDAARD RIETVINKEN EN NONNEN.

Formaat:

De rietvinken en nonnen zijn ondanks hun geringe formaat geen iel ogende vogels en dienen minimaal het formaat te hebben zoals in de soort afhankelijke standaard is aangegeven. Het formaat en model van de vogels mogen niet storend op elkaar inwerken.

Model:

De rietvinken en nonnen moeten een forse indruk maken welke iets krachtig overkomt, d.w.z. dat de rietvinken en nonnen niet de indruk mogen maken slank te zijn. Rietvinken en nonnen hebben in vergelijking met andere *Lonchura* soorten een meer verticale houding t.o.v. de zitstok. De onderlinge lichaamsverhoudingen dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet, vanaf de nek tot aan de punt van de

staart, een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient ronde lijnen te vormen zonder echt duidelijk afgeplat te zijn. De staart is kort en getrapd. De twee buitenste pennen zijn het kortste en worden naar binnen toe steeds langer.

Houding:

De rietvinken en nonnen dienen fier op stok te zitten waarbij het lichaam los blijft van de stok. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam gedragen worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie en een onbeschadigd verenpak is een eerste vereiste.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel-schedel moet vloeiend zijn. De snavel van de diksnavelnon en de dikkoprietvink doen voor de soort enigszins fors aan.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De nagels groeien als gevolg van de natuurlijke leefomgeving zeer snel en schubben op de poten zijn snel aan de orde. Tijdens de keuring dient hier extra aandacht aan besteed te worden. De tenen moeten goed om de zitstok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan er 3 naar voren en een 1 naar achteren is gericht.

DRIEKLEURNON.

Wetenschappelijke naam :	Lonchura m. malacca
Duits:	Dreifarbennonne
Engels:	Three-coloured mannikin
Frans:	Jacobin

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

11,5 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

De gehele kop, keel en nek zijn egaal glanzend zwart.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is kastanjebruin. De overgang van de zwarte nek naar het kastanjebruine rugdek is scherp en regelmatig afgetekend. De vleugelpennen zijn donkerbruin met een kastanjebruine buitenvlag. In rusttoestand vormen deze vleugelpennen een egaal veerveld met het rugdek.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De stuit is aan de rugzijde kastanjebruin en gaat richting staart over in de glanzend diep kastanjebruine bovenstaartdekveren.

Staart:

Middelste staartpennen iets gepunt, glanzend kastanjebruin van kleur met donkerder veerkernen. Overige staartpennen donkerbruin met meer kastanjebruine buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De afscheiding van de zwarte borst met de witte buik en flanken verloopt via een regelmatige en diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht. Op de buik bevindt zich een zwart veerveld welke, één geheel vormt met het zwarte onderstaartdek. De afscheiding van de zwarte buikvlek loopt in een vloeiende lijn vanaf de staartinplant langs de flanken, om de pootinplant heen, naar het midden van de bovenbuik. De afscheiding van de zwarte buik met de witte flanken en onderborst is regelmatig en scherp. Tussen de zwarte borst en de zwarte buik blijft een witte band over van 1 a 1,5 cm breed.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Helder blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Gezien het geringe aantal foutbronnen welke de driekleurnon heeft dient er sterk gelet te worden op de strakke afscheidingen van de verschillende kleurvelden. De stuit en de staart dienen een zo warm en glanzend mogelijke kastanjebruine kleur te bezitten. Het wit van de flanken en de borstband moet egaal en helder wit zijn, zonder bruine aanslag.

ONDERSOORTEN: Zie ondersoorten bij de zwartkopnon, *L.m.atricapilla*.

Z W A R T K O P N O N .

Wetenschappelijke naam:	<i>Lonchura m. atricapilla</i>
Duits:	Schwarzkopfnonne
Engels:	Chestnut mannikin
Frans:	Capucin a tête noire

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat :

11 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

De gehele kop, keel en nek zijn egaal glanzend zwart.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is kastanjebruin. De overgang van de zwarte nek naar het kastanjebruine rugdek is scherp en regelmatig afgetekend. De vleugelpennen zijn donkerbruin met een kastanjebruine buitenvlag. In rusttoestand vormen deze vleugelpennen een egaal veerveld met het rugdek.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De stuit is aan de rugzijde kastanjebruin en gaat richting staart over in de glanzend diep kastanjebruine bovenstaartdekveren.

Staart:

Middelste staartpennen iets gepunt, glanzend kastanjebruin van kleur met donkerder veerkernen. Overige staartpennen donkerbruin met meer kastanjebruine buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De afscheiding van de zwarte borst met de kastanjebruine buik en flanken verloopt via een regelmatige en diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht. Op de buik bevindt zich een zwart veerveld

welke één geheel vormt met het zwarte onderstaartdek. De afscheiding van de zwarte buikvlek loopt in een vloeiende lijn vanaf de staartinplant langs de flanken, om de pootinplant heen, naar het midden van de bovenbuik. De afscheiding van de zwarte buik met de kastanjebruine flanken en onderborst is regelmatig maar niet geheel scherp. Tussen de zwarte borst en de zwarte buik blijft een kastanjebruine band over van 1 a 1,5 cm breed.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

Poten en nagels:

Helder blauwgrijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Gezien het geringe aantal foutbronnen van de zwartkopnon dient er streng te worden gelet op de kleur egaliteit en op strakke afscheidingen van de tekeningen.

In tegenstelling met de driekleurnon is de afscheiding van de zwarte buik met de kastanjebruine flanken en borst weliswaar vrij abrupt, maar niet geheel scherp.

ONDERSOORTEN:

Naast de beschreven L.m.malacca (driekleurnon), L.m.atricapilla (zwartkopnon), L.m.sinensis (chinese zwartkopnon), L.m.brunneiceps (bruinkopnon) en L.m.ferruginosa (schildnon), zijn de volgende ondersoorten bekend: L.m.deignani, L.m.bakatana, L.m.jagori, L.m.rubroniger, L.m.formosana. Deze ondersoorten zijn wat kleur en tekening betreft overgangsvormen tussen de beschreven vijf ondersoorten. L.m.deignani wordt wel gezien als overgangsvorm tussen L.m.atricapilla en L.m.sinensis. L.m.rubroniger is de overgangsvorm tussen L.m.atricapilla en L.m.malacca. L.m.jagori en L.m.formosana zijn overgangsvormen tussen L.m.atricapilla en L.m.brunneiceps. Derhalve worden zij in deze standaard niet apart beschreven. Bij een eventuele keuring dienen deze ondersoorten met de nodige soepelheid te worden gekeurd als de gestandariseerde vorm waar zij het meest op lijken.

CHINESE ZWARTKOPNON.

Wetenschappelijke naam:	Lonchura m. sinensis
Duits:	Chinesische Schwarzkopfonne
Engels:	China chestnut mannikin
Frans:	Capucin a tête noire de Chine

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat :

10 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

De gehele kop, keel en nek zijn egaal glanzend zwart.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is helder kastanjebruin. De overgang van de zwarte nek naar het helder kastanjebruine rugdek is scherp en regelmatig afgetekend. De vleugelpennen zijn donkerbruin met een kastanjebruine buitenvlag. In rusttoestand vormen deze vleugelpennen een vrijwel egaal veerveld met het rugdek.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De stuit is kastanjebruin en gaat over in de glanzend geel-oranjebruine bovenstaartdekveren.

Staat:

Middelste staartpennen iets gepunt, glanzend geelbruin van kleur, met donkerder veerkernen. Overige staartpennen donkerbruin, met meer geelbruine buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De afscheiding van de zwarte borst met de helder kastanjebruine buik en flanken verloopt via een regelmatige en diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht. Ter hoogte van de pootinplant gaat de helder kastanjebruine buikkleur geleidelijk over in het donkerbruine onderstaartdek

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Helder blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Gezien het geringe aantal foutbronnen van de chinese zwartkopnon dient er streng te worden gelet op de kleur egaliteit en op strakke afscheidingen van de tekeningen. De aars en het onderstaartdek zijn donkerder bruin dan de borst en de flanken. Deze kleur mag echter niet te donker worden en zeker niet zwart. De overgang van de aars naar flanken en borst is vloeiend. Een scherpe kleurafschieding hier dient als fout te worden aangemerkt.

ONDERSOORTEN:

Zie ondersoorten bij de zwartkopnon, *L.m.atricapilla*.

BRUINKOPNON

Wetenschappelijke naam:	<i>Lonchura m. brunneiceps</i>
Duits:	Braunkopfnonne
Engels:	Brown-headed chestnut mannikin
Frans:	Capucin a tête brun

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

11 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

De gehele kop, keel en nek zijn egaal donker grauwbruin.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is kastanjebruin. De overgang van de grauwbruine nek naar het kastanjebruine rugdek is regelmatig maar weinig opvallend. De vleugelpennen zijn donkerbruin met een kastanjebruine buitenvlag. In rusttoestand vormen deze vleugelpennen een vrijwel egaal veerveld met het rugdek.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De stuit is aan de rugzijde kastanjebruin en gaat richting staart over in de glanzend diep kastanjebruine bovenstaartdekveren.

Staat:

Middelste staartpennen iets gepunt, glanzend kastanjebruin van kleur met donkerder veerkernen. Overige staartpennen donkerbruin met meer kastanjebruine buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De afscheiding van de donker grauwbriune borst met de kastanjebriune buik en flanken verloopt via een regelmatige en diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht. Op de buik bevindt zich een donker grauwbriun veerveld welke één geheel vormt met het zwartbriune onderstaartdek. De afscheiding van de grauwbriune buikvlek loopt in een vloeiende lijn vanaf de staartinplant langs de flanken, om de pootinplant heen, naar het midden van de bovenbuik. De afscheiding van grauwbriune buik met de kastanjebriune flanken en onderborst is regelmatig, maar niet geheel scherp. Tussen de grauwbriune borst en de grauwbriune buik blijft een smalle kastanjebriune band aanwezig.

Ogen:

Zwartbriun, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Helder blauwgrijs

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

In tegenstelling met de driekleurnon is de afscheiding van de grauwbriune buik met de kastanjebriune flanken en borst weliswaar vrij abrupt, maar niet scherp. Meestal is de kleur van de schedel en de nek lichter dan van de keel en de borst. Hierdoor is de aftekening in de nek minder sprekend dan de aftekening op de borst. Hoewel een zo egaal mogelijke kop- en borstkleur is vereist, is enige soepelheid hier gewenst. De buikkleur dient gelijk te zijn aan de borstkleur. Vaak is de buik echter nog wat donkerder van kleur. Ook hier is enige soepelheid gewenst. Een zwarte buik is echter duidelijk fout.

ONDERSOORTEN:

Zie ondersoorten bij de zwartkopnon, L.m.atrcapilla.

SCHILDNON.

Wetenschappelijke naam:	Lonchura m. ferruginosa
Duits:	Schildnonne
Engels:	Black-throated mannikin
Frans:	Nonnette a poitrine noir.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat :

11 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Bovenschedel vanaf de snavelinplant helder wit. Boven op de kop gaat deze kleur geleidelijk over in de zwartbriun bewaasde nek. Teugel en wangen eveneens wit, ter hoogte van de oorstreek eveneens geleidelijk overgaand in de zwartbriun bewaasde nek. De keel is zwart, een veerveld vormend met de zwarte borst. De afscheiding van de zwarte keel en halszijden met de verder witte kop wordt gevormd door een lijn lopend vanaf de onderkant van de snavel schuin naar beneden tot aan de nek.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is donker kastanjebriun. De overgang van de zwartbriun bewaasde nek naar het donker kastanjebriune rugdek is scherp en regelmatig afgetekend. De vleugelpennen zijn zwartbriun met een donker kastanjebriune buitenvlag. In rusttoestand vormen deze vleugelpennen een vrijwel egaal veerveld met het rugdek.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De stuit is aan de rugzijde donker kastanjebriun en gaat richting staart over in de glanzend warm donker kastanjebriune bovenstaartdekveren.

Staart:

Middelste staartpennen iets gepunt, glanzend warm donker kastanjebruin van kleur met donkerder veerkernen. Overige staartpennen zwartbruin met meer donker kastanjebruine buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De afscheiding van de zwarte borst met de kastanjebruine buik en flanken verloopt via een regelmatige en diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht. Op de buik bevindt zich een zwart veerveld, welke één geheel vormt met het zwarte onderstaartdek. De afscheiding van de zwarte buikvlek loopt in een vloeiende lijn, vanaf de staartinplant over de flanken, ruim om de pootinplant heen, naar de onderzijde van de borst. De afscheiding van de zwarte buik met de smalle kastanjebruine flanken en borst is regelmatig maar niet geheel scherp. Tussen de zwarte borst en de zwarte buik is een minimale donker kastanjebruine band aanwezig.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Helder blauwgrijs

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Er wordt een zo wit mogelijke kopkleur verlangd. Voor voorhoofd, teugel, wenkbrauw en wangen is dit zeer goed mogelijk. Bovenschedel en oorstreek zijn bijna altijd min of meer zwartbruin bewaasd. In de nek is deze waas onvermijdelijk. De nodige soepelheid is hier gewenst. De keel, borst en buik dienen zo zwart mogelijk te zijn. Een meer zwartbruine keel en borst dienen soepel te worden beoordeeld.

WITKOPNON.

Wetenschappelijke naam:	Lonchura maja
Duits:	Weisskopfnonne
Engels:	White-headed mannikin
Frans:	Nonnette a tête blanche

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat:**

11 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

Bovenschedel vanaf de snavelinplant helder wit. Boven op de kop gaat deze kleur geleidelijk over in de grauwbrown bewaasde nek. Teugel, wangen en keel eveneens wit, ter hoogte van de oorstreek en onder de keel eveneens geleidelijk overgaand in de grauwbrown bewaasde nek, halszijden en borst.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is donker grauwbrown kastanjebruin. De overgang van de grauwbrown bewaasde nek naar het donker grauwbrown kastanjebruine rugdek is scherp en regelmatig afgetekend, maar weinig opvallend. De vleugelpennen zijn zwartbruin met een donker grauwbrown kastanjebruine buitenvlag. In rusttoestand vormen deze vleugelpennen een vrijwel egaal veerveld met het rugdek.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De stuit is aan de rugzijde donker kastanjebruin en gaat richting staart over in de glanzend donker kastanjebruine bovenstaartdekveren.

Staart:

Middelste staartpennen iets gepunt, glanzend donker kastanjebruin van kleur met donkerder veerkernen. Overige staartpennen zwartbruin met meer donker kastanjebruine buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Vanaf de witte keel loopt de kleur via een grauwbriune waas geleidelijk over in de grauwbriune borst. De afscheiding van de grauwbriune borst met de grauwe kastanjebruine buik en flanken verloopt via een regelmatige en diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht. Op de buik bevindt zich een zwart veerveld welke één geheel vormt met het zwarte onderstaartdek. De afscheiding van de zwarte buikvlek loopt in een vloeiende lijn vanaf de staartinplant over de flanken, ruim om de pootinplant heen, naar de onderzijde van de borst. De afscheiding van de zwarte buik met de smalle grauwe kastanjebruine flanken en borst is regelmatig maar niet scherp. Tussen de grauwe briune borst en de zwarte buik is een minimale grauwe kastanjebruine band aanwezig.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Helder blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Er wordt een zo wit mogelijke kopkleur verlangd. Voor voorhoofd, teugel, wenkbrauw en wangen is dit goed mogelijk. Ook op de keel kan een hoeveelheid wit aanwezig zijn. Een grauwbriune waas op de nek is echter haast onvermijdelijk en breidt zich meestal uit tot op het achterhoofd. Ook op de keel gaat de witte kleur vrij snel over in de grauwbriune borstkleur. Een soepele beoordeling is hier gewenst. Door de wat grauwere en donkerder briune kleuren ten opzichte van de voorgaande nonnen zijn de tekeningspatronen van de witkopnon minder contrastrijk.

B L E E K K O P N O N .

Wetenschappelijke naam:	Lonchura p. pallida
Duits:	Blasskopfnonne
Engels:	Pale-headed mannikin
Frans:	Nonne a tête claire

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

11 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, wenkbrauwstreep, teugel, voorzijde wangen en de keel direct onder de snavel : wit. Richting nek, halszijden en borst gaat deze kopkleur geleidelijk over in de beige-grijze kleur van de nek en borst.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldeksel is egaal warm donkerbruin. De afscheiding van de beige-grijze nek met het warm donkerbruine rugdek is scherp afgetekend.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Op de stuit gaat de rugdekkleur vrij abrupt over in de glanzend warm kastanjebruine bovenstaartdekkleur.

Staart:

De middelste staartpenen zijn iets gepunt en glanzend kastanjebruin van kleur. De kernen zijn donkerder. Overige staartpenen zijn donkerbruin met meer kastanjebruine buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartveren:

De beige-grijze borst wordt afgescheiden van de egaal oranje-bruine buik door een diep gebogen lijn lopend van vleugelbocht naar vleugelbocht. Vanaf de pootinplant is de aars en het onderstaartdek egaal kastanje-bruin van kleur.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De afscheidingen van de kop en borst met de rug en de buik dienen scherp te zijn. De kleur van de nek en de borst dient zo egaal mogelijk beige-grijs te zijn. In de nek mag de kleur een nuance donkerder zijn. Een donkerder en meer grauwbrown onderborst beantwoordt niet aan het ideaalbeeld en dient dan ook gestraft te worden. De overgang van de oranje-bruine buik naar de kastanjebruine aars en het onderstaartdek is vaak iets onregelmatig. Enige soepelheid is hier gewenst.

ONDERSOORTEN:

Door enkele onderzoekers is de ondersoort *L.p.subcastanea* beschreven. Deze ondersoort zou over het geheel iets donkerder zijn. Andere onderzoekers betwijfelen het bestaansrecht van deze ondersoort en schrijven de minimale verschillen toe aan variatie binnen de populatie.

ARFAKNON.

Wetenschappelijke naam:	Lonchura vana
Duits:	Arfaknonne
Engels:	Grey-banded mannikin (Arfak mannikin)
Frans:	Nonnette d'Arfac

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

11 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, wenkbrauwstreep, teugel, voorzijde wangen en de keel direct onder de snavel, wit. Richting nek, halszijden en borst gaat deze kopkleur geleidelijk over in de donker grauwbrown bruine kleur van de nek en borst.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is egaal grauw donkerbruin. De grauw-bruine nek vloeit geleidelijk over in de wat donkerder grauw-bruine rugdekkleur.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Op de stuit gaat de rugdekkleur vrij abrupt over in de strogele bovenstaartdekkleur.

Staat:

De middelste staartpenen zijn iets gepunt en strogeel van kleur. De kernen zijn zwartbruin. Overige staartpenen zijn zwartbruin met smalle strogele randen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartveren:

De donker grauw-bruine borst wordt afgescheiden van de egaal oranje-bruine buik door een gebogen grijs-witte band van enkele millimeters breed lopend van vleugelbocht naar vleugelbocht. Vanaf de pootinplant is de aars en het onderstaartdek egaal kastanjebruin van kleur.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Voor zover bekend is de arfaknon tot op heden nog nooit levend in Europa ingevoerd. De standaard is opgesteld aan de hand van enkele wetenschappelijke beschrijvingen. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving maar van een herkenningsbeschrijving. Bij een eventuele aanbieding ter keuring is melding aan de Technische Commissie Tropische vogels en Parkieten gewenst.

W I T S C H E D E L N O N

Wetenschappelijke naam:	Lonchura nevermanni
Duits:	Weiss Scheitelnonne
Engels:	Grey-crowned mannikin
Frans:	Donacole a calotte blanche

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat:**

11 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

Voorhoofd en teugel grauw-wit, bovenop de schedel krijgen de veren steeds uitgebreidere donkerbruine bases welke richting nek steeds meer de overhand krijgen. Hierdoor ontstaat boven op de schedel een zeer zwakke hamertekening welke op het achterhoofd geleidelijk overgaat in de duidelijke grauw-witte schubtekening op een donkerbruine ondergrond van de nek. Wangen eveneens grauw-wit, op dezelfde manier als hierboven omschreven ter hoogte van de oorstreek overgaand in eenzelfde schubtekening, welke aansluit op die van de nek. De keel is zwart. Dit zwart van de keel loopt zijwaarts uit tot aan de nek. De afscheiding van deze zwarte tekening wordt gevormd door een lijn lopend vanaf de onderkant van de snavel schuin naar beneden tot aan de nek. De onderste afscheiding wordt gevormd door een lijn lopend vanaf de onderkant van de keelvlak zijwaarts tot aan de nek. De zwarte keel-hals tekening loopt dus bij de nek min of meer in een punt uit.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is kastanjebruin van kleur. De buitenvlaggen van de vleugelpennen zijn kastanjebruin van kleur, maar door de donkerbruine binnenvlaggen is dit veerveld wat donkerder van kleur.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Op de stuit gaat de kastanjebruine kleur van het rugdek over in een glanzend strogele kleur welke doorloopt tot in het gehele bovenstaartdek.

Staat:

Middelste staartpennen iets gepunt, diep strogeel van kleur met enigszins donkerbruine schachten. De overige staartpennen donkerbruin van kleur met brede strogele buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

De gehele borst en buik oranje-bruin van kleur. De pootinplant, aars en het onderstaartdek zwart van kleur.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en snavel:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Ideaal is een zo helder mogelijke kleur op de schedel en op de wangen. De variatiebreedte in kopkleur is binnen de populatie echter zeer groot, van nagenoeg wit tot vrijwel geheel zwarte wangen met slechts een donkergrijze schedel. Enige soepelheid is hier gewenst. Wel moet streng worden gelet op een strakke afscheiding van de keel-halstekening aan de borstzijde. De borst en de buik moeten egaal helder oranje-bruin zijn. Uitlopend zwart op de keel en een zwarte waas op de buik is fout. Dit kan duiden op bastaardering met de hadesnon welke uit hetzelfde verspreidingsgebied afkomstig is. Sommige exemplaren tonen een zwarte streep lopend vanaf de zwarte aarsbevedering tussen de poten door naar het borstbeen. Indien aanwezig dient deze streep zo strak mogelijk te zijn, zonder uit te lopen in de eerder genoemde zwarte waas.

G R I J S K O P N O N

Wetenschappelijke naam:	Lonchura caniceps
Duits:	Graukopfnonne
Engels:	Grey-headed mannikin
Frans:	Nonne a tête grise

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat :**

10 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

De gehele kop, keel en nek is licht grijs van kleur met een bruinige waas. Rondom de snavel en de ogen is deze kleur iets lichter dan in de nek en op de borst. De overgang van iets lichter naar iets donkerder gaat zeer geleidelijk.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is egaal mat zwartbruin van kleur.
De afscheiding van de grijze nek met de zwartbruine rug is scherp afgetekend.

Stuit en bovenstaartdek:

Op de stuit gaat de zwartbruine rugdekkleur over in het glanzend helder oranje-bruine bovenstaartdek.

Staat:

Middelste staartpennen iets gepunt, glanzend helder oranje-bruin van kleur met donkerbruine veerkernen. Overige staartpennen zwartbruin van kleur met smalle oranje-bruine zomen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

De bovenborst is licht bruingrijs van kleur, aansluitend op de lichtgrijze kleur van de keel. Richting buik wordt de borst geleidelijk donkerder tot deze kleur overgaat in de mat zwartbruine kleur van de buik en flanken. Al ruim voor de pootinplant gaat deze zwartbruine kleur geleidelijk over in de zwarte aars- en onderstaartdekbevedering.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Zwart met uitzondering van de blauwgrijze basis van de ondersnavel.

Poten en snavel:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Voor zover bekend is de grijskopnon tot op heden nog nooit levend ingevoerd in Europa. De standaard is opgesteld aan de hand van een balg uit het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden en een aantal wetenschappelijke beschrijvingen. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving maar van een herkenningsoomschrijving. Bij een eventuele aanbieding ter keuring is melding aan de technische commissie tropische vogels gewenst.

ONDERSOORTEN:

Beschreven zijn de ondersoorten L.c.kumusii en L.c.scratchleyana. L.c.scratchleyana is duidelijk lichter, meer kastanjebruin op het rugdek en veel lichter, meer roodbruin, op de buik. Stuit en staartdek zijn meer strogeel. Aars en onderstaartdek zijn zwart. L.c.kumusii is lichter op het rugdek, en de buik is meer donkerbruin i.p.v. zwart.

GELE RIETVINK

Wetenschappelijke naam:	Lonchura flaviprymna
Duits:	Gelber Schilffink
Engels:	Yellow-rumped mannikin
Frans:	Donacole a tête grise

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

10,5 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

De gehele kop is egaal licht-beige met gelige waas. Wangen en keel een nuance donkerder.

Rug- en vleugeldek:

Kastanjebruin. De buitenvlaggen van de vleugelpennen zijn kastanjebruin van kleur, maar door de donkerbruine binnenvlaggen zijn de vleugelpennen wat donkerder kastanjebruin van kleur.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Op de stuit gaat de kastanjebruine rugdekkleur over in de goudgele bovenstaartdekkleur. Deze overgang is vrij abrupt, maar niet scherp afgelijnd.

Staat:

Middelste staartpennen zijn gepunt, maar nauwelijks uitstekend, goudgeel van kleur met donkerder schachten. Overige staartpennen zijn donkerbruin met goudgele randen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

Borst en buik licht okerbruin, waarbij de borst iets donkerder van kleur is en de kleur richting pootinplant geleidelijk iets lichter wordt. Pootinplant en onderstaartdek zwart.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De borst mag niet aftekenen tegen buik. Hoewel de borst wat dieper van kleur is dan de buik, dient de overgang zo geleidelijk mogelijk te zijn. Een donkere borstvlak, welke duidelijk aftekent tegen een creme buik is fout. Mogelijk is dit terugslag van een bruinborstrietvink voorouder, waarmee de gele rietvink ook in de vrije natuur vrij makkelijk bastaardeert. De kopkleur dient soepel te worden beoordeeld. Veel exemplaren tonen min of meer een schubtekening op de kop, waardoor de kleur van de kop nogal variabel is.

DIKSNABELNON

Wetenschappelijke naam:	Lonchura grandis
Duits:	Dickschnabelnonne
Engels:	Great-billed mannikin
Frans:	Nonne a gros bec

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat :**

12 cm.

Model :

Door de uitzonderlijk forse snavel en de daarbij passende grotere kop, wijkt het model van de diksnavelnon duidelijk af van de overige nonnen.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

De gehele kop, keel en nek egaal diep zwart.

Rug- en vleugeldek:

Kastanjebruin. In de vleugelpennen is deze kleur een nuance donkerder. De afscheiding van de zwarte nek met het kastanjebruine rugdek is scherp en strak afgetekend.

Stuit en bovenstaartdek:

Op de stuit gaat de kastanjebruine rugdekkleur over in de helder oranjebruine stuitkleur, welke geleidelijk overgaat in het meer strogele bovenstaartdek.

Staat:

Middelste staartpennen gepunt, warm strogeel van kleur met zwartbruine veerkernen. De overige staartpennen zwartbruin van kleur met brede strogele randen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst, de buik en het onderstaartdek zijn met uitzondering van de flanken egaal diep zwart van kleur. Met de zwarte kop vormt dit een aaneengesloten veerveld. De flanken zijn egaal kastanjebruin van kleur.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De forse snavel dient glad te zijn zonder schilfering. De kop-snavellijn dient vloeiend te verlopen. Verder heeft de diksnavel niet veel foutbronnen, waardoor er streng kan worden gelet op egaliteit van kleur en op strakke tekeningen. De kastanjebruine flanken zijn weinig opvallend en meestal alleen in rusthouding waarneembaar.

ONDERSOORTEN:

Beschreven worden de ondersoorten L.g.grandis, L.g.destructa, L.g.ernesti en L.g.heurni. L.g.ernesti heeft meer helder strogele buitenvlaggen aan de staartpennen, en een wat minder forse snavel. L.g.destructa is donkerder kastanjebruin op rug-, vleugeldek en flanken, en heeft meer strogele bovenstaartdekveren. L.g.heurni is donkerder kastanjebruin op rug- en vleugeldek.

H A D E S N O N

Wetenschappelijke naam:	Lonchura stygia
Duits:	Hadesnonne (Hadesschilffink)
Engels:	Black mannikin
Frans:	Nonnette noire

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat :

10,5 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

De gehele kop, keel en nek zijn egaal glanzend zwart.

Rug- en vleugeldek:

De rug is egaal zwart. Het vleugeldek is zeer donker zwartbruin. De overgang van de zwarte rug naar het meer bruine vleugeldek is geleidelijk.

Stuit en bovenstaartdek:

Op de stuit gaat de zwarte rug over in de warm strogele onderstuit en bovenstaartdek.

Staat:

Middelste staartpennen iets gepunt en warm strogeel van kleur met donkerbruine schachten. De overige staartpennen zwartbruin van kleur met strogele buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

De gehele borst, de buik en het onderstaartdek zijn egaal diep zwart, één geheel vormend met de kop en de rug.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Helder blauwgrijs

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Wegens de weinige foutbronnen van de hadesnon dient streng te worden gelet op de diepte en de egaliteit van de zwarte kleur. Ideaal is een zo donker mogelijk egaal rug- en vleugeldek. Een bruine gloed in het vleugeldek is haast onvermijdelijk. Ook in het rugdek is meestal nog een bruine gloed aanwezig. De nodige soepelheid is hier gewenst.

HUNSTEINNON

Wetenschappelijke naam:	Lonchura hunsteini
Duits:	Hunsteinnonne
Engels:	Hunstein's mannikin
Frans:	Nonne de Hunstein

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat :**

10 cm

Model :

Het model van de hunstein's non is wat korter en meer geblokt dan dat van de overige nonnen en rietvinken. Ook de staart is wat korter.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

Voorhoofd- bovenschedel- en nekveren zijn licht zilvergrijs met zwarte veerbases waardoor een regelmatige zilvergrijze schubtekening op een zwarte ondergrond ontstaat. Richting nek worden de zilvergrijze uiteinden van de veren steeds groter waardoor in de nek de kleur bijna egaal zilvergrijs wordt. De wangen en de oorstreek zijn op dezelfde manier geschubd, maar de zwarte veerbases zijn hier veel uitgebreider, waardoor de schubtekening hier minder sprekend is. Hierdoor is er een duidelijke afscheiding tussen de oorstreek en de nek. De keel is egaal zwart van kleur.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is egaal diep zwart. In de vleugelpennen is deze kleur meer bruinachtig zwart.

Stuit en bovenstaartdek:

Op de stuit gaat de zwarte rugdekkleur over in de glanzend kastanjebruine bovenstaartdekveren.

Staart:

Middelste staartpennen minimaal gepunt, bruinachtig zwart van kleur met glanzend kastanjebruine randen aan de vlaggen. Overige staartpennen bruinachtig zwart met minimale kastanjebruine randen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

De gehele borst, buik en onderstaartdek zijn egaal diep zwart.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Geheel zwart, met uitzondering van de blauw-grijze basis van de ondersnavel.

Poten en nagels:

Zeer donkergrijs, een iets lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZIGINGEN:

Voor zover bekend is de hunsteinnon tot op heden nog nooit levend in Europa ingevoerd. De standaard is opgesteld aan de hand van een balg uit het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden en een aantal wetenschappelijke beschrijvingen. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving maar van een herkenningsbeschrijving. Bij een eventuele aanbieding ter keuring is melding aan de technische commissie tropische vogels gewenst.

ONDERSOORTEN:

De volgende ondersoorten worden beschreven: L.h.hunsteini, L.h.minor en L.h.nigerrima. L.h.minor zou alleen iets kleiner van formaat zijn. L.h.nigerrima mist de zilvergrijze uiteinden aan de veren van de kop. Hierdoor heeft deze ondersoort ook een geheel zwarte kop. De veren van de buik vertonen een beige tot licht bruine tekening. Deze ondersoort is voorheen beschreven als een aparte soort Lonchura nigerrima, in het nederlands bekend als moonnon.

ZWARTBORSTRIETVINK

Wetenschappelijke naam:	Lonchura teerinki
Duits:	Schwarzbrustschilffink
Engels:	Grand Valley Mannikin (Black-breasted mannikin)
Frans:	Donacole a poitrine noire

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat :

10,5 cm

Model:

Door de wat vollere en rondere kop is het model wat afwijkend van de overige rietvinken en nonnen. Ook lijkt hierdoor de snavel wat kleiner te zijn.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, teugel, wangen, oorstreek en keel zijn aaneengesloten egaal zwart. Boven op de kop gaat de zwarte kleur geleidelijk over in de zwartbruine nek.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is egaal kastanjebruin, duidelijk aftekenend tegen de zwartbruine nek. In de vleugelpennen is de kleur wat donkerder bruin veroorzaakt door de donkerder binnenvlaggen van de vleugelpennen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Stuit grotendeels kastanjebruin, aan de staartzijde vrij abrupt doch niet scherp afgetekend overgaand in het strogele bovenstaartdek.

Staat:

Middelste staartpennen gepunt, maar nauwelijks uitstekend, strogeel van kleur met donkerder schachten. Overige staartpennen donkerbruin met strogele randen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst is egaal zwart en vormt een aaneengesloten zwart veerveld met de zwarte keel en wangen. Aan de zijkanten loopt de zwarte borst vloeiend over in een duidelijke zwarte flankstreep, welke onder langs de vleugels loopt richting het zwarte onderstaartdek. De pootinplant is zwart. Vanaf de zwarte borst en flankstrepen is de buik wit van kleur.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan

KEURTECHNISCHE AANWIJZIGINGEN:

De flankstreep dient met de nodige soepelheid te worden beoordeeld. Vaak is het niet meer dan een rij min of meer onregelmatige grove vlekken. De witte buik is vaak min of meer creme, en de schedel en nek zijn vaak bruin bewaasd. Aangezien de zwartborstrietvink nog een echte natuurovogel is dient een bepaalde variatiebreedte in kleur en tekening te worden geaccepteerd.

ONDERSOORTEN:

Door verschillende onderzoekers worden er van de zwartborstrietvink twee ondersoorten beschreven, nl L.t.teerinki en L.t.mariae.

Bovenstaande omschrijving is de omschrijving van de meest contrastrijke zwartborstrietvinken welke er momenteel in gevangenschap worden gehouden, en beantwoordt aan de beschrijving van de ondersoort L.t.mariae.

De nominaatvorm L.t.teerinki heeft een meer bruine schedel en nek. De kleur van het rugdek is minder warm kastanjebruin, en stuit en bovenstaartdek zijn matter strogeel.

Gezien het feit dat er bij de importzendingen welke de afgelopen jaren zijn binnengekomen in Europa vogels van beide beschrijvingen door elkaar zitten, met alle mogelijke tussenvormen, betwijfelen wij of er inderdaad twee ondersoorten naast elkaar bestaan. Het lijkt ons aannemelijker dat we hier te maken hebben met variatiebreedte binnen de soort.

Ondersoort of variatiebreedte, de bovenstaande standaardomschrijving is die van de meest contrastrijke zwartborstrietvinken. Hier wordt dus de voorkeur aan gegeven.

DIKKOPRIETVINK

Wetenschappelijke naam:	Lonchura melaena
Duits:	Dickkopf-Schilffink
Engels:	Thick-billed mannikin (Buff-bellied mannikin)
Frans:	Donacole a tête grosse

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat :
10,5 cm

Model:

Door de grote kop en de zware snavel wijkt deze rietvink duidelijk af van de overige rietvinken en nonnen. Het is een korte en gedrongen vogel welke ondanks zijn geringe lengte toch een robuuste vogel is.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Geheel zwart. Boven op de schedel, op het achterhoofd en in de nek zijn de bases van de veren meer zwartbruin, waardoor hier een minimaal zichtbare schubtekening ontstaat.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is zwart. De vleugelpennen zijn grauw zwartbruin.

Stuit en bovenstaartdek:

Op de stuit gaat het zwarte rugdek over in het diep oranje-bruine bovenstaartdek. De afscheiding, bovenaan de stuit, is vrij abrupt, doch niet scherp afgetekend.

Staat:

De middelste gepunte staartpennen hebben een zwartbruine schacht met diep oranje-bruine vlaggen. Overige staartpennen zwartbruin met brede diep oranje-bruine buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

Borst, flanken, aars en onderstaartdek zwart. Op de buik bevindt zich een warme donker-creme buikvlek. Deze begint ter hoogte van de vleugelbochten en strekt zich uit langs de flanken tot aan de zwarte pootinplant. De afscheiding van deze buikvlek is erg onregelmatig.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Geheel zwart, met uitzondering van de blauwgrijze basis van de ondersnavel.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZIGINGEN:

Voor zover bekend is de dikkoprietvink nog nooit levend in Europa ingevoerd. De beschrijving is opgesteld aan de hand van enkele balgen van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden, een aantal wetenschappelijke beschrijvingen en enkele goede foto's van de hand van Don Hadden, die deze soort uitgebreid in het wild heeft bestudeerd.

Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving maar van een herkenningsbeschrijving. Bij een eventuele aanbieding ter keuring is melding aan de technische commissie tropische vogels gewenst.

ONDERSOORTEN:

Vrij recent (1981) is er een kleine populatie ontdekt door Don Hadden op Buka (Solomon-eilanden). Deze vogels zijn donkerbruin vanaf de achterschedel t/m de stuit. Ook de hoeveelheid zwart op de flanken is minder uitgebreid. De buikvlek breidt zich daardoor meer uit tot de gehele buik. De kleur van de buik is minder diep creme. Deze ondersoort heeft nog geen wetenschappelijke naam gekregen.

VIJFKLEURENON

Wetenschappelijke naam:	Lonchura quinticolor
Duits:	Funffarbennonne
Engels:	Chestnut-and-white mannikin
Frans:	Nonne quinticolore

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat :**

11,5 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

Voorhoofd, bovenschedel en nek donkerbruin met een duidelijke, maar geen grove, grijsbruine zoming. Wenkbrauw, wangen, oorstreek en keel donker kastanjebruin, waarbij de veren van de wenkbrauw, wangen en oorstreek lichtbruine schachten bezitten. De keel is egaal donker kastanjebruin.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is kastanjebruin, in de vleugelpennen een nuance donkerder. De afscheiding van de donkerbruine, gezoomde nek, met het egale kastanjebruine rugdek is regelmatig en scherp.

Stuit en bovenstaartdek:

Op de stuit gaat de kastanjebruine rugdekkleur over in de glanzend helder kastanjebruine bovenstaartdekkleur.

Staat:

Middelste staartpennen gepunt, donkerbruin van kleur, met brede helder kastanjebruine randen aan de buitenvlaggen. Overige staartpennen donkerbruin met helder kastanjebruine randen aan de buiten-vlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

Direct onder de keel is de borst wit. De afscheiding van de donkere keel met de witte borst is scherp en loopt vanaf de onderzijde van de keelvlak zijwaarts naar de nek. De witte borst loopt over in de eveneens witte buik welke in de flanken en bij de pootinplant licht creme wordt. De pootinplant, de aars en het onderstaartdek zijn egaal zwart.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De afscheiding van de kopkleur met de lichaamskleur dient scherp en regelmatig te verlopen. De voorkeur gaat uit naar een zo licht en egaal mogelijk verlopende borst en buikkleur. Een min of meer creme buik is haast onvermijdelijk. Een soepele beoordeling is hier gewenst. Een aantal vogels vertoont onder een vrijwel zuiver witte bovenborst een plotselinge overgang naar een donkerder creme onderborst en buik. Dit kleurverschil dient met de nodige soepelheid te worden beoordeeld, al gaat de voorkeur wel uit naar een egale borst- en buikkleur.

P R A C H T N O N

Wetenschappelijke naam:	Lonchura spectabilis
Duits:	Prachtnonne
Engels:	New-Britain mannikin (Hooded mannikin)
Frans:	Nonnette a ventre roux

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:
9,5 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Geheel zwart, strak afgetekend met de rest van het lichaam.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is egaal kastanjebruin van kleur.

Stuit en bovenstaartdek:

Op de stuit gaat de kastanjebruine kleur van het rugdek over in de strogele kleur van het bovenstaartdek.

Staat:

Middelste staartpennen iets puntig, strogeel van kleur met wat donkerder veerschachten. Overige staartpennen donkerbruin van kleur met strogele buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst en de buik zijn geheel creme-wit, zo licht mogelijk van kleur. De pootplant en het onderstaartdek zijn zwart van kleur.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en nagels :

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De prachtnon heeft weinig foutbronnen, dus dient er wat strenger te worden gelet op egaliteit en strakte van tekeningen. Alleen een witte borst, direct onder de zwarte keel, met lager op de borst een vrij abrupte overgang naar een meer creme onderborst en buik dient soepel te worden beoordeeld. Het is de kleinste non/rietvink, model moet echter wel het normale rietvinkenmodel blijven.

ONDERSOORTEN:

Beschreven worden de ondersoorten *L.s.spectabilis*, *L.s.mayri*, *L.s.wahgiensis*, *L.s.gajduseki* en *L.s.sepikensis*. De bovenstaande omschrijving komt het meest overeen met de ondersoort *L.s.mayri*.

L.s.spectabilis is iets forser (10 cm), heeft meer goudgele tot oranjeachtige stuit- en bovenstaartdekveren en is warmer creme op borst en buik. Het zwart van de kop loopt vanaf de nek uit in het rugdek.

L.s.wahgiensis lijkt veel op *mayri*, maar is matter bruin op het rugdek en heeft fletsere stuit- en staartdekveren. Ook de snavel zou minder diep van kleur zijn.

L.s.gajduseki heeft de borst en de buik donker creme, en heeft ook een donkerder rugdek.

L.s.sepikensis heeft een nog donkerder gekleurde borst en buik, deze wordt bijna zo donker als het rugdek. Aangezien de ondersoort *mayri* de meest contrastrijke is, gaat hier de voorkeur naar uit. Een plezierige bijkomstigheid is dat de vogels welke hier in gevangenschap worden gehouden tot deze ondersoort behoren.

FORBESNON

Wetenschappelijke naam: *Lonchura forbesi*

Duits: Forbes nonne

Engels: New-Ireland mannikin

Frans: Nonne de Forbes

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

11 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Egaal zwart, strak afgetekend met de rest van het lichaam.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek egaal diep kastanjebruin. De grote vleugelpennen donkerbruin met wat lichtere smalle randen aan de buitenvlaggen.

Stuit en bovenstaartdek:

Bovenaan de stuit gaat de donker kastanjebruine rugdekkleur vrij abrupt over in de warm oranje-gele stuit- en bovenstaartdekkleur.

Staat:

Middelste staartpennen gepunt, goudbruin van kleur met donkerbruine kernen. Overige staartpennen donkerbruin met meer bruingele randen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

Borst en buik licht kastanjebruin met op de borst een vage grijze schubtekening. Pootinplant en onderstaartdek zwart.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Zwart, met uitzondering van de blauwgrijze basis van de ondersnavel.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Voor zover bekend is de forbesnon nog nooit levend ingevoerd in Europa. De beschrijving is opgesteld aan de hand van wetenschappelijke beschrijvingen van de soort. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving maar van een herkenningsbeschrijving. Bij een eventuele aanbieding ter keuring is melding aan de Technische Commissie Tropische vogels en Parkieten gewenst.

JUNGES-BERGRIETVINK

Wetenschappelijke naam:	Lonchura montana
Duits:	Hohenschilffink
Engels:	Snow Mountain mannikin (Western alpine mannikin)
Frans:	Donacole des hauteurs

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat :**

11,5 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

Voorhoofd en bovenschedel zwart, op het achterhoofd vrij abrupt overgaand in de warm bruine nek. Teugel en de aansluitende keelvlak zwart. Wangen en oorstreek okerbruin. De afscheiding van de wangen met de zwarte schedel en keelvlak loopt vlak onder het oog langs.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek warm bruin, in de pennen wat donkerder van kleur.

Stuit en bovenstaartdek:

Stuit aan de rugzijde warmbruin, halverwege via een enkele millimeters brede zwarte band, overgaand in het strogele bovenstaartdek. Staartpennen zwart, met minimale strogele randjes.

Borst, buik en onderstaartdek:

Vanaf de zwarte keelvlak is de gehele borst licht roodbruin, één veerveld vormend met de wang en oorstreek. Langs de vleugels loopt deze licht-roodbruine kleur door in de flanken. De afscheiding van de

licht-roodbruine borst en flanken met de creme-witte buik wordt gevormd door een enigszins geschubde smalle zwarte band, welke ontstaat doordat de aan de buik grenzende roodbruine flank en borstveertjes een zwarte zoom bezitten.

Deze zwarte band gaat ter hoogte van de pootinplant over in de zwarte aars en het zwarte onderstaartdek. Ook de pootinplant is zwart.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en nagels :

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Voor zover bekend is de junges-bergrietvink nog nooit levend ingevoerd in Europa. De beschrijving is aan de hand van een enkele balg van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden en een aantal wetenschappelijke beschrijvingen. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving maar van een herkenningsbeschrijving. Bij een eventuele aanbieding ter keuring is melding aan de Technische Commissie Tropische vogels en Parkieten gewenst.

B E R G R I E T V I N K

Wetenschappelijke naam:	Lonchura monticola
Duits:	Bergschilffink
Engels:	Alpine mannikin (Eastern alpine mannikin)
Frans:	Donacole des montagnes

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

12 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Voorhoofd, teugel, oorstreek, wangen en keel zwart. Boven op de schedel krijgen de veren bruine kernen, welke richting nek gaan overheersen. Hierdoor gaat het zwarte voorhoofd via de zwartbruine schedel over in de bruine nek.

Rug- en vleugeldek:

Geheel mat kastanjebruin, in de vleugelpennen iets donkerder,

Stuit en bovenstaartdek:

De rugzijde van de stuit is kastanjebruin, de staartzijde is strogeel evenals het bovenstaartdek. De overgang van het kastanjebruine deel naar het strogele deel van de stuit is abrupt maar niet scherp afgetekend.

Staat:

Middelste staartpennen wat langer maar niet gepunt, strogeel van kleur met donkerder schachten. Overige staartpennen zwartbruin met strogele randen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

Borst wit, gescheiden van de eveneens witte buik door een zwarte band min of meer lopend van onderkant vleugelbocht naar onderkant vleugelbocht. Hier buigt deze band af langs de vleugels en zet zich voort in een zwarte flankstreep welke doorloopt tot aan het zwarte onderstaartdek en aars. Pootinplant zwart. De rest van de buik is wit.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZIGINGEN:

Voor zover bekend is de bergrietvink nog nooit levend in Europa ingevoerd. De beschrijving is opgesteld aan de hand van diverse wetenschappelijke beschrijvingen. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving maar van een herkenningsbeschrijving. Bij een eventuele aanbieding ter keuring is melding aan de technische commissie tropische vogels gewenst. Uit de diverse beschrijvingen blijken de volgende onderdelen wat variabel te zijn binnen de populatie-Vaak is een minimale zwartbruine tekening in de witte borst aanwezig (veerkernen). Een min of meer creme buik komt veel voor. Vooral de flankstreep is vaak niet meer dan een aantal min of meer onregelmatige rij grove vlekken. Indien een bergrietvink ter keuring wordt aangeboden, dient deze variatiebreedte in kleur en tekening soepel te worden beoordeeld. Bij een eventuele aanbieding ter keuring, is melding aan de Technische Commissie Tropische vogels en Parkieten gewenst.

OOST - AUSTRALISCHE BRUINBORSTRIETVINK.

Wetenschappelijke naam:	Lonchura c. castaneothorax
Duits:	Braunbrust Schilffink (castaneothorax)
Engels:	Chestnut-breasted mannikin (castaneothorax)
Frans:	Donacole commun (castaneothorax)

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat :**

11 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

De bovenschedel en de nek zijn vanaf de snavelinplant beige-grijs geschubd op een donkerbruine ondergrond. Deze schubtekening ontstaat door donkerbruine veermiddens met brede beige-grijze zomen. De donkere veermiddens zijn bij de snavelinplant nauwelijks zichtbaar, en zijn richting nek steeds prominenter aanwezig. De schubtekening wordt dan ook richting nek steeds duidelijker en grover. Het masker en de keel zijn donkerbruin met rond het oog, op de wangen en de oorstreek een overheersende beige streeptekening, welke wordt veroorzaakt door brede beige schachten van de verder donkerbruine maskerbevedering. De keel is egaal donkerbruin. Het masker wordt begrensd door een lijn, beginnende bij de neusgaten, lopend in een vloeiende lijn boven het oog langs, om de oorstreek heen, richting onderzijde keelvlak.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is egaal kastanjebruin van kleur. De vleugelpennen zijn donkerbruin met kastanjebruine buitenvlaggen. In rusttoestand vormt het vleugeldek een egaal veerveld met het rugdek.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Op de stuit gaat de kastanjebruine rugdekkleur over in de goudgele bovenstaartdekkleur. Deze overgang is vrij abrupt, maar niet strak afgelijnd.

Staart:

De middelste staartpennen zijn goudgeel van kleur met donkerder schachten. De overige staartpennen zijn donkerbruin van kleur met goudgele randen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

Aansluitend op de donkerbruine keel is de borst mat roodbruin. Aan de onderzijde wordt de borst begrensd door een zwarte borstband welke loopt van onderkant vleugelbocht tot onderkant vleugelbocht. In het midden is de borstband iets omhoog geknikt en wat smaller dan aan de zijanten. Aan de zijkant sluit de borstband aan op de regelmatige, maar niet erg brede, zwart - licht-creme geblokte flanktekening. De buik is creme van kleur. De pootinplant, de aars en het onderstaartdek zijn zwart.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Gelet dient te worden op de egaliteit van het rugdek en de borst. Een doorlopende grijze zoming vanuit de nek in het rugdek is fout, evenals een grijsachtige zoming op de roodbruine borst. De grondkleur van masker en keel is donkerbruin, maar wordt met uitzondering van de keel overheerst door een prominente beige streep-tekening. Deze tekening moet overduidelijk aanwezig zijn. De grovere streep-tekening op een meer bruin masker is een raskenmerk en dient derhalve kritisch te worden bekeken. De overgang van de borstband naar de flank is moeilijk strak te showen en dient dan ook met de nodige soepelheid te worden beoordeeld. De bruinborstrietvink is een vogel die in werkhouding maar weinig flank toont. Pas in volledige rust zal de flank maximaal worden getoond. Tijdens de keuring dient men hier rekening mee te houden.

NOORD - AUSTRALISCHE BRUINBORSTRIETVINK

Wetenschappelijke naam:	Lonchura c. assimilis
Duits:	Braunbrust Schilffink (assimilis)
Engels:	Chestnut-breasted mannikin (assimilis)
Frans:	Donacole commun (assimilis)

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat :

11 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

De bovenschedel en de nek zijn vanaf de snavelinplant beige-grijs geschubd op een bruinzwarte ondergrond. Deze schubtekening ontstaat door bruinzwarte veermiddens met brede beige-grijze zomen. De donkere veermiddens zijn bij de snavelinplant nauwelijks zichtbaar, en zijn richting nek steeds prominenter aanwezig. De schubtekening wordt dan ook richting nek steeds duidelijker en grover. Het masker en de keel zijn donker bruinzwart met rond het oog, op de wangen en de oorstreek een zwakke donkerbeige streep-tekening, welke wordt veroorzaakt door donkerbeige schachtstreepjes op de verder bruinzwarte maskerbevedering. De keel is egaal donker bruinzwart. Het masker wordt begrensd door een lijn, beginnende bij de neusgaten, lopend in een vloeiende lijn boven het oog langs, om de oorstreek heen, richting onderzijde keelvlak.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is egaal kastanjebruin van kleur. De vleugelpennen zijn donkerbruin met kastanjebruine buitenvlaggen. In rusttoestand vormt het vleugeldek een egaal veerveld met het rugdek.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Op de stuit gaat de kastanjebruine rugdekkleur over in de strogele bovenstaartdekkleur. Deze overgang is vrij abrupt, maar niet strak afgelijnd.

Staart:

De middelste staartpennen zijn strogeel van kleur met donkerder schachten. De overige staartpennen zijn donkerbruin van kleur met strogele randen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

Aansluitend op de donker bruinzwarte keel is de borst mat roodbruin. Aan de onderzijde wordt de borst begrensd door een zwarte borstband welke loopt van onderkant vleugelbocht tot onderkant vleugelbocht. In het midden is de borstband iets omhoog geknikt en wat smaller dan aan de zijkanten. Aan de zijkant sluit de borstband aan op de regelmatige, maar niet erg brede, zwart - licht-creme geblokte flanktekening. De buik is licht-creme van kleur. De pootinplant, de aars en het onderstaartdek zijn zwart.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Gelet dient te worden op de egaliteit van het rugdek en de borst. Een doorlopende grijze zoming vanuit de nek in het rugdek is fout, evenals grijsachtige zoming op de roodbruine borst. De grondkleur van masker en keel is zeer donker zwartbruin, met, met uitzondering van de keel, een zwakke donkerbeige streep-tekening. Deze tekening mag slechts minimaal aanwezig zijn. De fijne streep-tekening op een meer zwart masker is een raskenmerk en dient derhalve kritisch te worden bekeken. De overgang van de borstband naar de flank is moeilijk strak te showen en dient dan ook met de nodige soepelheid te worden beoordeeld. De bruinborstrietvink is een vogel die in werkhouding maar weinig flank toont. Pas in volledige rust zal de flank maximaal worden getoond. Tijdens de keuring dient men hier rekening mee te houden.

BRUINBORSTRIETVINK ROODBRUIN

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat:**

11 cm

KLEUR- EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

Vanaf de snavelinplant is het voorhoofd, de bovenschedel en de nek warm creme van kleur met meer bruine veermiddens, waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat. Deze is bij de snavelinplant nauwelijks waarneembaar en wordt richting nek steeds grover. Het masker is, inclusief de keel, bruin van kleur, met op de wangen en de oorstreek een beige streep-tekening welke wordt veroorzaakt door warm beige schachtstreepjes aan de verder bruine wangveertjes.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is warm roodbruin. De vleugelpennen zijn bruin met roodbruine randen, waardoor dit veerveld wat minder warm is.

Stuit en bovenstaartdek:

Op de stuit gaat de roodbruine rugdekkleur over in de warm goudgele bovenstaartdekkleur. Deze overgang is vrij abrupt, maar niet scherp afgelijnd.

Staat:

De middelste staartpennen zijn warm goudgeel van kleur met wat donkerder bruine veermiddens. Overige staartpennen bruin met goudgele randen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

Vanaf het bruine masker is de borst roodbruin van kleur. Aan de onderzijde wordt de borst begrensd door een donkerbruine borstband welke loopt van onderkant vleugelbocht tot onderkant vleugelbocht. In het midden is deze borstband iets omhoog geknikt en smaller dan aan de zijanten. Bij de vleugelbochten sluit de borstband aan regelmatige, maar smalle bruin - creme geblokte flanktekening. De buik is warm creme. De pootinplant, de aars en het onderstaartdek zijn bruin.

Ogen:

Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Donker beige met enigszins blauwe waas.

Poten en snavel:

Donker hoornkleurig, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Gelet dient te worden op de egaliteit van het rug- en het vleugeldek. Vaak is er een minimale schubtekening zichtbaar door de aanwezigheid van maximaal phaeomelanine in de randen van de bevedering. Dit dient soepel te worden beoordeeld. Een grijzige schubtekening zoals ook bij de wildvorm wel wordt aangetroffen, is ook bij de roodbruine een kleurfout. Ook een grijzige zoming op de roodbruine borst is een kleurfout. De borst dient egaal en zo warm mogelijk roodbruin te zijn. De streeptekening in de wangen dient duidelijk zichtbaar aanwezig te zijn. Omdat de roodbruine kleurmutant hoofdzakelijk in de ondersoort L.c. assimilis wordt gekweekt zal deze streeptekening niet overheersend aanwezig zijn. De overloop van de borstband naar de flank dient soepel te worden beoordeeld. Enige onregelmatigheid hier is evenals bij de wildvorm haast onvermijdelijk en behoeft beslist geen indicatie voor rasonzuiverheid te zijn. De flanktekening is vrij smal en wordt alleen in rusttoestand duidelijk getoond. Enige soepelheid is hier gewenst.

D W E R G R I E T V I N K

Wetenschappelijke naam:	Lonchura c. sharpei
Duits:	Zwergschilffink
Engels:	Chestnut breasted mannikin (sharpei.)
Frans:	Donacole commun (scharpei.)

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat :

10 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Vanaf de snavel is het voorhoofd en bovenschedel alsmede de aftekening langs het masker egaal creme-wit. De grondkleur van het achterhoofd en de nek is eveneens creme-wit, waarop zich een minimale grijs-bruine schubtekening bevindt. Deze tekening begint vaag op het achterhoofd en wordt naar de nek toe wat grover. Het masker, inclusief de keel, is egaal zwart, sterk contrasterend met de

creme-witte schedel. Het masker wordt begrensd door een lijn beginnende bij de neusgaten, lopend in een vloeiende lijn boven het oog langs, om de oorstreek heen richting onderzijde keelvlak.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is diep kastanjebruin van kleur. Door de wat donkerder binnenvlaggen van de vleugelpennen toont dit veerveld een nuance donkerder.

Stuit en bovenstaartdek:

De gehele stuit en het gehele bovenstaartdek egaal warm en glanzend kastanjebruin, duidelijk glanzender en warmer dan het rug- en vleugeldek.

Staat:

Middelste staartpennen zijn iets gepunt. Deze zijn warm glanzend kastanjebruin van kleur met wat donkerder schachten. De overige staartpennen zijn donkerbruin van kleur met kastanjebruine buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst vanaf het zwarte masker roodbruin. Deze roodbruine borst wordt aan de onderzijde begrensd door de zwarte borstband, welke loopt van onderkant vleugelbocht tot onderkant vleugelbocht.

De borstband is in het midden iets omhoog geknikt en wat smaller dan aan de zijanten. Aan de zijanten sluit de borstband aan op de regelmatige zwart-wit geblokte flanktekening.

De buik is helder wit van kleur.

De pootinplant, de aars en de onderstaartdekveren zijn zwart.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en snavel:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De zwarte borstband en de zwart-witte flanktekening zijn grover en dus sprekender dan bij de Australische ondersoorten. In het masker is geen streep-tekening aanwezig. Het formaat is slechts 10 a 10,5 cm. Afwijkingen in kleur en tekening alsmede het formaat KUNNEN wijzen op vermenging met andere bruinborstrietvink-ondersoorten en dienen, onder vermelding van de afwijkende onderdelen, te worden bestraft in de daarvoor bestemde rubrieken.

NAUWVERWANTE ONDERSOORTEN:

Naast de dwergrietvink wordt beschreven de *L.c.uropygialis*. Deze wijkt van de dwergrietvink af op de volgende onderdelen: Stuit en bovenstaartdek meer goudgeel. Bovenschedel en nek donkerder van kleur.

ZWARTKOP-DWERGRIETVINK

Wetenschappelijke naam

Lonchura c. ramsayi

Duits:

Schwarzkopf-zwergschilffink

Engels:

Black-headed chestnut-breasted mannikin

Frans:

Donacole commun a tête noir

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat :

10 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Vanaf de snavel is het voorhoofd, bovenschedel en de nek zwart van kleur met kleine grijsbruine veerpuntjes. Hierdoor tekent dit veerveld maar weinig af tegen het egaal zwarte masker. Het masker wordt begrensd door een lijn beginnende bij de neusgaten, lopend in een vloeiende lijn boven het oog langs, om de oorstreek heen, richting onderzijde keelvlak.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is diep kastanjebruin van kleur. Door de wat donkerder binnenvlaggen van de vleugelpennen toont dit veerveld een nuance donkerder.

Stuit en bovenstaartdek:

Op de stuit gaat de kastanjebruine rugdekkleur via een meer oranjebruine stuitkleur over in het goudgele bovenstaartdek.

Staat:

Middelste staartpennen zijn iets gepunt. Deze zijn warm strogeel van kleur met wat donkerder schachten. De overige staartpennen zijn donkerbruin van kleur met strogele buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst vanaf het zwarte masker roodbruin. Deze roodbruine borst wordt aan de onderzijde begrensd door de zwarte borstband welke loopt van onderkant vleugelbocht tot onderkant vleugelbocht. De borstband is in het midden iets omhoog geknikt en wat smaller dan aan de zijkanten. Aan de zijkanten sluit de borstband aan op de regelmatige zwart-wit geblokte flanktekening. De buik is helder wit van kleur. De pootplant, de aars en de onderstaartdekveren zijn zwart.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs

Poten en snavel:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Voor zover bekend is deze ondersoort nog nooit levend ingevoerd in Europa. De beschrijving is opgesteld aan de hand van een aantal balgen van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden en enkele wetenschappelijke beschrijvingen. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving maar van een beschrijving welke gebruikt kan worden om eventueel de ondersoort te herkennen. Wanneer de zwartkop-dwergrietvink ter keuring wordt aangeboden is hiervan een melding aan de Technische Commissie Tropische vogels en Parkieten gewenst.

BERG-BRUI NBORSTRIETVINK.

Wetenschappelijke naam:	Lonchura c. boschmai
Duits:	Berg-braunbrustschilffink
Engels:	Mountain chestnut-breasted mannikin
Frans:	Donacole commun des montagnes

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat:**

11,5 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

Voorhoofd en schedel zwart met bruine veermiddens, waardoor een gehamerd zwarte kleur ontstaat. Op het achterhoofd hebben de veren bruine zomen, welke richting nek steeds breder worden. De gehamerd zwarte kleur gaat daardoor op het achterhoofd via een geschubd bruine kleur over in een bijna egaal

bruine nekkleur. Het masker, inclusief de keel, is egaal zwart, nauwelijks aftekenend tegen voorhoofd en bovenschedel. Richting nek wordt de aftekening steeds duidelijker.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is kastanjebruin van kleur. De buitenvlaggen van de vleugelpennen zijn kastanjebruin van kleur, maar door de donkerbruine binnenvlaggen is dit veerveld wat donkerder kastanjebruin van kleur.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Op de stuit gaat de kastanjebruine rugdekkleur over in de strogele bovenstaartdekkleur. Deze overgang is vrij abrupt, maar niet scherp afgelijnd.

Staart:

De middelste staartpennen zijn gepunt, maar nauwelijks uitstekend. Ze zijn strogeel van kleur met donkerder schachten. De overige staartpennen zijn donkerbruin met strogele randen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

Vanaf het zwarte masker is de gehele borst wat grauw en mat roodbruin. Langs de vleugels loopt deze roodbruine kleur door in de flanken. De afscheiding van de roodbruine borst en flanken met de creme-witte buik wordt gevormd door een enigszins geschubde smalle zwarte band. Deze ontstaat doordat de aan de buik grenzende roodbruine flank- en borstveertjes een zwarte zoom bezitten. De zwarte band gaat ter hoogte van de pootinplant over in de zwarte aars en het zwarte onderstaartdek. Ook de pootinplant is zwart.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZIGINGEN:

Voor zover bekend is deze soort bruinborstrietvink nog nooit in Europa ingevoerd. De beschrijving is opgesteld aan de hand van een redelijk aantal balgen van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden en enkele wetenschappelijke beschrijvingen. Er is dan ook geen sprake van een standaardomschrijving maar van een beschrijving welke gebruikt kan worden om de ondersoort te herkennen. De onderzochte balgen lieten een nogal grote variatiebreedte zien in zowel formaat, kleur als tekening. Bij eventuele aanbieding ter keuring lijkt ons dan ook enige soepelheid op deze onderdelen gewenst. Wanneer de berg-bruinborstrietvink ter keuring wordt aangeboden is hiervan een melding aan de Technische Commissie Tropische vogels en Parkieten gewenst.

WITBORSTRIETVINK

Wetenschappelijke naam:	Lonchura pectoralis
Duits:	Weissbrust-schilffink
Engels:	Pictorella mannikin
Frans:	Donacole a poitrine blanche

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat :
11,5 cm

Model :

Het model is slanker dan van de overige rietvinken, met een wat langere snavel. De houding van de witborstrietvink is niet zoals bij de overige rietvinken en nonnen opgericht, maar meer horizontaal.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

MAN:

Kop, keel en nek:

Het masker, wat gevormd wordt door de teugel, de oorstreek, de wangen en de keelvlak, is zwart. Wangen en keel zijn regelmatig bezet met fijne witte stipjes.

Dit masker is vanaf de snavel, over het oog heen, tot aan de borst afgetekend door een lichte rose-beige band. Bovenschedel vanaf de snavelinplant tot in de nek grijs-beige. De afscheiding van de roze-beige band met het zwarte masker is scherp; de afscheiding met de grijs-beige schedel en nek is minder scherp.

Rug- en vleugeldek:

Zadel en onderrug zijn grijsbruin. Vleugeldek en pennen zijn wat donkerder grijsbruin. Alle vleugeldekveren bezitten een witte stip op het uiteinde van de veer. Deze stippen vormen twee regelmatige rijen op het vleugeldek. Ook de armpennen bezitten een witte stip op het uiteinde.

Stuit en bovenstaartdek:

Geheel grijsbruin

Staat:

De staartpennen zijn gelijk van lengte en geheel donker grijsbruin.

Borst, buik en onderstaartdek:

Vanaf het zwarte masker tot een lijn lopend van vleugelbocht tot vleugelbocht is de borst wit met een regelmatige, minimale zwarte tekening. Deze kleur ontstaat doordat de grotendeels witte borstveren een zwarte basis hebben, welke minimaal zichtbaar is. De buik is vanaf de witte borst tot aan de pootinplant beige met een diep roze waas. De aars en de onderstaartdekveren zijn iets minder roze en hebben zwarte veerbases. De zwarte bases zijn minimaal zichtbaar waardoor vaag een wat onregelmatige zwarte tekening zichtbaar is

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Blauwgrijs.

Poten en nagels :

Vleeskleurig, een lichtere kleur is toegestaan.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

POP:

Over het geheel is de pop matter van kleur. De roze waas is minder sprekend. Het masker is meer zwartbruin in plaats van zwart. De stippen op de vleugels zijn kleiner waardoor de tekening veel fijner is. De borstveren bezitten een uitgebreidere zwarte basis met meer een brede witte zoom. Hierdoor heeft de pop meer een zwarte borst met witte schubtekening.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De afscheiding van de rose-beige maskerband met grijs-beige schedel en nek is niet geheel scherp. Tijdens de keuring dient met hier rekening mee te houden. De afscheiding tussen het masker en deze maskerband dient echter regelmatig en scherp te verlopen.

De witborst rietvink is van nature een bodemvogel, zodat het gedrag in de tentoonstellingskooi hier door beïnvloed wordt. Ook met dit feit dient rekening gehouden te worden.

Bij het beoordelen van de stiptekening op het vleugeldek dient aandacht aan de symmetrie en regelmaat van deze tekening besteed te worden. Niet symmetrische of onderbroken vleugeltekening dient dan ook bestraft te worden in de rubriek tekening.

Van de lonchura's is de witborstrietvink de enige soort met duidelijke dimorfismische kenmerken.

BIJ HET HOOFDSTUK ZILVER- EN LOOBBEKJES.

Bij de zilverbekjes, euodice cantans valt het op dat er meerdere rassen bestaan, t.w.:

A: Euodice c. cantans.

B: Euodice c. orientalis.

De eerste helft van deze eeuw werden ook nog herkend.

C: Euodice c. inornata.

D: Euodice c. meridionalis.

E.c.inornata: Is alleen wat bruiner van algemene kleur dan E.c.cantans en komen van het gebied rond de Nijl.

E.c.meridionalis: Is alleen wat grauwer van kleur dan E.c.orientalis en komen van het gebied rond Tanzania en Kenia. Het verschil tussen E.c.cantans en E.c.orientalis is dat E.c.cantans slechts gering herkenbare tekening op de flanken heeft en E.c.orientalis een duidelijke flanktekening. **E.c.cantans:** Is minder bruin als E.c.orientalis terwijl de buikzijde lichter is bij E.c.orientalis. Dit wil zeggen dat elke ondersoort zeker flanktekening heeft, dit is een gegeven waar binnen deze standaard niet aan voorbij zal worden gegaan.

Van het loodbekje, Euodice malabarica, worden geen ondersoorten onderscheiden. Wel heeft het loodbekje een groot verspreidingsgebied. Het loodbekje komt voor in het gebied rond de Golf van Oman en oostwaarts richting Afghanistan, Pakistan, India en Bangladesh. Het gevolg van dit grote verspreidingsgebied is een zeer grote variatiebreedte binnen de soort.

De zilver- en loodbekjes hebben, al dan niet gewild, door veelvuldige kweek zowel negatieve als positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening. Alleen al door deze feiten kan gesteld worden dat binnen het keursysteem het zilver- en loodbekje vogels zijn welke in deze standaard, "Lonchura", met recht als cultuurvogels mogen worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soorten is als gevolg van de domesticatie ook een aantal kleur mutaties ontstaan. De beschreven standaard van de zilver- en loodbekjes zal dan ook uiteen vallen in diverse paragrafen te weten:

1. **Vederstructuur.**
2. **Mutaties.**
3. **Kleurvererving.**
4. **Standaard van de zilver- en loodbekjes.**
5. **Beschrijving van de kleurslagen.**

1: De VEDERSTRUCTUUR VAN DE ZILVER- EN LOOBBEKJES.

De vederstructuur van het zilver- en loodbekje is niet diepgaand onderzocht. Door een theoretische benadering van de mutaties en de analogie met de andere lonchura soorten is de volgende indeling tot stand gekomen.

De bevedering van de zilver- en loodbekjes zijn in te delen in vier groepen veervelden.

a) De beperkt met phaeomelanine gevulde veervelden.

De buik (van het zilverbekje).

b) De hoofdzakelijk met phaeomelanine gevulde veervelden.

De kop.

De borst.

De flanken.

Het rug- en vleugeldek.

c) De met eu- en phaeomelanine gevulde veervelden.

De staart- en vleugelpennen en de stuit van het

zilverbekje.

d) In veervelden aanwezige carotenoïde.

De stuit bevedering van het zilverbekje.

De staartpennen van het loodbekje.

e) Met eumelanine gevulde hoorndelen.

Uitgaande van deze melanine verdeling is het mogelijk om in de volgende paragrafen te komen tot een acceptabele beschrijving van de mutaties en kleurslagen.

2. DE MUTATIES BIJ DE ZILVER- EN LOODBEKJES.

a.)De bruin mutatie.

In het kwekers jargon is het bruine zilver- en loodbekje bekend als isabel. Voor het schrijven van deze standaard werd hier door een aantal mensen vraagtekens bij gezet. De bruin mutatie is een duidelijke kwalitatief eumelanine reducerende factor. Het aantal staafjes eumelanine blijft gelijk aan de wildvorm, de oxydatie is echter minder van kwaliteit en blijft steken in een bruine kleur.

Wanneer met een microscoop op deze veren gekeken wordt, wordt deze stelling bevestigd door de kleur en de plaats van de eumelanine korrels. Ook de verervingwijze, geslachtsgebonden en recessief, wijst niet op een isabel maar op een bruin mutatie.

De werkgroep "Lonchura" is dan ook van mening de naam isabel niet langer te gebruiken voor de bruine kleurslag van het zilverbekje, maar overeenkomstig de werking van de mutatie bruin.

Het betreft hier niet een van de ene op de andere soort overgekweekte mutatie maar bij een mutatie welke in beide soorten afzonderlijk is ontstaan.

b.)De donkerbuik mutatie.

In het kwekers jargon is het donkerbuik zilver- en loodbekje bekend als donker bruin. Deze mutatie geeft een melanine opeenhoping te zien in de borst-, buik-, flanken-, aars- en onderstaartdekbevedering. Qua uiterlijk heeft de donkerbuik mutatie veel overeenkomsten met de donkerbuik zebrevink mutatie, ook wel eumo genoemd.

Een proefparing tussen de donkerbuik zebrevink en donkerbuik zilverbek met als uitkomst "niet" donkerbuik hybride geeft echter aan, dat de donkerbuik mutatie niet aangrijpt op een op de zelfde plaats gelegen factor.

Om analogie in het keursysteem en verwarring met de bruin mutatie te voorkomen is de werkgroep "Lonchura" dan ook van mening de naam donkerbruin niet langer voor deze mutatie te gebruiken. De naam donkerbuik zal betreffende mutatie worden gehanteerd.

Bij de donkerbuik mutatie is er sprake van een melanine opeenhoping in het onderlichaam. Wanneer, door selectie, een optimale werking van de mutatie wordt verkregen, zal, naast dat men een van nature sterk gepigmenteerde vogel gebruikt, de kleur van de bovengenoemde veervelden zo diep mogelijk zijn. Deze optimaal werkende mutatieve selectie zal dan ook in de kleurslag omschrijving worden verwoord.

De donkerbuik mutatie is ontstaan in het zilverbekje. Proefparingen met het loodbekje, met als doel de mutatie over te kweken, tonen zelfs in de F6 generatie een donker gekleurde stuit. Door de werkgroep "Lonchura" wordt er dan ook van uitgegaan, dat bij het loodbekje deze donkere stuit een mutatie kenmerk is.

Alleen het slankere, meer langgerekte, loodbek type, een rode waas in de staartpennen en een minder diep gekleurde buik zijn een duidelijke herkenning voor de donkerbuik kleurslag bij het loodbekje.

c.)De pastel mutatie.

De pastel mutatie is in 1982 vastgelegd en later verder ontwikkeld. Wanneer men een vogel in deze kleurslag bekijkt valt op dat de snavelkleur niet gereduceerd wordt ook de pootkleur blijft onaangetast. Dit doet vermoeden dat de pastel mutatie bij het loodbekje niet dezelfde is welke men in theorie bij de prachtvinken als pastel aanmerkt. (Het reduceren van het aantal melanine eenheden in zowel veren als hoorndelen).

Ook het feit dat de veervelden welke een grotere hoeveelheid eumelanine bevatten niet of nauwelijks in kleur reduceren doet vermoeden dat de door ons genoemde pastel mutatie een andere is als wij kennen. Duidelijk is dat de kwantiteit van het phaeomelanine sterker reduceert als die van het eumelanine. Proefparingen met diverse kleurslagen van de Japanse meeuw hebben verder geen uitsluitel gegeven over de werkelijke werking en naam van de mutatie. Onder de naam pastel zal een kleurslag beschreven worden waarbij met bovenstaande feiten wordt rekening gehouden.

Proefparingen met het zilverbekje om de mutatie over te kweken geven een egalere gekleurde rugvleugeldek. De pastel kleurslag bij het zilverbekje dient dan ook meer egaliteit te tonen als bij het loodbekje.

Zeer sterk opgebleekte pastel loodbekjes laten in de staartpennen en hoeveelheid rode waas zien. Onder de microscoop bestaat deze rode waas uit zuiver rode kleureenheden, welke overeenkomstig de stuitbevedering van het zilverbekje vermoedelijk van carotenoïde samenstelling zijn.

d.)De crème-ino mutatie.

In de twee laatste decennia is een aantal als albino, ino en wit aangemerkte zilverbekjes tentoongesteld. Deze exemplaren waren fysiek nogal Japanse meeuwachtig. Enige twijfel is dan ook op zijn plaats. Inmiddels is in 1993 een crème-ino gekleurde vogel geboren uit een koppel wildkleur zilverbekjes. De verschijningsvorm van deze vogels komt in enige mate overeen met de crème-ino mutatie welke men kent van de Japanse meeuw. Een restant melanine zorgt ervoor, dat de tekening- en kleur onderdelen, hoewel zeer beperkt, toch zichtbaar blijven.

3. KLEURVERERVING VAN DE ZILVER- EN LOOBBEK MUTATIES'S:

Voor een uitgebreide behandeling van de regels van de erfelijkheidsleer verwezen naar de standaard "Algemene erfelijkheidsleer" verkrijgbaar bij het bondsbureau.

Autosomaal recessief verervende mutaties:

Donkerbuik: tm.
Toename van melanine in het onderlichaam.

Pastel: p
Kwantitatieve reductie van eu- en phaeomelanine.

Geslachtsgebonden recessief verervende mutaties:

Bruin: xz
Zwakkere oxydatie eumelanine.

Crème-ino: xino. (Deze vererving staat nog niet 100% vast.)
Reductie van melanine in veren en ogen en hoorndelen.

de volledige formule voor het wildkleur zilver en loodbekje met daarin alle nu bekende factoren ziet er als volgt uit:

Voor de man	xz+	ino+	tm+	p+
	xz+	ino+	tm+	p+
Voor de pop	xz+	ino+	tm+	p+
	y		tm+	p+

4. FYSIEKE STANDAARD VAN HET ZILVER- EN LOOBBEKJE.

Formaat:

Het ideale zilverbekje moet een forse indruk maken, en moet minimaal 11,5 cm lang zijn gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Het ideale loodbekje is een meer slanke vogel en moet minimaal 11 cm lang zijn gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

Het zilverbekje moet een relatief forse indruk maken welke iets krachtig overkomt, d.w.z. dat de zilverbekjes niet de indruk mogen maken slank te zijn. Het loodbekje is een slankere meer langgerekte

vogel welke, hoewel iets kleiner als het zilverbekje, door zijn slankere postuur toch een langere indruk geeft. Het loodbekje mag echter niet de indruk geven iel of smal te zijn.

De onderlinge lichaamsverhoudingen van zowel het zilver- als loodbekje dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient ronde lijnen te vormen zonder echt duidelijk afgeplat te zijn. De staartpennen zijn van buiten naar binnen steeds iets langer terwijl de twee middelste staartpennen puntig verlengd zijn waardoor een tapse staartvorm ontstaat.

Houding:

Het zilver- en loodbekje dienen rustig op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven, het doorzakken op de poten is fout. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Voor het zilver- en loodbekje, welke als soort relatief weinig foutbronnen hebben, is een goede conditie een eerste vereiste. Wanneer het zilver- en loodbekje niet in goede conditie verkeren komen deze niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achter is gericht.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. de onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel-schedel moet vloeiend zijn.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient bij het zilver- en loodbekje strak en aan een gesloten gedragen te worden zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal het zilver- en loodbekje onrustig worden en met name de vederstructuur van de staart beschadigen.

5. KLEUR EN TEKENING:

In de standaard omschrijving wordt per kleurslag en per veerveld de kleur en tekening van het zilver- en loodbekje beschreven. In alle gevallen dient de kleur een goede helderheid en regelmaat te tonen, terwijl de tekening prominent en scherp moet zijn.

Wanneer zilver- en loodbekjes ter keuring worden aangeboden welke nog niet op kleur zijn komt dit tot uitdrukking in vlekkerige en mate kleurvelden op rug- en vleugeldek en bruine vlekken in het tekeningpatroon van de kop.

ZILVERBEKJE WILDKLEUR.

Wetenschappelijke naam:	Euodice cantans domesticus.
Duits:	Silbersnabelchen.
Engels:	African Silverbill.
Frans:	Bec d'argent.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel en de nek beige-bruin, deze veren hebben een donker bruine veerkern waardoor een gehamerd uiterlijk ontstaat. Deze hamertekening moet prominent aanwezig zijn. Wangen en keel beigebruin zo warm en egaal mogelijk van kleur.

Rug- en vleugeldek:

In de nek gaat de kleur over in het bruin met een grijze waas van het rug-, vleugeldek en de armpennen. De veren van het rug- en vleugeldek hebben iets donkerder bruine uiteinden met lichtere veerzoom terwijl de armpennen donkerder bruine dwarsbanden hebben. Op het rug-, vleugeldek ontstaat hierdoor

een minimale doch duidelijk waarneembare schubtekening. Het uiteinde van de drie binnenste armpennen hebben een crèmekleurig punt welke prominent aanwezig dient te zijn. De duimveren, de buitenste kleine, middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo donker mogelijk zwartbruin van kleur. De overgang van zwartbruine vleugelboeg naar het bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zo donker mogelijk zwartbruin.

Staat:

Zo donker mogelijk zwartbruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel zo warm en egaal mogelijk beige-bruin van kleur en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht. Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren crème. De overgang beigebruine borst naar crème buik is regelmatig en scherp. Op de crème flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken beigebruine dwarstekening aanwezig, welke dezelfde kleur heeft dan de borst. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.

Snavel:

Beigebruin met blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Over de gehele flank dient de kleur van de tekening egaal beige-bruin te zijn. Regelmatig komt het voor dat deze tekening een grijze tint toont in met name ter hoogte van de broek en het bovenste deel van de flanken. Dit is een duidelijke tekeningfout en dient al naar gelang de ernst van de fout bestraft te worden. Een twee tekeningfout is het vervagen van de regelmatige flanktekening ter hoogte van de vleugelboeg. Er ontstaat een vlekkeurige tekening welke al naar gelang de ernst van de fout bestraft dient te worden. Op de borst komt vlak onder de ondersnavel vaak een schubachtige tekening voor de voorkeur gaat echter uit naar een zo egaal mogelijke borst kleur. De kleurdiepte van de snavel dient overeen te komen met de kleurintensiteit van de kop. Veelvuldig komen roze gekleurde snavels voor, dit is een kleurfout en dient als zodanig bestraft te worden.

Ook dient gelet te worden op erg blauwe- en erg donkere snavels, wat eveneens een kleurfout is en als zodanig ook bestraft dient te worden.

Jonge vogels welke nog niet volledig op kleur zijn tonen vaak weinig tekening in de flank een vlekkeurig rugdek en onvoldoende door gekleurde vleugelpennen. Soms treft men vogels aan welke wel een diepe flanktekening tonen maar waarbij de ondergrondkleur van de flank donkerder is als de gewenste crème kleur. Deze vogels zijn vaak split voor de donkerbuik mutatie. Deze ondergrondkleur is niet gewenst en dient als kleurfout bestraft te worden.

ZILVERBEKJE DONKERBUIK.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel en de nek bruin, deze veren hebben een donker bruine veerkern waardoor een minimaal gehamerd uiterlijk ontstaat. Deze hamertekening moet duidelijk aanwezig zijn. Wangen en keel donker beigebruin zo warm en egaal mogelijk van kleur.

Rug- en vleugeldek:

Het rug-, vleugeldek en de armpennen bruin zonder grijze waas. De veren van het rug- en vleugeldek hebben minimaal donkerder bruine uiteinden terwijl de armpennen minimaal donkerder bruine dwarsbanden hebben. Op het rug- en vleugeldek ontstaat hierdoor een zwakke doch duidelijk waarneembare schubtekening. De duimveren, de buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo donker mogelijk zwartbruin van kleur. De overgang van zwartbruine vleugelboeg naar het bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zo donker mogelijk zwartbruin.

Staat:

Zo donker mogelijk zwartbruin .

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal warm donker beigebruin van kleur en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren zo donker mogelijk zwartbruin. De overgang warm donker beigebruine borst naar zwartbruine buik is regelmatig en scherp. Flanken donker warm beigebruin zo egaal mogelijk van kleur. De overgang van de flanken naar de zwartbruine buik is regelmatig en scherp.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig .

Snavel:

Donker beigebruin, met een blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig, een donkerder kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening te houden met feit dat de donkerbuik mutatie een melanine concentratie verhoging in de buik toont welke zo optimaal mogelijk getoond dient te worden. Dit wil zeggen dat de buik zo diep mogelijk zwartbruin van kleur dient te zijn een minder diepe buikkleur of zelf het tonen van een minimale grijze waas is fout.

De overgang van de zwartbruine buik naar de warm donker beige-bruin borst kleur dient strak van overgang te zijn, een geleidelijke overgang is fout.

In de flanken zal de pigmenttoename aan het uiteinde van de veren vaak niet optimaal zijn. Het niet volledig door gekleurd zijn heeft tot gevolg dat het lijkt of de flanken een heel fijne flanktekening tonen. Voor als nog kan hier enige clementie getoond worden de voorkeur gaat echter uit naar een egaal gekleurde flank.

ZILVERBEKJE BRUIN.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel en de nek zacht-bruin, deze veren hebben een lichtere bruine veerkern waardoor een minimaal gehamerd uiterlijk ontstaat. Deze hamertekening moet duidelijk aanwezig zijn. Wangen en keel zacht beigebruin zo warm en egaal mogelijk van kleur.

Rug- en vleugeldek:

Het rug-, vleugeldek en de armpennen zacht bruin zo warm en egaal mogelijk van kleur. . De uiteinde van de drie binnenste armpennen hebben een crèmekleurig punt welke duidelijk aanwezig dient te zijn. De duimveren , de buitenste kleine , middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo diep mogelijk mat donker bruin van kleur. De overgang van donker bruine vleugelboeg naar het zacht bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zo diep mogelijk donker bruin.

Staart:

Zo diep mogelijk donker bruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal zacht bruin van kleur en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht. Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren crème . de overgang zacht bruine borst naar crème buik is regelmatig en scherp. Op de crème flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken zacht bruine dwars tekening aanwezig welke de zelfde kleur heeft als de borst. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Ogen:

Donker bruin ,een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig

Snavel:

Beige, zonder blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening te houden met feit dat door de nog niet veelvuldig voorkomende kweek veel bruine zilverbekjes een erg egaal gekleurd uiterlijke tonen De tekening op de kop , het rug- , vleugelde en flanken wordt minimaal of zelfs geheel niet getoond. Hoewel nog enige clementie getoond kan worden moet er tijdens de keuring duidelijk op gewezen worden dat ook de bruine kleurslag alle tekening elementen dient te tonen. Veelvuldig worden bruine zilverbekjes ter keuring aangeboden met te weinig kleur diepte. Bleke (isabelkleurige) exemplaren dienen bij kleur gestraft te worden

Z I L V E R B E K J E   DONKERBUIK BRUIN.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel, nek wangen en de keel zacht bruin zo warm en egaal mogelijk van kleur.

Rug- en vleugelde:

Het rug-, vleugelde en de armpennen zacht bruin zo warm en egaal mogelijk van kleur.De duimveren, de buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldeveren en de buitenste handpennen zijn zo diep mogelijk mat donker bruin van kleur. De overgang van donker bruine vleugelboeg naar het zacht bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zo diep mogelijk donker bruin.

Staart:

Zo diep mogelijk donker bruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel zacht bruin, zo egaal en warm mogelijk van kleur, en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht. Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren zo diep mogelijk mat donker bruin . De overgang warm zacht bruine borst naar donker bruine buik is regelmatig en scherp. Flanken warm zacht bruin zo egaal mogelijk van kleur . De overgang van de flanken naar de mat donker bruine buik is regelmatig en scherp.

Ogen:

Donker bruin ,een lichtere kleur is toegestaan, rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.

Snavel:

Donker beige , overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening te houden met feit dat door de nog niet veelvuldig voorkomende kweek veel donkerbuik bruine zilverbekjes een erg egaal gekleurd uiterlijk tonen. Tijdens de keuring dient er op gewezen te worden dat de kenmerkende eigenschappen van deze mutatiecombinatie een strak afgetekende mat diep donker bruine buik is overeenkomstig de tekening afbakening van de donkerbuik mutatie. Vogels welke aan deze tekeningseigenschappen voldoen zijn nog niet veel voorkomende kweekproducten, toch gaat hier de voorkeur uitdrukkelijk naar uit.

ZILVERBEKJE PASTEL.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop keel en nek:**

De bovenschedel en de nek donker warm crème. Wangen en keel crème zo egaal mogelijk van kleur.

Rug- en vleugeldek:

Het rug- , vleugeldek en de armpennen crème zo warm en egaal mogelijk van kleur.De duimveren , de buitenste kleine , middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen licht bruin van kleur. De overgang van lichtbruine vleugelboeg naar het warm crème rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Lichtbruin met een rode waas.

Staart:

Lichtbruin met aan de basis van de buitenste staartpennen een rode waas.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal crème wit van kleur en loopt door tot op een lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.Buik , anaalstreek , onderstaartdekveren en flanken wit.De overgang van crème witte borst naar de witte buik is scherp en regelmatig

Ogen:

Bruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Beige grijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De pastel kleurslag is een middels hybride kweek met het pastel loodbekje ingekweekte mutatie. Door enkele kwekers is deze kweek momenteel opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase. De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden dat kenmerken van de hybridekweek

achterwege blijven. Zijn deze toch aanwezig dan dient hier, al naar gelang de ernst van de fout, voor gestraft te worden.

ZILVERBEKJE Crème-INO.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel , en de nek warm crème zo egaal mogelijk van kleur. Wangen en keel crème wit zo egaal mogelijk van kleur.

Rug- en vleugeldek:

Het rug- , vleugeldek en de armpennen warm crème zo egaal mogelijk van kleur. De duimveren , de buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo diep en warm mogelijk crème van kleur. De overgang van donker crème vleugelboeg naar het warm crème rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zo diep en warm mogelijk crème.

Staat:

Zo diep en warm mogelijk crème.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal crème wit van kleur en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht. Buik , anaalstreek en onderstaartdekveren wit . De overgang crème witte borst naar de witte buik is regelmatig en scherp. Op de witte flanken is een scherpe , regelmatige en ononderbroken crème dwars tekening aanwezig welke de zelfde kleur heeft als de borst. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Ogen:

Rood, rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig .

Snavel:

Hoornkleurig, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De crème-ino kleurslag is een in 1993 voor het eerst opgetreden mutatie , deze kweek verkeert momenteel nog duidelijk in de experimentele fase.De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring is het goed op te letten op een zo egaal mogelijk gekleurd rugdek , een vlekkerig dek zal gestraft dienen te worden Zoals bij alle crème-ino is deze kleurslag in het bezit van alle tekening onderdelen , tijdens de keuring dient hier dan ook op gewezen worden. Het tonen van flanktekening is een voorwaarde hoewel voor als nog enige clementie op zijn plaats is.

LOODBEKJE WILDKLEUR.

Wetenschappelijke naam:	Euodice m. domesticus.
Duits :	Malabar Fasanchen.
Engels :	Indian Silverbill.
Frans :	Bec de plomp.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel donker bruin, deze veren hebben een donkerder veermidden waardoor een gehamerde indruk ontstaat. Deze hamertekening moet minimaal doch duidelijk herkenbaar aanwezig zijn. Achterschedel en nek donker bruin zo egaal mogelijk van kleur.

Teugel en wangen wit met een grijze waas. De afscheiding van de donker bruine schedel en de witte grijs bewaasde teugel en wangen loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel , boven langs de ogen en buigt achter de ogen af richting wangen en vleugelbocht. De keel is crème wit.

Rug- en vleugeldek:

Het rug- vleugeldek en de armpennen donker bruin zo egaal mogelijk van kleur. De duimveren , de buitenste kleine , middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo donker mogelijk zwartbruin van kleur. De overgang van zwartbruine vleugelboeg naar het donker bruine rug-vleugeldek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Wit.

Staat:

Zo donker mogelijk zwartbruin .

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal crème wit zo licht mogelijk van kleur en loopt door tot op een lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht, gaat dan geleidelijk over in de witte buik , anaalstreek en onderstaartdekveren. Op de crème witte flanken is een scherpe , regelmatige en ononderbroken bruine dwars tekening aanwezig . De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Ogen:

Donker bruin , een lichtere kleur is toegestaan .

Snavel:

Loodgrijs , overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs.

Poten en nagels:

Poten hoornkleurig , nagels grijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De afscheidingslijnen tussen de schedel en teugel richting wangen en vleugelbocht dient zo strak en regelmatig mogelijk te verlopen. Dit is echter een zeer moeilijk haalbaar tekening onderdeel , en enige clementie is dan ook op zijn plaats.

De kleur keel en borst dient crème wit te zijn waarbij de voorkeur uitgaat naar een zo wit mogelijk kleur.

Een goed getekende flank is een kenmerk van kwaliteit , veel voorkomende fouten zijn een grijze kleur van de flank ter hoogte van de broek en een vlekkerige vervaging van de flanktekening ter hoogte van de vleugelboeg. Beide fouten dienen al naar gelang de ernst van de fout als tekeningsonderdeel bestraft te worden.

LOODBEKJE DONKERBUIK.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel donker bruin , deze veren hebben een donkerder veermidden waardoor een gehamerde indruk ontstaat. Deze hamertekening moet minimaal doch herkenbaar aanwezig zijn. Achterschedel en nek donker bruin zo egaal mogelijk van kleur.

Teugel , wangen en keel warm donker crème bruin. De afscheiding van de donker bruine schedel en de warm donker crème bruine teugel en wangen loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel , boven langs de ogen en buigt achter de ogen af richting wangen en vleugelbocht.

Rug- en vleugeldek:

Het rug- vleugeldek en de armpennen donker bruin zo egaal mogelijk van kleur. De duimveren , de buitenste kleine , middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo donker mogelijk zwartbruin van kleur. De overgang van zwartbruine vleugelboeg naar het donker bruine rug- vleugeldek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zwartbruin.

Staat:

Zo donker mogelijk zwartbruin, met een warme waas.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal warm donker crème bruin van kleur en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Buik , anaalstreek en onderstaartdekveren zo donker mogelijk bruin . De overgang warm donker warm crème bruine borst naar bruine buik is regelmatig en scherp. Flanken donker warm crème bruin zo egaal mogelijk van kleur . De overgang van de flanken naar de bruine buik is regelmatig en scherp.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan .

Snavel:

Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs.

Poten en nagels:

Hoornkleurig, nagels grijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De donkerbuik kleurslag is een middels hybride kweek met het donkerbuik Zilverbekje ingekweekte mutatie. Door enkele kwekers is deze kweek momenteel opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase.

De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden dat kenmerken van de hybridekweek achterwege blijven , zijn deze toch aanwezig dient hier al naar gelang de ernst van de fout op gestraft te worden. Hoewel de voorkeur uitgaat naar een zo donker mogelijke bruine buik zal de zwartbruine kleur diepte van de buik van het zilverbekje niet haalbaar zijn.

L O O D B E K J E BRUIN.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel donker zacht bruin , deze veren hebben een minimaal donkerder veermidden waardoor een zwakke gehamerde indruk ontstaat. Deze hamertekening moet minimaal doch herkenbaar aanwezig zijn. Achterschedel en nek zacht bruin zo egaal mogelijk van kleur.

Teugel en wangen wit met een crème waas. De afscheiding van de zacht bruine schedel en de witte crème bewaasde teugel en wangen loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel , boven langs de ogen en buigt achter de ogen af richting wangen en vleugelbocht. De keel is crème wit.

Rug- en vleugeldek:

Het rug- vleugeldek en de armpennen zacht bruin zo warm en egaal mogelijk van kleur.De duimveren , de buitenste kleine , middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo diep mogelijk donker bruin van kleur. De overgang van donker bruine vleugelboeg naar het zacht warm bruine rug- vleugeldek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Wit.

Staat:

Zo diep mogelijk donker bruin .

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal crème wit van kleur en loopt door tot op een lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht , gaat dan geleidelijk over in de witte buik , anaalstreek en onderstaartdekveren. Op de crème witte flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken beige dwars tekening aanwezig. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Beige bruin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.Op de snijranden en aan de punt donker beige bruin.

Poten en nagels:

Poten hoornkleurig, nagels beige.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De bruine kleurslag is een middels hybride kweek met het bruine Zilverbekje in gekweekte mutatie. Door enkele kwekers is deze kweek momenteel opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase.De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden dat kenmerken van de hybridekweek achterwege blijven, zijn deze toch aanwezig dient hier al naar gelang de ernst van de fout voor gestraft te worden.

Op de flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken beige dwarstekening aanwezig welke begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers. Deze flanktekening dient duidelijk en prominent aanwezig te zijn waarbij in de experimentele fase nog clementie betracht kan worden wel dient op het missen van deze tekening tijdens de keuring nadrukkelijk gewezen te worden.

L O O D B E K J E DONKERBUIK BRUIN.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel zacht bruin ,zo warm en egaal mogelijk van kleur Teugel , wangen en keel warm crème bruin. De afscheiding van de zacht bruine schedel en de warm crème bruine teugel en wangen loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel , boven langs de ogen en buigt achter de ogen af richting wangen en vleugelbocht.

Rug- en vleugeldek:

Het rug- vleugeldek en de armpennen zacht bruin zo warm en egaal mogelijk van kleur. De duimveren , de buitenste kleine , middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo diep mogelijk donker bruin van kleur. De overgang van donker bruine vleugelboeg naar het zacht bruine rug- vleugeldek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Mat bruin.

Staat:

Zo diep mogelijk donker bruin .

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal warm crème bruin van kleur en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren zo diep mogelijk donker bruin. De overgang van de warm crème bruine borst naar donker bruine buik is regelmatig en scherp. Flanken warm crème bruin zo egaal mogelijk van kleur. De overgang van de flanken naar de donker bruine buik is regelmatig en scherp.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Beige bruin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker beige bruin.

Poten en nagels:

Poten hoornkleurig, nagels beige.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De donkerbruine bruine kleurslag is een middels hybride kweek met het donkerbruine bruine Zilverbekje in gekweekte mutatiecombinatie. Door enkele kwekers is deze kweek momenteel opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase.

De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden dat kenmerken van de hybridekweek achterwege blijven, zijn deze toch aanwezig dient hier al naar gelang de ernst van de fout voor gestraft te worden.

LOODBEKJE PASTEL.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel grauw bruin, deze veren hebben een donkerder veermidden waardoor een gehamerde indruk ontstaat. Deze hamertekening moet minimaal doch herkenbaar aanwezig zijn. Achterschedel en nek licht beige zo egaal mogelijk van kleur.

Teugel , wangen en keel wit. De afscheiding van de grauw bruine schedel en de witte teugel en wangen loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel , boven langs de ogen en buigt achter de ogen af richting wangen en vleugelbocht.

Rug- en vleugeldek:

Het rug- vleugeldek en de armpennen licht beige zo egaal mogelijk van kleur. De duimveren , de buitenste kleine , middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen lichtbruin van kleur. De overgang van zwartbruine vleugelboeg naar het donker bruine rug- vleugeldek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Wit.

Staart:

Lichtbruin met aan de basis een rode waas .

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal wit van kleur en loopt door tot op een lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht, gaat dan geleidelijk over in de witte buik, anaalstreek, onderstaartdekveren en flanken.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs.

Poten en nagels:

Poten hoornkleurig, nagels grijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Het grootste probleem bij het pastel loodbekje is de kleurregelmaat van het rug- en vleugeldek. De pastefactor blijkt in dit veerveld zeer variabel en per veer verschillende te werken.

De vogels met de grootste kleuregaliteit in het rug- vleugeldek verdienen in alle gevallen de voorkeur.

Daar de kweek van de pastel kleurslag bij het loodbekje nog altijd min of meer in een experimentele fase verkeert, is op dit moment niet duidelijk of het tonen van een flanktekening mogelijk is.

Het is goed om het niet tonen van flanktekening als normaal te ervaren. Wanneer pastel loodbekjes worden aangetroffen met flanktekening is het op z'n plaats de Technische Commissie hiervan in kennis te stellen.

L O O D B E K J E Crème-INO.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop keel en nek:**

De bovenschedel warm crème zo egaal mogelijk van kleur. Achterschedel en nek crème wit zo egaal mogelijk van kleur.

Teugel , wangen en keel wit De afscheiding van de crème witte schedel en de witte teugel en wangen loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel , boven langs de ogen en buigt achter de ogen af richting wangen en vleugelbocht.

Rug- en vleugeldek:

Het rug-, vleugeldek en de armpennen warm crème zo egaal mogelijk van kleur. De duimveren , de buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo diep en warm mogelijk donker crème van kleur. De overgang van donker crème vleugelboeg naar het warm crème rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Wit.

Staart:

Zo diep en warm mogelijk donker crème .

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst, buik, anaalstreek en onderstaartdekveren zijn gelijk aan de keel egaal wit van kleur .Op de witte flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken crème dwars tekening aanwezig . De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Ogen:

Rood, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Hoornkleurig, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De crème-ino kleurslag is een in 1993 voor het eerst opgetreden mutatie bij het zilverbekje. Deze kweek verkeert momenteel nog duidelijk in de experimentele fase. De omschrijving van het crème-ino loodbekje is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring is het goed op te letten op een zo egaal mogelijk gekleurd rugdek, een vlekkerig dek zal gestraft dienen te worden

Zoals bij alle crème-ino's is deze kleurslag in het bezit van alle tekening onderdelen. Tijdens de keuring dient hier dan ook op gewezen worden. Het tonen van flanktekening is een voorwaarde hoewel voor als nog enige clementie op zijn plaats is.

Tijdens de keuring dient er op gelet te worden dat, omdat er sprake zal zijn van hybride kweek, kenmerken van deze hybridekweek achterwege blijven, zijn deze toch aanwezig dient hier al naar gelang de ernst van de fout voor gestraft te worden.

BIJ HET HOOFDSTUK PARELHALSAMADINE.

Binnen het genus *Odontospiza* komt slechts één vertegenwoordiger voor, de *Odontospiza caniceps*, de parelhalssamadine. Het verspreidingsgebied in Afrika is dermate groot dat er in het verleden door diverse ornithologen pogingen zijn gedaan om deze soort onder te verdelen in meerdere ondersoorten. Tegenwoordig wordt het verschil van de verschillende populaties gezien als variatie breedte binnen de soort. Deze variatie breedte is het beste waar te nemen in de kleur van de bruine borst welke dan eens wat dieper en warmer is en vervolgens wat fletser en kouder.

Vaak wordt ook de verwantschap met het zilver- en loodbekje genoemd. Hoewel nauw verwant blijken als gevolg van het ontbreken van F2 en verdere hybride generaties tussen het zilver- of loodbekje en de parelhalssamadine de drie soorten toch aanmerkelijke sexindex verschillen te bezitten. Met dit verschil in sexindex is ook de plaatsing in twee verschillende genussen als juist te noemen.

Veelvuldig wordt bij de parelhalssamadine gesproken van geslachtsdimorfisme. Dit uiterlijk verschil in geslachtskenmerken is beperkt. In het algemeen is de witte stiptekening bij de man wat prominenter dan bij de pop. De kleur van de borst is bij vogels, afkomstig van de zelfde populatie bij de man minimaal dieper dan die van de pop. Een waarschuwing is hier op zijn plaats: Doordat de verschillende populaties in kleurdiepte van de borst variëren kan een vergissing snel gemaakt zijn. Een man afkomstig uit een flets gekleurde populatie zal een lichtere borst tonen dan een pop uit een diep gekleurde populatie.

In het hoofdstuk parelhalssamadine wordt een 5-tal soorten in standaardvorm beschreven. Naast de variatiebreedte binnen de soort is als gevolg van domesticatie ook een tweetal kleur-mutaties ontstaan.

De paragrafen vallen als volgt uiteen.

1. Vederstructuur.
2. Mutaties.
3. Kleurvererving.
4. Standaard van de parelhalssamadine.
5. Beschrijving van de kleurslagen.

1: De vederstructuur van de parelhalssamadine.

De vederstructuur van de parelhalssamadine is niet diepgaand onderzocht. Toen echter in 1988 een aantal kleurafwijkende vogels werden geboren bleek dit diepgaande onderzoek niet direct noodzakelijk.

De bevedering van de parelhalssamadine is in te delen in twee groepen veervelden.

a) De hoofdzakelijk met eumelanine gevulde veervelden.

Het vleugeldek.
De kop.
De teugel.
En de staart- en vleugelpennen.

b) De hoofdzakelijk met phaeomelanine gevulde veervelden.

De borst.
De buik.
En het rugdek.

Uitgaande van deze melanine verdeling is het mogelijk om in de volgende paragrafen te komen tot een acceptabele beschrijving van de mutaties en kleurslagen.

2: De mutaties van de parelhalsamadine.

De in 1988 geboren vogels bleken bij nakweek een zeer weinig voorkomende mutatieve afwijking te tonen. In één vogel bleken bij nakweek twee mutaties te zijn samen gesmolten. De roodbruin mutatie en de grijs mutatie. De roodgrijze kleurslag, welke de lichtste vogels toonden, was dan ook de combinatie van roodbruin en grijs .

a) De roodbruin mutatie.

De invloed van de roodbruin mutatie op de wildvorm parelhalsamadine is het belemmeren van het afzetten van zwarte eumelanine staafjes in de bevedering en hoorndelen. De roodbruine parelhalsamadine toont een beige-gele kopkleur en donkerbruine teugel , vleugel- en staartpennen. De hoorndelen zijn hoorn- en vleeskleurig. Door selectieve kweek zal de hoeveelheid phaeomelanine in de bevedering verder kunnen worden uitgebreid , dit zal een warme kleur aan de roodbruine parelhalsamadine geven.

b) De grijs mutatie.

De invloed van de grijs mutatie op de wildvorm parelhalsamadine is het belemmeren van het afzetten van roodbruine phaeomelanine korrels in de bevedering. De grijze parelhalsamadine toont een grijze kopkleur en een donkergrijze teugel en vleugel- en staartpennen. Het rug- en vleugeldek, de borst en de buik zijn zeer licht zilvergrijs.

c) De mutatie combinatie roodgrijs.

Door de roodbruin- en de grijs mutatie in een vogel samen te brengen ontstaat de kleurslag roodgrijs. Bij deze kleurslag ontstaat het belemmeren van afzetten van zowel eu- als phaeomelanine in de bevedering en hoorndelen. Net als bij de Japanse meeuw kan zich nu vermoedelijk een derde melaninevorm meer prominent manifesteren. Het gevolg is een parelhalsamadine met creme-witte- , creme- en creme-beige tinten.

3. Kleur vererving van de parelhalsamadine:

Voor een uitgebreide behandeling van de regels van de erfelijkheidsleer verwezen naar de standaard "algemene erfelijkheidsleer" verkrijgbaar bij het bondsbureau.

Het verervingspatroon van betreffende mutaties kan met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid gesteld worden.

Autosomaal recessief verervende mutaties.

Roodbruin : r = Totale verhindering oxydatie van zwarte eumelanine.

Grijs: g = Totale verhindering van phaeomelanine oxydatie.

De volledige formule voor een wildkleur parelhalsamadine met daarin alle nu bekende factoren ziet er als volgt uit:

Voor de man

$$\begin{array}{l} x \ r+ \ g+ \\ - \ \ \ \ - \\ x \ r+ \ g+ \\ \\ x \ r+ \ g+ \end{array}$$

Voor de pop

- - - - -
y r+ g+

4: Standaard van de parelhalsamadine.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:

De parelhalsamadine is ondanks zijn geringe formaat geen iel ogende vogel en dient minimaal het formaat van 12 cm te hebben. Het formaat en model van de vogels mogen niet storend op elkaar inwerken.

Model:

De parelhalsamadine moet een forse indruk maken welke iets krachtig overkomt, d.w.z. dat de parelhalsamadine niet de indruk mag maken slank te zijn. De onderlinge lichaamsverhoudingen dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient ronde lijnen te vormen zonder echt duidelijk afgeplat te zijn. De staart is afgerond waarbij de middelste pennen wat langer zijn.

Houding:

De parelhalsamadine dient fier op stok te zitten waarbij het lichaam los blijft van de stok. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam gedragen worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie en een onbeschadigd verenpak is een eerste vereiste.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel-schedel moet vloeiend zijn.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de zitstok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan er 3 naar voren en 1 naar achteren is gericht.

5. Beschrijving van de kleurslagen.

P A R E L H A L S A M A D I N E. W I L D K L E U R.

Wetenschappelijke naam:	Odontospiza caniceps
Duits:	Perlhalsamadine
Engels:	Grey-headed silverbill
Frans:	Spermete a tête grise

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

12 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De gehele kop is helder grijs van kleur. Op deze grijze kop komt een aantal tekeningsvelden voor. Vanaf de snavelinplant zijn de veren van voorhoofd en bovenschedel voorzien van een smalle zwarte zoom, waardoor een geschubd effect ontstaat. Deze schubtekening wordt boven op de kop minder en is in de nek geheel verdwenen. Hierdoor is de nek egaal grijs van kleur. De teugel is egaal en duidelijk donkerder grijs. Vanaf de ondersnavelbasis zijn de gehele keel en wangen, tot aan de oren bezet met witte stippen. De veren welke bezet zijn met witte stippen zijn donkerder grijs van basiskleur dan de rest van de kop. Ter hoogte van de oorstreek en op de keel gaat deze stiptekening vrij abrupt over in de egaal grijze kop- en keelkleur.

Rug en vleugeldek:

De mantel en de rug zijn warm bruin van kleur met een roze gloed. Het vleugeldek is wat donkerder bruin en minder warm van kleur. De vleugelpennen zijn zwartbruin van kleur. De overgang van de zwartbruine pennen naar het lichter warmbruine rugdek is regelmatig en geleidelijk.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Stuit licht crème, geleidelijk overgaand in de witte bovenstaartdekveren.

Staat:

Afgerond en geheel zwart van kleur.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst is vanaf de grijze keel diep warmbruin van kleur met een roze gloed. Op de buik wordt deze kleur geleidelijk lichter en gaat ter hoogte van de aars over in het crème onderstaartdek.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Bovensnavel donkergrijs. Ondersnavel lichter en meer blauwgrijs.

Poten en nagels:

Poten donkergrijs, nagels zwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Gelet moet worden op een strakke afscheiding van de grijze keel met de warmbruine borst. In de nek is de afscheiding van de kop met de rug minder scherp. De stiptekening op de wangen en de keel moet zo scherp en regelmatig mogelijk zijn. De borstkleur moet zo regelmatig en ver mogelijk doorlopen naar de pootinplant. Bij veel vogels wordt deze kleur al aan de onderzijde van de borst lichter. Ook moet de borst zo egaal mogelijk van kleur zijn, zonder lichtere zoompjes aan de borstveren. Hoewel er nauwelijks sprake is van uiterlijke geslachtskenmerken zal in het algemeen bij de man de borst wat dieper van kleur zijn dan bij de pop. De tekening rond de kop is bij de man in het algemeen wat prominenter.

P A R E L H A L S A M A D I N E. ROODBRUIN.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De gehele kop is beige met een gelige waas. Op deze beige kop komt een aantal tekeningsvelden voor. Vanaf de snavelinplant zijn de veren van voorhoofd en bovenschedel voorzien van een smalle bruine zoom, waardoor een geschubd effect ontstaat. Deze schubtekening wordt boven op de kop minder en is in de nek geheel verdwenen. Hierdoor is de nek egaal beige van kleur. De teugel is egaal en duidelijk donkerder bruin. Vanaf de ondersnavelbasis zijn de gehele keel en wangen, tot aan de oren bezet met witte stippen. De veren welke bezet zijn met witte stippen hebben een meer bruine basiskleur. Ter hoogte van de oorstreek en op de keel gaat deze stiptekening vrij abrupt over in de egaal beige kop en keelkleur.

Rug en vleugeldek:

De mantel en de rug zijn roodbruin van kleur. Het vleugeldek is eveneens roodbruin maar iets minder warm van kleur. De vleugelpennen zijn donkerbruin van kleur. De overgang van de donkerbruine pennen naar het lichtere roodbruine rugdek is regelmatig en geleidelijk.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Stuit crème, geleidelijk overgaand in de wat lichtere bovenstaartdekveren.

Staart:

Afgerond en geheel donkerbruin van kleur.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst is vanaf de beige keel diep roodbruin van kleur. Op de buik wordt deze kleur geleidelijk lichter en gaat ter hoogte van de aars over in het crème onderstaartdek.

Ogen:

Donkerbruin een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Bovensnavel donker hoornkleurig. Ondersnavel lichter.

Poten en nagels:

Poten vleeskleurig, nagels donker hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Wat tekeningpatroon en kleuregaliteit betreft: zie wildkleur.

Wegens nog te weinig ervaring geen kleurspecifieke keurtechnische aanwijzingen.

P A R E L H A L S A M A D I N E . G R I J S .

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De gehele kop is helder grijs van kleur. Op deze grijze kop komt een aantal tekeningsvelden voor. Vanaf de snavelinplant zijn de veren van voorhoofd en bovenschedel voorzien van een smalle zwarte zoom, waardoor een geschubd effect ontstaat. Deze schubtekening wordt boven op de kop minder en is in de nek geheel verdwenen. Hierdoor is de nek egaal grijs van kleur. De teugel is egaal en duidelijk donkerder grijs. Vanaf de ondersnavelbasis zijn de gehele keel en wangen, tot aan de oren bezet met witte stippen. De veren welke bezet zijn met witte stippen zijn donkerder grijs van basiskleur dan de rest van de kop. Ter hoogte van de oorstreek en op de keel gaat deze stiptekening vrij abrupt over in de egaal grijze kop en keelkleur.

Rug en vleugeldek:

De mantel en de rug zijn zeer licht zilvergrijs van kleur. Het vleugeldek is wat donkerder zilvergrijs van kleur. De vleugelpennen zijn donkergrijs van kleur. De overgang van de donkergrijze pennen naar het lichtere zilver-grijze rugdek is regelmatig en geleidelijk.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Geheel wit van kleur

Staart:

Afgerond en geheel zwart van kleur.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst is vanaf de grijze keel zeer licht zilvergrijs en gaat op de buik over in de witte aars en het witte onderstaartdek.

Ogen:

Zwartbruin een lichtere kleur is toegestaan..

Snavel:

Bovensnavel donkergrijs. Ondersnavel lichter en meer blauwgrijs.

Poten en nagels:

Poten donkergrijs, nagels zwart

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Wat tekeningpatroon en kleuregaliteit betreft: zie wildkleur.

Wegens nog te weinig ervaring geen kleurspecifieke Keurtechnische aanwijzingen.

P A R E L H A L S A M A D I N E. ROODGRIJS.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop keel en nek:**

De gehele kop is grauw crème. Op deze crème kop komt een aantal tekeningsvelden voor. Vanaf de snavelinplant zijn de veren van voorhoofd en bovenschedel voorzien van een nauwelijks waarneembare smalle donkerder zoom, waardoor vaag een geschubd effect ontstaat. Deze schubtekening wordt boven op de kop minder en is in de nek geheel verdwenen. Hierdoor is de nek egaal creme van kleur. De teugel is egaal en duidelijk donkerder grauw beige. Vanaf de ondersnavelbasis zijn de gehele keel en wangen, tot aan de oren bezet met witte stippen. De veren welke bezet zijn met witte stippen hebben een meer beige basiskleur. Ter hoogte van de oorstreek en op de keel gaat deze stiptekening vrij abrupt over in de egaal creme kop en keelkleur.

Rug en vleugeldek:

De mantel en de rug zijn creme-wit van kleur. Het vleugeldek is eveneens creme-wit. De vleugelpennen zijn donkerder en meer beige van kleur. De overgang van de beige pennen naar het wittere rugdek is regelmatig en geleidelijk.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Geheel wit van kleur.

Staat:

Afgerond en geheel grauw-beige van kleur.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst is vanaf de grauw-creme keel creme-wit van kleur. Op de buik wordt deze kleur geleidelijk lichter en gaat ter hoogte van de aars over in het witte onderstaartdek.

Ogen:

Bruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Bovensnavel hoornkleurig. Ondersnavel iets lichter.

Poten en nagels:

Vleeskleurig

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Wat tekeningpatroon en kleuregaliteit betreft: zie wildkleur.

Wegens nog te weinig ervaring geen kleurspecifieke Keurtechnische aanwijzingen.

BIJ HET HOOFDSTUK RIJSTVOGELS.

Het genus *Padda* wordt algemeen gezien als nauw verwant aan het genus *Lonchura*. Wel zou al vrij vroeg in de ontwikkeling het genus *Padda* zich van de *Lonchura*'s hebben afgescheiden, om dan zelfstandig te ontwikkelen in 2 soorten. Argumenten die hiervoor spreken zijn ondermeer: het formaat, het missen van de verlengde middelste staartpennen en de gehemelte tekening van de jonge rijstvogels is eenvoudiger van patroon dan die bij de *Lonchura*'s.

In dit hoofdstuk worden de 2 soorten die het genus *Padda* vormen, in standaardvorm omschreven.

A: De Timor Rijstvogel, *Padda fuscata*.

TIMOR RIJSTVOGEL.

Wetenschappelijke Naam: *Padda fuscata*.
Duits: Timor Reiskink.
Engels: Timor Java Sparrow.
Frans: *Padda du Timor*.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:

Formaat:

13,5 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De teugel en schedel is vanaf de bovensnavel zwart en loopt door tot in de nek. Onder het oog loopt vanaf de zwarte teugel een fijne zwarte streep welke achter het oog aansluit op de bovenschedel. Vanaf de ondersnavel is de keel zwart. De wang is wit. De wang wordt begrensd door de zijkant van de ondersnavel, onder langs de teugel en langs de zwarte oogstreep om dan langs de bovenschedel door te lopen tot in de nek om vanaf dit punt een lijn te vormen richting zijde van de keel.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafschieding in de nek is het rug en vleugeldek donkerbruin. Arm- en handpennen zwartbruin.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zwart.

Staat:

Zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Vanaf de zwarte keel is de borst donkerbruin. De overgang van zwarte keel naar donkerbruine borst heeft een geleidelijk en regelmatig verloop. De buik, flanken, aars, broekbevedering en onderstaartdekveren zijn crème beige. De kleurafschieding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Ogen:

Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan, de oogleden grijs

Snavel:

Zilvergrijs.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

In goede conditie is de Timor Rijstvogel in het bezit van zeer weinig foutbronnen. Het is van belang streng te letten op kleurregelmaat en de kleur afschieding tussen de diverse tekeningsvelden. Ondanks het geringe formaat, met name in vergelijking met de rijstvogel, mag de Timor rijstvogel niet de indruk maken iel te zijn.

B: De rijstvogel, Padda oryzivora.

De rijstvogels welke als één van de eerste prachtvinken soorten in de begin jaren van de 18de eeuw werden ingevoerd, zijn inmiddels verregaand gedomesticeerd. De rijstvogel heeft ,al dan niet gewild, door veelvuldige kweek zowel een negatieve als een positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model kleur en tekening. Alleen al door deze feiten kan gesteld worden dat binnen het keursysteem de rijstvogel, Padda oryzivora, overigens samen met het zilver- en loodbekje, de vogels zijn, welke in deze standaard "Lonchura", met recht als cultuurvogel mogen worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soort, is, als gevolg van de domesticatie ook een aantal kleur mutaties ontstaan. De beschreven standaard van de rijstvogel zal dan ook uiteen vallen in diverse paragrafen te weten:

1. Vederstructuur.

2. Mutaties.

3. **Kleurvererving.**
4. **Standaard van de rijstvogel.**
5. **Beschrijving van de kleurslagen.**

1. De vederstructuur van de rijstvogels.

Het verenkleed van de rijstvogel is in te delen in een drietal groepen.

- a: De borstbevedering en het rug- vleugeldek.**
- b: De buikbevedering.**
- c: De tekeningsdelen.**

Daarnaast bevatten de veren van de rug en de buik een geringe blauwstructuur, wat het heldergrijze rugdek en de paarse waas op de buik tot gevolg heeft.

a: De borstbevedering en het rug- vleugeldek.

De veren van het rug- en vleugeldek, alsmede van de borst worden voor het grootste deel gekleurd door zwart eumelanine. Pas als coupes worden gesneden, wordt ook roodbruin phaeomelanine aangetroffen. Bij de wildvorm is de hoeveelheid phaeomelanine beperkt en niet eens in elke coupe zichtbaar. De plaats waar het roodbruine phaeomelanine wordt aangetroffen is rond de kern van de baard en is vrij onregelmatig van concentratie.

Wanneer men op de veer kijkt blijkt de schacht eumelanine te bevatten aan de extalzijde, de voor het oog zichtbare zijde. Aan de topzijde van de schacht is het aantal eumelanine delen per oppervlakte eenheid ongeveer veertig procent richting spoel is deze hoeveelheid veel minder. De baarden laten een overeenkomstig eumelanine bezit zien de extalzijde van de topbaarden is bijna volledig voorzien van eumelanine terwijl de baarden richting spoelzijde steeds minder eumelanine bevatten. De baarden aan de basis van de veer bevatten aan de schachtkant zelf nauwelijks eumelanine. Analooq aan de baarden zijn de haakjes voorzien van eumelanine. Onder de microscoop gezien bestaat een haakje uit een aantal cellen. In deze cellen wordt eumelanine afgezet. De haakjes van de bevedering van het rug- vleugeldek en de borstbevedering bevatten alleen in de toppen van de cellen een hoeveelheid eumelanine. De haakjes aan de top van de veer laten meer eumelanine eenheden per cel zien als aan de basis van de veer. De haakjes aan de basis van de baarden, welke aan de spoelzijde van de veer zitten, bevatten in het geheel geen eumelanine.

Zie fig. 3a.

b: De buikbevedering.

In de buikbevedering van de wildvorm rijstvogel is het phaeomelanine in grote concentratie aanwezig. Het eumelaninebezit speelt in de kleur van de buikbevedering slechts een bijrol en is met name in de flanken aan te treffen.

Wanneer men de tekening van de buikbevedering bekijkt valt op dat de veer in drie zone,s is op te delen.

Het topdeel van de veer kan het phaeomelanine deel worden genoemd. In dit deel van de veer zijn de baarden voorzien van een grote concentratie roodbruin phaeomelanine. Aan de top en aan de basis van de baard is de concentratie van het phaeomelanine minder dan in het midden deel van de baard. Overeenkomstig de concentratie van het phaeomelanine in de baard is ook in elke cel van de baarden het roodbruin phaeomelanine aanwezig. De schacht van de veer is richting top aan de extalzijde, de voor het oog zichtbare deel, voorzien van een beperkte hoeveelheid phaeomelanine. Richting spoel neemt de hoeveelheid phaeomelanine af.

Het basis deel van de veer is het eumelanine deel van de buikveren. Vanaf het midden van de veer is in de schacht geen phaeomelanine meer aanwezig, zodat een melanine vrij gebied ontstaat. Vervolgens is in de extal zijde van de schacht een beperkte hoeveelheid eumelanine afgezet. De baarden aan de basis van de veer bevatten aan de basis eumelanine welke richting top van de baard afneemt tot vrijwel niets. Daarentegen bevat elke haakje aan de top van de baard in elke cel een hoeveelheid eumelanine, terwijl dit richting basis afneemt.

Het midden deel van de buikveren is melanine vrij, in zowel de schacht, de baarden als de haakjes. De breedte van deze melanine vrije zone is verantwoordelijk voor de diepte van de buikkleur. In de flanken is de melanineloze zone smaller en wordt de kleur meer beïnvloed door het eumelanine

Richting aars neemt de melanine concentratie geleidelijk af om uiteindelijk een witte aarsbevedering te tonen.

Zie fig. 3b.

Fig. 3b.

c: De tekeningsdelen.

De kleur van de tekening van de wildvorm rijstvogel is zwart, het overgrote deel van het melanine in de bevedering is dan ook zwart eumelanine. De veerschacht is aan de extalzijde vanaf de spoel tot aan de top voorzien van eumelanine. Aan de spoelzijde blijft dit beperkt tot een twintig procent per oppervlakte eenheid. Richting top van de spoel neemt het eumelanine bezit toe om uiteindelijk bijna de totale oppervlakte te bedekken. De baarden bevatten aan de extalzijde eumelanine waarbij de concentratie aan de baarden van de top van de veer groter is als in de baarden welke zich aan de basis van de veer bevinden. Overeenkomstig de concentratie van het eumelanine in baarden bevatten de haakjes eumelanine dit wil zeggen aan de top is de hoeveelheid eumelanine per oppervlakte-eenheid negen procent of meer terwijl dit aan de basis van de van de veer maar veertig procent is.

Wanneer van deze veertjes een coupe wordt gesneden welke onder microscoop wordt onderzocht dan blijkt dat er een aantal melanine eenheden zijn welke niet volledig zwart zijn, maar een bruine kleur hebben. Gezien het feit dat bij de rijstvogel isabel deze melanine eenheden zichtbaar blijven kan gesteld worden dat dit bruinkleurige melanine waarschijnlijk bruin eumelanine is van een andere structuur als het volledig geoxydeerde zwarte eumelanine.

Zie fig. 3c.

2. De mutaties bij de rijstvogels.

De isabel mutatie.

Onder de naam isabel is bij de liefhebbers een kleurmutatie bekend welke in theorie een roodbruin mutatie blijkt te zijn, en zich ook als zo danig gedraagt. Het bewijs hiervan is de kweek van hybride's, welke heeft plaats gevonden met de Japanse meeuw. Door gebruik te maken van de paring mokkabruine Japanse meeuw split voor roodbruin maal isabel rijstvogel ontstaat een F1 generatie welke zowel roodbruin als mokkabruin kleurige vogels laat zien. De roodbruin mutatie bij de rijstvogel is als gevolg van de kleur van de hybriden een mutatie welke aangrijpt op het zelfde gen als de roodbruin mutatie bij de Japanse meeuw. De invloed van de roodbruin mutatie op de wildvorm rijstvogel is het belemmeren van het afzetten van zwarte eumelanine staafjes in de bevedering. Door selectieve kweek zal de hoeveelheid phaeomelanine in de bevedering verder kunnen worden uitgebreid, dit zal een warme kleur aan de "rood-bruine" rijstvogel geven.

In deze standaard zal voor deze kleurslag de naam **isabel** worden gebruikt.

De borst en het rug- en vleugeldek.

In de borst, het rug- en vleugeldek heeft dit tot gevolg dat het zwarte eumelanine in de haakjes en de extal-zijde van de baard niet meer wordt afgezet. Het phaeomelanine in de kern van de baard kan zich door de afwezigheid van het eumelanine ruimer verspreiden dan bij de wildvorm. De veervelden tonen een lichte bruine kleur welke ontstaat door de kleurloze haakjes en roodbruine haakjes.

De buikbevedering.

Het zwarte eumelanine in de haakjes van de buikbevedering kan niet afgezet worden. De kleur van de buik wordt dan ook alleen bepaald door het phaeomelanine rond de kern van de baarden. Dit phaeomelanine wordt waargenomen zachtbruine kleur.

De tekeningsdelen.

In de veren welke de tekeningsvelden vertegenwoordigen blijft in zowel de haakjes als in de extalzijde van de baard een minimale hoeveelheid eumelanine aanwezig. Dit eumelanine is echter geen zwart eumelanine maar een onvolledig uitgeoxydeerd bruin eumelanine. Deze hoeveelheid bruin eumelanine in samenwerking met het roodbruin phaeomelanine in de baarden heeft de bruine kleur van de tekening tot gevolg.

De pastelmutatie.

In 1991 ontstond een mutatie met een zilver grijs rugdek en grijze tekeningsdelen. Wanneer het gevolg van deze mutatie op de vederstructuur wordt geanalyseerd blijkt dat alle melanine een kwantitatieve reductie heeft ondergaan. Het aantal pigment eenheden per veerdeel is sterk afgenomen tot ongeveer veertig procent. De gevolgen voor de afzonderlijke veervelden zijn als onder omschreven. Naast deze pastel mutatie is er in begin jaren 90 een tweede pastelmutatie opgetreden. Deze mutatie reduceert het melanine op de dezelfde wijze als de eerder genoemde pastel mutatie echter in veel mindere mate.

De gegevens omtrent deze laatste mutatie zijn nog onvoldoende om deze standaard betrokken te worden, behoudens in het hoofdstuk vererving.

De borst en het rug- en vleugeldek.

De beperkte hoeveelheid phaeomelanine rond de kern van de baarden is voor ongeveer zestig procent gereduceerd. De overblijvende hoeveelheid phaeomelanine heeft niet of nauwelijks invloed meer op de

kleur van deze veervelden. Het eumelanine in de haakjes en de extalzijde van de baard wordt eveneens met ongeveer zestig procent gereduceerd. Deze resterende eumelanine heeft een helder zilvergrijs rugdek tot gevolg.

De buikbevedering.

Het phaeomelanine, dat in de baarden van de buikbevedering van de wildvorm in een grotere concentratie aanwezig is, wordt voor ongeveer zestig procent gereduceerd. Het resterende phaeomelanine zal de buikkleur t.o.v. de borst en het rug- en vleugeldek in helderheid beïnvloeden. De hoeveelheid overblijvende eumelanine zorgt samen met dit phaeomelanine voor een zilvergrijze kleur, zonder dat deze helder te noemen is.

De tekeningsdelen.

De melanines in de baarden en de haakjes van de tekeningsdelen reduceert eveneens voor ongeveer zestig procent. Het betreft zowel het zwarte-, het bruine eumelanine en het roodbruine phaeomelanine. Het phaeomelanine wat a.g.v. de pastelmutatie overblijft heeft niet of nauwelijks nog invloed op de kleur van de tekeningsdelen. De resthoeveelheid eumelanine nemen wij waar als een grijze kleur.

Een phaeomelanine verhinderende mutatie (De grijsmutatie).

In de eind tachtiger jaren werd tijdens een tentoonstelling een rijstvogel aangetroffen met een zeer helder grijs rugdek en een grauw grijsbeige buikkleur zonder rose waas. Bij nadere bestudering is vastgesteld, dat deze vogel een vederstructuur heeft zonder phaeomelanine. De kleur wordt bepaald door zwart- en bruin eumelanine. Een vederstructuuronderzoek van deze vogel heeft (nog) niet plaats gevonden. Nakweek van deze vogel is onbekend, een standaard omschrijving is dan ook nog niet aan de orde.

Betreffende grijs"mutatie" geeft aanleiding de ongemuteerde vorm niet grijs maar wildvorm te noemen en zal als zodanig ook in de standaard omschreven worden.

Een eumelanine verhinderende mutatie (De agaamutatie).

In 1993 is in midden Italië een rijstvogel aangetroffen, welke bij nadere bestudering een vogel blijkt te zijn, welke herkenbaar is als agaam. Het zwarte eumelanine wordt kwantitatief gereduceerd, terwijl het phaeo-melanine onaangetast blijft. Wat wordt waargenomen is een rijstvogel met zwartbruine tekeningsdelen en een mat grijs rugdek zonder blauwe waas. De kleur van de buik is beigebruin. Een vederstructuuronderzoek van deze vogel heeft (nog) niet plaats gevonden. Ook nakweek is onbekend, een standaard omschrijving is dan ook nog niet aan de orde.

De bont mutatie.

Bij rijstvogels is reeds sinds jaar en dag de bont mutatie bekend. Deze mutatie is in het algemeen waar te nemen door witte vleugelpennen en witte veertjes op de kop en onder de snavel. plaatselijk wordt een totale verhindering van melanine oxydatie door de bontfactor veroorzaakt. Vogels welke aan de algemene keurtechnische omschrijving van de bontmutatie kunnen voldoen komen nauwelijks of nooit voor. Veel meer wordt de bontfactor als lastig en negatief ervaren. De bontmutatie bij de rijstvogel wordt dan ook niet gezien als een verrijking van het kleurslagenbestand en wordt dan ook niet in standaardvorm omschreven.

De wit mutatie.

Reeds in 1876 werd aan de natuur een witte rijstvogel onttrokken. In de totale bevedering van de rijstvogel wordt de melanine oxydatie verhinderd. Het gevolg is een witte vogel zonder enige pigment aanslag.

De vogel in het bezit van overmelanisatie.

In de vogelliteratuur wordt meerdere malen melding gemaakt van vogels met een volledig zwarte kop en soms zelfs een zwartgrijze buik. In alle gevallen bleek er hier sprake te zijn van overmelanisatie. Oorzaken van dit verschijnsel kunnen ondermeer eenzijdige voedselopname, onvoldoende licht of het gevolg van medicijn toediening. Wanneer de vogels in goede conditie een rui ondergaan blijkt het oorspronkelijke veerkleed weer hersteld te zijn. Vogels in het bezit van overmelanisatie hebben een hoge kijkwaarde, maar worden omdat het afwijkende venekleed niet erfelijk is vast te leggen niet in de standaardomschrijving opgenomen.

3. Kleur vererving van de rijstvogel mutaties:

Voor een uitgebreide behandeling van de regels van de erfelijkheidsleer verwezen naar de standaard "algemene erfelijkheidsleer" verkrijgbaar bij het bondsbureau.

Autosomaal recessief verervende mutaties.

Isabel (roodbruin) : r = Totale vermindering oxydatie van zwarte eumelanine.

Pastel : p_1 (H.d.Vos mutatie.) = Kwantitatieve reductie van eu- en phaeomelanine.

Wit : w = Totale vermindering melanine oxydatie.

Autosomaal dominant verervende mutaties.

Bont : $Db.$ = Plaatselijke vermindering melanine oxydatie.

Geslachtsgebonden en recessief verervende mutaties

Pastel: p_2 (Verbakel mutatie) = Kwantitatieve reductie van eu- en phaeomelanine.

Mutaties met van niet bekende vererving.

Agaat: $--$ = Kwantitatieve reductie van het zwarte eumelanine.

Grijs: $--$ = Totale vermindering van phaeomelanine oxydatie.

De volledige formule voor een wildkleur rijstvogel met daarin alle nu bekende factoren ziet er als volgt uit:

$$\begin{array}{l} \text{Voor de man} \quad \frac{xp^2 \ r^+ \ p^+ \ w^+ \ Db^+}{-----} \\ \text{Voor de pop} \quad \frac{xp^2 \ r^+ \ p^+ \ w^+ \ Db^+}{y \ r^+ \ p^+ \ w^+ \ Db^+} \end{array}$$

Opmerking t.a.v. de wit mutatie.

De juiste verervingswijze van de wit mutatie brengt bij veel mensen vraagtekens voort. Om toch te proberen de verervingswijze duidelijk te krijgen is middels een enquête in het maandorgaan "Onze Vogels" van de N.B.v.V. een aantal vragen gesteld aan de Nederlandse rijstvogelkwekers. Deze vragen waren er op gericht om antwoorden te krijgen omtrent kweekuitkomsten. Voor zover de werkgroep Lonchura nu kan bepalen is de verervingswijze van de wit mutatie autosomaal en recessief. Duidelijk is dat erg veel witte rijstvogels in het bezit zijn van de bontmutatie (een plaatselijke vermindering van de melanine oxydatie). Deze bontfactor is bij een witte rijstvogel niet te zien. (Een witte vogel kan niet witter als wit zijn). Bij de paring van dergelijke witte aan grijze of bonte rijstvogels speelt deze bontfactor mee. Naast de melanine oxydatie verminderende bontfactor bezitten veel witte rijstvogels ook nog een bontfactor welke als een plaatselijke onvolledig werkende witfactor is te benoemen. Deze witte rijstvogels vallen onder meer op door het hebben van grijze of bruine vleugelpennen. Tenslotte is de witfactor ook onderhevig aan een hormoonwerking. Veel witte rijstvogels worden geboren met een rest pigmentatie in het rugdek. Deze pigmentatie verdwijnt bij het ouder worden. Bij herhaalde paring van wit aan wit zal deze rest pigmentatie in het rugdek in het nest steeds minder worden en in een aantal gevallen zelfs verdwijnen. Nadelig van deze doorgevoerde wit maal wit kweek is het kleiner worden van de witte rijstvogel en de minder dichte (dunne) bevedering van deze vogels.

4. Fysieke standaard van de rijstvogel.

Formaat:

De ideale rijstvogel moet een forse indruk maken , en moet minimaal 15 cm lang zijn gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

Het type van de rijstvogel is robuust , waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. Van opzij gezien moet de borst-buik lijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig gebogen. De rug moet vanaf de kop, welke iets opgericht gedragen wordt, tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn maar niet vet. In het achterlichaam mag de rijstvogel niet de indruk maken uitgezakt te zijn. De kop moet een regelmatig gebogen lijn vormen , met het oog centraal t.o.v. de schedel. Bij negatieve kweekselectie zal samen met een platte schedel en een onnatuurlijke grote snavel de kop erg storend werken. Deze afwijking is ernstig en erfelijk.

Houding:

De rijstvogel dient rustig op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven, het doorzakken op de poten is fout. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Voor de rijstvogel, is een goede conditie een eerste vereiste. Wanneer de rijstvogel niet in goede conditie verkeert, komt deze niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achteren. Veelvuldig worden rijstvogels ter keuring aangeboden met een geschubd loopbeen of te lange nagels. Op beide afwijkingen dient streng gelet te worden.

Snavel:

De snavel is voor de soort fors, maar mag niet overdreven groot worden. Onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten, en onbeschadigd zijn. De lijn bovensnavel-schedel dient een vloeiend verloop te hebben. Soms komt het voor dat de snavel van de pop iets fijner van model is dan die van de man.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient bij een rijstvogel strak en aaneengesloten gedragen te worden zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal de rijstvogel onrustig worden en met name de vederstructuur van de staart beschadigen.

5. Kleur en tekening:

In de standaard omschrijving wordt per kleurslag en per veerveld de kleur en tekening van rijstvogel beschreven. In alle gevallen dient de kleur een goede helderheid en regelmaat te tonen , terwijl de tekening prominent en scherp moet zijn. Wanneer rijstvogels ter keuring worden aangeboden welke nog niet op kleur zijn komt dit tot uitdrukking in bruine aanslag op rug- en vleugeldek en bruine vlekken in het tekeningpatroon van de kop. Veelvuldig is bij de rijstvogels een bontfactor in het geding, het gevolg zijn witte vleugelpennen en bontvorming in de keel. Op deze bontvorming dient dan ook streng gelet te worden. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn dan bij de man. Hetzelfde geldt voor de rand van het ooglid.

Het tekeningspatroon van de kop is vastgelegd in diverse tekeningsonderdelen, te herkennen zijn bovenkoptekening, oogstreep, snavelstreep, keelvlek, wangvlek en de wangstreep.

Fig. 4. De koptekening van de rijstvogel.

Bovenkoptekening:

De bovenkoptekening loopt vanaf de inplant van de bovensnavel over de voor- en achterschedel tot in de nek en vormt een geheel met de teugel. In de nek is de afscheiding met het rugdek regelmatig en scherp.

De oogstreep:

Aansluitend op de bovenkoptekening begint aan de achterzijde onder het oog de oogstreep. De oogstreep loopt onder langs het oog en de teugel, waarmee het één geheel vormt, richting snavel-basis. Aan de onderzijde van het oog is de oogstreep minimaal, doch scherp en regelmatig aanwezig.

De snavelstreep:

De snavelstreep loopt langs de zijkant van de ondersnavel en is scherp en regelmatig aanwezig. Aan de bovenzijde gaat de snavelstreep over in de oogstreep, aan de onderzijde grenst de snavelstreep aan de keelvlak.

De keelvlak:

Vanaf de basis van de ondersnavel loopt de keelvlak tot aan de onderzijde van de keel. De overgang van de keel en borst is scherp en regelmatig. Aan de zijkanten grenst de keelvlak aan de wangvlak.

De wangvlak:

De wangvlak loopt vanaf de snavelstreep en zijkant van de keel richting wang. Aan de bovenkant wordt de wangvlak begrensd door de oogstreep. Vanaf de achterzijde van de oogstreep loopt de wangvlak met de bovenkoptekening mee richting wangstreep. Alle begrenzingen van de wangvlak zijn regelmatig gebogen en scherp van aftekening

De wangstreep:

Langs de onderzijde van de wangvlak loopt de wangstreep. De wangstreep loopt in een regelmatig gebogen lijn van de onderzijde van de keelvlak tot aan de achterzijde van de wangvlak en bovenkoptekening. Aan de onderzijde vormt de wangstreep een regelmatige en scherpe afscheiding. De wangstreep bestaat uit veren, welke deel uitmaken van de rand van de wangvlak. Zo'n veer is dan ook wit en bevat alleen aan de top een zwarte rand. De zwarte rand vormt de wangstreep.

RIJSTVOGEL WILDKLEUR.

Duits: Reisfink.
Engels: Java Sparrow.
Frans: Padda du riz.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlek en wangstreep: Diep egaal zwart.
Wangvlek: Egaal zuiver wit.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafscheiding in de nek is het rug en vleugeldek helder grijs . Arm- en handpennen donkergrijs.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zwart .

Staat:

Zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is helder grijs. De buik, flanken en de broekbevedering zijn grauwbeige met een iets paarse waas. De kleurafscheiding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De aars en onderstaartdekveren zijn wit, welke een vloeiende kleur overgang hebben met de buikkleur.

Ogen:

Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De rand van het ooglid is rood bij de man, bij de pop is deze rand iets lichter van kleur.

Snavel:

Zowel de boven- als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis, uitlopend tot een hoornkleurige snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna hoornkleurig.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Het rugdek en de borst dienen egaal van kleur te zijn. De vleugelpennen mogen geen bruin tonen. De wangvlek moet helder wit van kleur zijn. Een veel voorkomende fout is bontvorming bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugelpennen. Ook het formaat is van groot belang. Door de massale kweek kan het formaat terug lopen. De tekening dient een regelmatig en scherp verloop te hebben. Wanneer de wangstreep breder wordt zal deze vaak iets minder scherp aan de onderzijde zijn. Hoewel enige tolerantie op zijn plaats is gaat de voorkeur uit naar scherpe wangstreep

RIJSTVOGEL ISABEL.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlek en wangstreep: Donker bruin.
Wangvlek: Egaal zuiver wit.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafscheiding in de nek is het rug en vleugeldek warm beigegekleurig. Arm- en handpennen iets donkerder van kleur.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Donkerbruin.

Staart:

Donkerbruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is warm beigegekleurig. De buik, flanken en de broekbevedering zijn zacht warm bruin zo diep mogelijk van kleur. De kleurafscheiding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn, welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De aars en onderstaartdekveren zijn wit, welke een vloeiende kleur overgang hebben met de buikkleur.

Ogen:

Bruin, een lichtere kleur is toegestaan. De rand van het ooglid is rood, bij de man bij de pop is deze rand iets lichter van kleur.

Snavel:

Zowel de boven- als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis, uitlopend tot een hoornkleurige snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna hoornkleurig.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moet zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken, hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop heeft de voorkeur. In het algemeen zal de man wat dieper en warmer van kleur zijn dan de pop. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de rijstvogel isabel vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm. De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkerdere veervelden in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst. Veelal zien we langgerekte vogels. Ook het formaat is van groot belang. De tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

RIJSTVOGEL PASTEL.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlek en wangstreep: Egaal helder grijs

Wangvlek: Egaal zuiver wit.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafscheiding in de nek is het rug en vleugeldek helder zilvergrijs. Arm en handpennen iets donkerder zilvergrijs.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Helder grijs, iets lichter als de kop.

Staart:

Helder grijs.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is helder zilvergrijs. De buik, flanken en de broekbevedering zijn grauw crème. De kleurafscheiding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De aars en onderstaartdekveren zijn wit, welke een vloeiende kleur overgang hebben met de buikkleur.

Ogen:

Bruin, een lichtere kleur is toegestaan. De rand van het ooglid is rood (bij de man bij de pop is deze rand iets lichter van kleur).

Snavel:

Zowel de boven- als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis, uitlopend tot een hoornkleurige snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna hoornkleurig.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Bij de pop kan de snavel evenals de oogring iets lichter van kleur zijn. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moet zo egaal mogelijk van kleur zijn, met name voor het rugdek is dit een eerste vereiste. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken. Hoewel een egale kleur van belang is, is het goed vooralsnog hier enige clementie te tonen. Voorlopig zal enige hamertekening op de kop nog onvermijdelijk zijn. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop. Een keel, welke de zelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur. De wangstreep dient van de zelfde prominentie en scherpte dan die van de wildkleur te zijn, nochtans is enige clementie vereist. In het algemeen zullen poppen iets minder diep van kleur zijn als de mannen. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden.

RIJSTVOGEL PASTEL ISABEL.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop, keel en nek:**

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlek en wangstreep: Egaal crème met een grijze waas
Wangvlek: Egaal zuiver wit.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafscheiding in de nek is het rug- en vleugeldek helder cremewit. Arm- en handpennen crème met een grijze waas.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Crème met een grijze waas

Staart:

Crème met een grijze waas .

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is cremewit. De buik, flanken en de broekbevedering zijn cremewit, iets lichter dan de borst. De kleurafscheiding tussen de borst en de buik is minimaal, doch scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn, welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De aars en de onderstaartdekveren zijn wit, welke een vloeiende kleur overgang hebben met de buikkleur.

Ogen:

Roodbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De rand van het ooglid is rood (bij de man bij de pop is deze rand iets lichter van kleur).

Snavel:

Zowel de boven- als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis, uitlopend tot een hoornkleurige snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna hoornkleurig.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De kweek van deze kleurslag bevindt zich nog in de experimentele fase. Momenteel is het van belang te letten op het in tact blijven van de fysieke kwaliteiten. Voor de kleur en tekening is met name een goede kleurregelmaat en een scherpe afscheiding van belang. Tijdens de keuring kan met betrekking tot de kleurdiepte nog enige clementie in acht worden genomen.

RIJSTVOGEL WIT.

Duits:	Reisfink.	Weiss.
Engels:	Java Sparrow.	White.
Frans:	Padda du riz.	Blanc.

KLEUROMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlek en wangstreep: Helder wit
Wangvlek: Helder wit.

Rug- en vleugeldek:

Helder wit.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Helder wit.

Staart:

Helder wit.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Helder wit.

Ogen:

Roodbruin, een lichter kleur is toegestaan. De rand van het ooglid is rood bij de man bij de pop is deze rand iets lichter van kleur

Snavel:

Zowel de boven- als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis, uitlopend tot een hoornkleurig snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna kleurloos.

Poten en nagels:

Vleeskleurig nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De witte rijstvogel moet zuiver wit zijn zonder de minste bontvorming. Bonte veervelden moeten we dan ook streng bestraffen in de rubriek kleur. De witte rijstvogel wordt gekeurd in schaal 2.

LONCHURA AANVULLING 2001

VOORWOORD.

Het is twintig jaar geleden, 1974, wanneer de toenmalige technische commissie tropische vogels overgaat tot het uitgeven van een vernieuwde standaard Japanse meeuwen. In de jaren voor het verschijnen van deze standaard zijn twee zaken aan de orde, te weten:

A. De kweek van hybriden van Lonchura soorten met Japanse meeuw met het doel verbetering van de Japanse meeuw kleurslagen.

B. Vergaand onderzoek van de vederstructuur van de diverse Lonchura soorten door dhr. W.Beckmann.

De betreffende Japanse meeuwen standaard uit 1974 bevat dan ook een omschrijving van de bronzemannen, nonnen, muskaatvinken en rietvinken. In deze zelfde jaren werd een zeer beknopte standaard zilver- en loodbekjes uitgegeven, in 1982 gevolgd door de standaard rijstvogels.

Door de jaren heen raakt de standaard van het genus Lonchura versnipperd, de rietvinken werden opgenomen in de standaard Australische prachtvinken. De bronzemannen blijven deel uitmaken van de standaard Japanse meeuwen.

Begin negentiger jaren ontstaat de behoefte aan een aanpassing van de oude en inmiddels niet meer verkrijgbare standaard zilver- en loodbekjes. Het ontstaan van diverse mutaties brengt de kweek van deze soorten in een versnelling. Afwijkingen in formaat, kleur en tekening vragen om een handleiding inzake het keuren en de kweek.

Dezelfde ontwikkeling, welke wordt waargenomen bij de zilver- en loodbekjes, doet zich ook voor bij de rijstvogels.

Voorjaar 1993 wordt dan besloten een compleet vernieuwde standaard Lonchura's uit te geven. In deze standaard zullen alle Lonchura soorten alsmede de nauw aan de Lonchura's verwante soorten worden opgenomen.

Drie keurmeesters Tropische vogels van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers vormen de werkgroep "Lonchura's". Deze werkgroep heeft na veel onderzoek, bezoeken aan kwekers en het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden de standaard voor de Lonchura's opgesteld.

Voor de soorten als zilverbekje, loodbekje en rijstvogel is het verregaande domesticatie proces reden geweest tot het beschrijven van vederstructuur en vererving.

Voor andere soorten als de Hunsteinnon en Berg-bruinborstrietvink blijft de standaard steken in een zo compleet mogelijke omschrijving.

Het losbladige systeem van deze standaard heeft geleid tot een hoofdstukmatige opzet. Het gevolg van deze opzet is dat ontwikkelingen welke in de komende jaren op gang komen niet hoeven te leiden tot een volledig nieuwe standaard maar per hoofdstuk aangevuld kunnen worden.

De hoofdstukken zijn achtereenvolgens:

- Ekstertjes
- Bronzemannen
- Muskaatvinken
- Nonnen en rietvinken
- Zilver- en loodbekjes incl. parelhalsamadine
- Rijstvogels incl. Timor rijstvogel

Op deze plaats is het goed kwekers en deskundigen in zowel binnen- als buitenland, alsmede de "Werkgroep Lonchura's" te danken voor hun spontane hulp. Het beschikbaar stellen van kweekgegevens, kennis en materiaal voor veeronderzoek heeft in grote mate bijgedragen tot het ontstaan van deze volledig vernieuwde Standaard Lonchura. Van grote waarde was ook de mogelijkheid welke werd geboden door het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie in Leiden. Het onderzoek van Lonchura balgen leverde veel nieuwe gegevens.

Deze nieuwe standaard Lonchura vervangt alle standaardpublicaties van bovengenoemde soorten van eerdere datum.

Bergen op Zoom,
januari 1995

De Technische Commissie
Tropische Vogels en Parkieten.

VOORWOORD HERZIENING 2001.

Nadat in 1995 de standaard Lonchura, waarin in aparte hoofdstukken de eisen voor de zilver- en loodbekjes, de parelhalsamadines en de rijstvogels waren opgenomen, is uitgebracht heeft de ontwikkeling van zilver- en loodbekjes en de rijstvogels een vlucht genomen. Deze soorten kennen inmiddels een verregaande vorm van domesticatie. Nieuwe mutaties en ontwikkelde mutatiecombinaties vragen een aanpassing in de standaard. Om de standaard hanteerbaar te houden is er voor gekozen om de standaard Lonchura op te splitsen in een standaard Lonchura en een standaard rijstvogels, zilverbekjes- en loodbekjes en parelhalsamadines. De standaard Lonchura behandelt de ekstertjes, bronzemannetjes, nonnen en rietvinken zoals opgenomen in de uitgave van 1995. Enkel t.a.v. de gele rietvink, waar het bestaan van een mutatie is duidelijk geworden, zijn enkele verandering in de uitgave van 2001 doorgevoerd. De overige vogels, rijstvogels, zilver- en loodbekjes en de parelhalsamadines zijn opgenomen in een afzonderlijke standaard.

Een en ander is tot stand gekomen in nauwe samenwerking kwekers en keurmeesters van deze vogels, alsmede de werkgroep Lonchura's, waarvoor hartelijk dank.

Zoals iedere standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Tenslotte spreekt de het bestuur van de KMV-TP de hoop uit, dat deze herzieningen in de bestaande standaard stimulerend mogen werken op de ontwikkelingen van deze interessante groep vogels.

Bergen op Zoom, augustus 2001.

Het bestuur van de KMV

Tropische vogels en Parkieten van de N.B.v.V.

Index.

Voorwoord	1
Index	2
Opmerkingen bij de standaard Lonchura	4
Vederstructuur Lonchura's	5
Tekeningsspatroon Lonchura's	5
Erfelijkheid bij de bastaardkweek	6
Bij het hoofdstuk Spermestes, de ekstertjes	8
Standaard Spermestes, de ekstertjes	8
Spermestes nana, Dwergkestertje	10
Spermestes fringilloides, Reuzenekstertje	10
Spermestes c. cucullata, Ekstertje	11
Spermestes b. bicolor, Glansekstertje	12
Spermestes b. poensis, Zwartrugekstertje	12
Spermestes b. nigiriceps, Bruinrugekstertje	13
Bij het hoofdstuk Bronzemannen	15
Standaard Bronzemannen	16
Lonchura s. swinhoei, Spitsstaartbronzemannetje	17
Lonchura s. striata, Witsluitbronzemannetje	18
Lonchura leucogastroides, Javabronzemannetje	18
Lonchura m. molucca, Molukkenbronzemannetje	19
Molukken bronzemannetje, roodbruin	20
Lonchura l.castanonota, Witbuikbronzemannetje	21
Lonchura k.kelaarti, Bergbronzemannetje	21
Lonchura fuscans, Borneobronzemannetje	22
Lonchura t.tristissima, Treurbronzemannetje	23
Lonchura t.leucosticta, Parelbronzemannetje	24
Bij het hoofdstuk Muskaatvinken	25
Standaard Muskaatvinken	25
Lonchura p. punctulata, Indische muskaatvink	27
Lonchura p. nisorina, Javaanse muskaatvink	28
Lonchura p. topela, Chinese muskaatvink	29
Bij het hoofdstuk Rietvinken en Nonnen	30
Standaard Rietvinken en Nonnen	32
Lonchura m. malacca, Driekleurnon	33
Lonchura m. atricapilla, Zwartkopnon	33
Lonchura m. siensis, Chinese Zwartkopnon	34
Lonchura m. brunneiceps, Bruinkopnon	35
Lonchura m. ferruginosa, Schildnon	36
Lonchura maja, Witkopnon	36
Lonchura p. pallida, Bleekkopnon	37
Lonchura vana, Arfaknon	38
Lonchura nevermanni, Witschedelnon	39

Lonchura caniceps, Grijskopnon	39
Lonchura flaviprymna, Gele rietvink	40
Gele rietvink bruin	40.1
Lonchura g.grandis, Diksnavelnon	41
Lonchura stygia, Hadesnon	42
Lonchura hunsteini, Hunsteinnon	42
Lonchura teerinki, Zwartborstrietvink	43
Lonchura melaena, Dikkoprietvink	44
Lonchura quinticolor, Vijfkleurnon	45
Lonchura spectabilis, Prachtnon	46
Lonchura forbessi, Forbesnon	46
Lonchura montana, Junges-Bergrietvink	47
Lonchura monticola, Bergrietvink	48
Lonchura c. castaneothorax, Oost-Australische Bruinborstrietvink	48
Lonchura c. assimilis, Noord-Australische Bruinborstrietvink	49
Bruinborstrietvink roodbruin	50
Lonchura c. sharpei, Dwergrietvink	51
Lonchura c. ramsayi, Zwartkop Dwergrietvink	52
Lonchura c. boschmai, Bergbruinborstrietvink	52
Lonchura pectoralis, Witborstrietvink	53

Borst, buik en onderstaartdek:

Borst en buik licht okerbruin, waarbij de borst iets donkerder van kleur is en de kleur richting pootinplant geleidelijk iets lichter wordt. Pootinplant en onderstaartdek zwart.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan

Snavel:

Blauwgrijs

Poten en nagels:

Donkergrijs, een lichtere kleur is toegestaan

KEURTECHNISCHE AANWIJZIGINGEN

De borst mag niet aftekenen tegen buik. Hoewel de borst wat dieper van kleur is dan de buik, dient de overgang zo geleidelijk mogelijk te zijn. Een donkere borstvlak, welke duidelijk aftekent tegen een creme buik is fout. Mogelijk is dit terugslag van een bruinborstrietvink voorouder, waarmee de gele rietvink ook in de vrije natuur vrij makkelijk bastaardeert. De schubtekening op de kop komt overeen met de bruinborstrietvink, maar is veel minder contrastrijk. Een prominente schubtekening zoals bij de bruinborstrietvink mag dan ook niet verwacht worden. Gelet op het feit, dat hier sprake is van een vogel met nauwelijks waarneembare c.q. te beschrijven tekening, kan deze vogel het beste in schaal 2 gekeurd worden.

GELE RIETVINK BRUIN.

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN

Formaat: 10,5 cm

KLEUR EN TEKENINGOMSCHRIJVING

Kop, keel en nek:

De gehele kop is egaal licht-beige met gelige waas. Wangen en keel een nuance donkerder.

Rug- en vleugeldek:

Het gehele rug- en vleugeldek is kastanjebruin van kleur. De buitenvlaggen van de vleugelpennen zijn kastanjebruin van kleur, een nuance lichter dan de wildkleur. Echter door de bruine binnenvlaggen zijn de vleugelpennen wat donkerder kastanjebruin van kleur dan het rugdek.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Op de stuit gaat de kastanjebruine rugdekkleur over in de goudgele bovenstaartdekkleur. Deze overgang is vrij abrupt, maar niet scherp afgeleidend.

Staart:

Middelste staartpennen zijn gepunt, maar nauwelijks uitstekend, goudgeel van kleur met donkerder schachten. Overige staartpennen zijn donkerbruin een nuance lichter dan de wildvorm met goudgele randen aan de buitenvlaggen.

Borst, buik en onderstaartdek:

Borst en buik licht okerbruin, waarbij de borst iets donkerder van kleur is en de kleur richting pootinplant geleidelijk iets lichter wordt. Pootinplant en onderstaartdek donker zwartbruin.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan

Snavel:

Blauwgrijs

Poten en nagels:

Donkergrijs een nuance lichter dan de wildkleur, een lichtere kleur is toegestaan

KEURTECHNISCHE AANWIJZIGINGEN:

De kweek van deze mutant staat nog in de kinderschoenen. Een echte Lonchura kenner zal geen moeite hebben de wildvorm en de bruin mutant uit elkaar te houden. De bruin mutatie zorgt dat de schubtekening op de kop vrijwel volledig verdwijnt. Ook de minder diepe kleur van de vleugel- en staartpennen zorgen dat de bruin mutant goed herkenbaar is. In geheel zal de bruine gele rietvink een nuance lichter tonen dan de wildvorm.

De borst mag niet aftekenen tegen buik. Hoewel de borst wat dieper van kleur is dan de buik, dient de overgang zo geleidelijk mogelijk te zijn. Een donkere borstvlak, welke duidelijk aftekent tegen een crème buik is fout. Mogelijk is dit een terugslag van een bruinborstrietvink voorouder, waarmee de gele rietvink ook in de vrije natuur vrij makkelijk bastaardeert.

HET HOOFDSTUK NONNEN EN RIETVINKEN.

Binnen het genus Lonchura vormen ook de nonnen en rietvinken een aparte groep bestaande uit 19 soorten met in totaal 27 ondersoorten. Het bestaansrecht van enkele ondersoorten is wat dubieus. Daarnaast zijn enkele soorten zo nauw verwant dat zij nauwelijks het stadium van ondersoort zijn ontgroeid.

Deze groep lonchura's onderscheiden zich van de overige lonchura's door hun meer gedrongen model en hun meer opgerichte houding.

De nonnen en de rietvinken zijn bewust als een groep beschreven omdat een duidelijke scheidslijn tussen de beide subgroepen niet is aan te geven.

Grofweg kan gesteld worden dat de nonnen de wat meer primitieve soorten zijn met een wat eenvoudiger kleur- en tekeningpatroon, terwijl de rietvinken wat verder gedifferentieerd zijn met een wat complexer kleur- en tekeningpatroon.

De nederlandse benamingen sluiten niet altijd bij deze stelling aan. Driekleur-, zwartkop- en witkopnon behoren duidelijk tot de nonnen. Bruinborst- en witborstrietvink, maar ook witschedelnon en prachtnon behoren tot de rietvinken. Daarnaast bevinden vijfkleur- diksnavel- en arfaknon zich op de onduidelijke scheidslijn tussen beide subgroepen.

In deze standaard zijn alle soorten, met in totaal 8 ondersoorten beschreven. Van de overige ondersoorten is het bestaan aangegeven. Deze verschillen echter dermate weinig van de beschreven (onder)soort dat een aparte standaardomschrijving geen duidelijk herkenbare vogel oplevert.

In totaal zijn 27 soorten en ondersoorten beschreven, alsmede 1 kleurmutant, te weten:

1 DRIEKLEURNON	Lonchura malacca malacca
2 ZWARTKOPNON	Lonchura malacca atricapilla
3 CHINESE ZWARTKOPNON	Lonchura malacca sinensis
4 BRUINKOPNON	Lonchura malacca brunneiceps
5 SCHILDNON	Lonchura malacca ferruginosa

Binnen de soort Lonchura malacca worden in totaal 10 ondersoorten beschreven. De beschreven 5 ondersoorten zijn uiterst binnen de soort en zeer duidelijk herkenbaar. De resterende 5 ondersoorten, te weten L.m.deignani, L.m.bakatana, L.m.jagori, L.m.rubroniger en L.m.formosana kunnen beschouwd worden als overgangsvormen tussen de beschreven ondersoorten.

6 WITKOPNON **Lonchura maja**

Van de witkopnon worden geen ondersoorten erkend. De vrij grote variatie binnen de soort wordt toegeschreven aan variatie binnen de populatie. Gekozen is uiteraard voor de meest contrastrijke verschijningsvorm, een diep gekleurde vogel met een zo helder mogelijke kopkleur.

7 BLEEKKOPNON **Lonchura pallida**

De bleekkopnon wordt nogal eens aangeboden onder de naam grijskopnon. Het kastanjebruine onderstaartdek is echter kenmerkend voor de bleekkopnon en de arfaknon. Alle andere nonnen en rietvinken (m.u.v. de witborstrietvink) hebben een zwart onderstaartdek. Daarnaast heeft de grijskopnon een zwarte snavel. Het bestaansrecht van de ondersoort L.p.subcastanea wordt door een aantal deskundigen betwist.

8 ARFAKNON **Lonchura vana**

De arfaknon heeft slechts een beperkt verspreidingsgebied in het Arfakgebergte in N-W Nieuw-Guinea. Voor zover bekend is deze soort nog nooit ingevoerd in Europa. Derhalve is alleen een herkenningsbeschrijving opgesteld aan de hand van beschikbare literatuur.

9 GRIJSKOPNON **Lonchura caniceps**

De grijskopnon komt alleen voor op het australische gedeelte van Nieuw-Guinea. Voor zover bekend is deze soort nog nooit ingevoerd in Europa. Gezien het exportverbod in Australië is de kans dat deze Lonchura hier ooit zal worden aangetroffen gering. De herkenningsbeschrijving is opgesteld aan de hand van een enkele balg, een paar

recente en goede foto's van exemplaren in het wild, en beschrijvingen van diverse auteurs. Hierdoor kon een betrouwbare beschrijving worden opgesteld. De grijskopnon is een van de vier Lonchura-soorten welke een zwarte snavel bezitten.

In totaal worden 3 ondersoorten erkend. De verschillen lijken aanzienlijk. Mochten er ooit meerdere ondersoorten worden ingevoerd dan lijkt een aparte beschrijving van tenminste een ondersoort gerechtvaardigd.

10 GELE RIETVINK

Lonchura flaviprymna

Samen met de bruinborstrietvink en in mindere mate de witborstrietvink zijn dit de rietvinken welke al tientallen jaren in Europa aanwezig zijn en met redelijk resultaat worden gekweekt. Derhalve zijn er voldoende exemplaren voorhanden waardoor er een goede standaardbeschrijving kon worden. Bij de gele rietvink is inmiddels ook een mutatie ontstaan. Hoewel er geen diepgaand veeronderzoek heeft plaatsgevonden, is hier zeer waarschijnlijk sprake van bruin mutatie. Ook het feit dat veelal betreft poppen en daarmee de vererving van de mutatie waarschijnlijk geslachtgebonden en recessief is, is hier een aanwijzing toe.

11 WITSCHEDELNON

Lonchura nevermanni

Bij de witschedelnon is vooral de kopkleur nogal variabel. Ondersoorten worden niet erkend zodat dit moet worden toegeschreven aan een grote variatie binnen de populatie. Gezien de grote kleurverschillen bij elke importzending lijkt bovenstaande juist. Bij de standaardomschrijving is gekozen voor een meer heldere kopkleur en een zo diep mogelijke lichaamskleur, daar dit de meest contrastrijke exemplaren oplevert. opgesteld. De kopkleur van de gele rietvinken is nogal variabel. We hebben de voorkeur gegeven aan een egale kopkleur.

12 DIKSNABELNON

Lonchura grandis

Door de forse snavel en grote kop is de diksnavelnon een opvallende verschijning. Er worden vier ondersoorten erkend welke minimaal verschillen in kleurdiepte en grootte van de kop en snavel. Beschreven is de wat helderder diksnavelnon welke in combinatie met de zwarte kop, borst en buik de meest contrastrijke verschijningsvorm is. De in Nederland aanwezige (kleine) populatie heeft over het algemeen een wat donkerder rugdek en een iets fijnere snavel.

13 HADESNON

Lonchura stygia

De non/rietvink met de minste tekening. Een nagenoeg egaal zwarte vogel met als enige tekening het goudgele staartdek. De laatste jaren zijn er regelmatig (kleine) importen geweest. Hiermee zijn door diverse liefhebbers goede kweekresultaten geboekt, waardoor aan de hand van voldoende vogels een goede beschrijving kon worden opgesteld.

14 HUNSTEINNON

Lonchura hunsteini

Van de hunsteinnon is alleen een herkenningsbeschrijving opgesteld. Ook deze soort komt voor zover bekend niet in Europa voor. Hoewel alle door ons geraadpleegde literatuur een oranje-geel bovenstaartdek vermeld, soms zelfs strogeel, toonde de door ons onderzochte balg een donker kastanjebruin staartdek.

De ondersoort L.h.nigerrima is in het verleden als aparte soort beschreven als moornon. De tegenwoordige algemene opvatting is echter dat dit een ondersoort van de hunsteinnon betreft.

Ook de hunsteinnon heeft een zwarte snavel.

15 ZWARTBORSTRIETVINK

Lonchura teerinki

De zwartborstrietvink is de laatste jaren regelmatig ingevoerd in Europa. Hierdoor zijn voldoende exemplaren beschikbaar aan de hand waarvan een goede standaardomschrijving kon worden opgesteld. Het bestaan van een ondersoort wordt door ons betwijfeld gezien de grote variatiebreedte van deze soort bij de recente importen.

16 DIKKOPRIETVINK

Lonchura melaena

Ook van de dikkoprietvink zijn geen exemplaren in Europa aanwezig. In Leiden zijn wel een paar balgen aanwezig. Mede aan de hand van enkele recente publicaties kon er toch een goede herkenningsbeschrijving worden opgesteld. Ook de dikkoprietvink heeft een zwarte snavel.

17 VIJFKLEURENON

Lonchura quincolor

De vijfkleurenon wordt sinds het begin van de tachtiger jaren regelmatig ingevoerd en ook gekweekt. Door het voor handen zijn van een flink aantal vogels kon hier een goede standaard omschrijving worden opgesteld.

18 PRACHTNON

Lonchura spectabilis

Met de chinese zwartkopnon behoort de prachtnon tot de kleinste nonnen en rietvinken.

In totaal worden 5 ondersoorten erkend welke slechts minimale verschillen vertonen in kleurdiepte, scherppte van tekening en het formaat. Alleen de ondersoort L.s.mayri schijnt in Europa aanwezig te zijn. Daar dit tevens de scherpst getekende ondersoort betreft is aan de hand van deze ondersoort de standaardbeschrijving opgesteld.

19 FORBESNON

Lonchura forbesi

Van deze soort weer is alleen een herkenningsbeschrijving opgenomen. Er waren geen balgen beschikbaar, zodat voor de beschrijving alleen gebruik kon worden gemaakt van beschikbare literatuur. Ook de forbesnon heeft een zwarte snavel.

20 BERGRIETVINK***Lonchura monticola***

Daar er van de bergrietvink voor zover bekend geen exemplaren en geen balgen aanwezig zijn in Nederland is er aan de hand van diverse literatuur alleen een herkenningsoomschrijving opgesteld.

Verscheidene meldingen van bergrietvinken die we tijdens ons onderzoek kregen bleken alle te berusten op bastaarden van diverse rietvinken.

21 JUNGES-BERGRIETVINK***Lonchura montana***

Van de junges-bergrietvink is in het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden 1 balg aanwezig. Mede aan de hand van recente literatuur kon worden vastgesteld dat veel eerdere beschrijvingen van deze soort niet geheel korrekt waren. De laatste jaren is er ook in de minder toegankelijke gebieden van Nieuw-Guinea meer ornithologisch onderzoek gedaan waardoor veel nieuwe gegevens over weinig bekende lonchura's beschikbaar is gekomen. Hierdoor kon ook van de junges-bergrietvink een juiste herkenningsoomschrijving worden opgesteld.

22 BRUINBORSTRIETVINK***Lonchura c. castaneothorax*****23 BRUINBORSTRIETVINK*****Lonchura c. assimilis*****24 DWERGRIETVINK*****Lonchura c. sharpei*****25 ZWARTKOPDWERGRIETVINK*****Lonchura c. ramsayi*****26 BERGBRUINBORSTRIETVINK*****Lonchura c. boschmai*****27 BRUINBORSTRIETVINK****Roodbruin**

De australische ondersoorten van de bruinborstrietvink zijn reeds tientallen jaren aanwezig in Europa en worden volop gekweekt. Daar er in het verleden weinig naar ondersoorten werd gekeken zijn beide soorten vermengd. In eerste instantie hebben wij dan ook gemeend om van deze mengpopulatie een standaard op te stellen onder de benaming *Lonchura castaneothorax domestica*. Tijdens ons onderzoek bleek echter dat er van beide ondersoorten nog dermate voldoende exemplaren aanwezig zijn dat een aparte omschrijving van beide ondersoorten gerechtvaardigd is.

De ondersoorten van Nieuw-Guinea zijn dermate afwijkend dat ook hiervoor een aparte standaardomschrijving is opgesteld. Van deze is alleen de dwergrietvink in Europa aanwezig. Voor de beide andere ondersoorten is een herkenningsoomschrijving gemaakt aan de hand van enkele foto's en een redelijk aantal balgen uit het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden.

De bruinborstrietvink is de enigste non/rietvink waarvan inmiddels een kleurmutant wordt gekweekt. Uiteraard is deze ook in de standaard opgenomen. Tot op heden werd voor deze mutatie de naam isabel gehanteerd. Proefparingen met de Japanse meeuw als mede oorsprong onderzoek hebben geleerd dat de mutatie overeenkomt met de roodbruin mutatie bij de Japanse meeuw in de standaard is dan ook de naam roodbruin gebruikt

28 WITBORSTRIETVINK***Lonchura pectoralis***

De witborstrietvink wijkt het meest af van het gangbare non/rietvinkenmodel. Door een vroege afscheiding en isolatie van de rietvinkenstamboom en de aanpassing aan een afwijkend biotoop heeft deze soort zich ontwikkeld tot een duidelijk afwijkende soort.

De witborstrietvink is de enige lonchura waarbij geslachts-dimorfisme voorkomt.

Daar er voldoende exemplaren voorhanden zijn kon er een juiste standaardomschrijving worden opgesteld.

DDDDDD